

Συνέντευξη

Τάκης Διαμαντίδης

Ντόπιοι και πρόσφυγες
έχουμε τον ίδιο εχθρό

> σελ. 11

Ξεπουλούν
τη ΛΑΡΚΟ,
ισοπεδώνουν
τους εργάτες

> σελ. 16

Ο ΣΥΡΙΖΑ
πανηγυρίζει για
την εφαρμογή
του μνημονίου

> σελ. 4

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr

€ 2

PRIN

► ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020

ΕΤΟΣ 29° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.462

Στο απόσπασμα λαϊκή κατοικία και ασφάλιση

**Πανεργατική
απεργία
την Τρίτη 18/2**
Συγκέντρωση
πρωτοβάθμιων
σωματείων Χαυτεία 10.30
π.μ., Καμάρα 10.30 π.μ.

Να αθωθούν οι συλληφθέντες της ΑΣΟΕΕ

Την Παρασκευή 21 Φεβρουαρίου, από τις 9 π.μ., η καρδιά της αγωνιζόμενης νεολαίας και των μαχόμενων λαϊκών στρωμάτων θα χτυπά στα Δικαστήρια της Ευελπίδων. Δικάζονται οι δύο φοιτητές που είχαν συλληφθεί, με απαράδεκτο τρόπο, στις 11 Νοέμβρη, μετά το ηρωικό σπάσιμο του λοκ άουτ και της κυβερνητικής-κρατικής τρομοκρατίας στην ΑΣΟΕΕ. Το νεολαιίστικο και λαϊκό κίνημα απαιτεί την αθώωσή τους και την καταδίκη της αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας που κλιμακώνεται. Δεν αφήνουμε κανέναν αγωνιστή μόνο του. Θα είμαστε όλοι εκεί!

Αριστερά

Εκδήλωση στις 23/2 για τα 30χρονα NAP

Μεγάλη πολιτική εκδήλωση διοργανώνει το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση την ερχόμενη Κυριακή, στον πολυχώρο Μολύβι. Προβολή βίντεο, ομιλίες, μουσικό πρόγραμμα. Εκδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα. >>> σελ. 7

Προς ψήφιση από ΝΔ η παραπέρα αντιδραστική αλλαγή του αντι-ασφαλιστικού Κατρούγκαλου, ενώ έρχεται μπράζ αρπαγής λαϊκής κατοικίας. Απεργία την Τρίτη, ζητούμενο η κλιμάκωση του αγώνα.

Ηρθε η ώρα να βγουν στο δρόμο και να πάρουν τον λόγο οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι και οι νέοι, αντιπαλεύοντας την «κανονικότητα» που επιβάλλουν κυβέρνηση, κεφάλαιο και ΕΕ. Στις ελληνικές καλένδες ακόμα και η ανεπαίσθητη αύξηση του κατώτατου μισθού, ενώ οργιάζουν οι μισθοί πείνας. Κανονικά προχωρά, όμως, η κατάργηση προστασίας της πρώτης κατοικίας από την 1^η Μαΐου φέτος. Ανάγκη ανασυγκρότησης και αντεπίθεσης του εργατικού και λαϊκού κινήματος. > σελ. 3, 12-13

Ανάλυση του Κώστα Παπαγεωργίου

ΕΣΠΑ: δεν είναι αυτό που νομίζετε

Όχι, το αφεντικό δεν τρελάθηκε και η ΕΕ δεν μοιράζει χρήματα. Τα ΕΣΠΑ είναι εργαλεία αντιδραστικών αναδιορθώσεων υπέρ του κεφαλαίου, τις οποίες πληρώνουμε τελικά πολύ ακριβά. >>> σελ. 8-9

editorial

Σκάνδαλο
είναι το ίδιο
το γιούρογκρουπ

Άστραψε και βρόντηξε ο πρόεδρος της Βουλής Κ. Τασούλας, ο Κ. Μητσούτσικος, όλο το συστημικό στερέωμα, ακόμα και στην υποψία πως θα δοθούν στη δημοσιότητα οι συνομιλίες στο γιούρογκρουπ το πρώτο εξάμηνο του 2015. «Παράνομες ηχογραφήσεις», «σκάνδαλο», αν είναι δυνατόν! Ως απαράδεκτο επέστρεψε το επίμαχο σικάκι ο Κ. Τασούλας στον Γ. Βαρουφάκη... Αργά το βράδυ της Παρασκευής ο επικεφαλής του ΜΕΡΑ25 ανακοίνωσε πως θα τις δημοσιοποιήσει ο ίδιος εντός του Φεβρουαρίου.

Για μας τα πράγματα είναι απλά: είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι στη μυστική διπλωματία μεταξύ των κυβερνήσεων, θεωρούμε πως τίποτα το κρυφό δεν πρέπει να υπάρχει απ' όσα λέχθηκαν στο γιούρογκρουπ. Εδώ θέλουν να ξέρουν τι έγινε σε κάθε σωματείο, αλλά κρατούν στο σκοτάδι όσα έκριναν το μέλλον των εργαζομένων. Κι αυτό γιατί η αστική τάξη, τα κόμματά της (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, Ελληνική Λύση κλπ.), η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλουν να εδραιώσουν στον λαό ένα βασικό συμπέρασμα για το 2015: κάθε προσπάθεια απόδρασης από το μαντρί της ΕΕ και του κεφαλαίου είναι μάταιη και επικίνδυνη.

Οι τεράστιες ευθύνες του Γιάννη Βαρουφάκη είναι δεδομένες, όχι γιατί έδρασε μόνος του (όπως προσπαθεί να του τα φορτώσει τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ), αλλά γιατί κινήθηκε ως υπουργός της κυβέρνησης Τσίπρα με τη γραμμή της μη ρήξης με την ΕΕ και το κεφάλαιο, για να χρυσωθεί το μνημονιακό χάπι.. Γι' αυτό δεν έχουμε και καμία εμπιστοσύνη για το τι και πως θα δημοσιευθεί.

Το πιο μεγάλο σκάνδαλο αποτελεί η ίδια η ύπαρξη του γιούρογκρουπ, αυτής της άτυπης «αίθουσας βασανιστηρίων» των ευρωπαϊκών λαών, βασικό στοιχείο της ΕΕ, της σύγχρονης Βασιλείας του κεφαλαίου.

Κίμων Ρηγόπουλος

Σε έναν τόπο όπου οι δωσίλογοι πλήρωσαν και με την τελευταία ρανίδα της ρουφιανιάς τους τα δίδακτρα της καριέρας τους, οι «αυτοδημιούργητοι» νομοτελειακά άνθισαν. Όταν κάποιοι «πολιορκούσαν το κοίταζε τη δουλειά σου με την αγωνία τους», αυτοί είχαν «διαβάσματα».

Αυτοδημιούργητοι
άνθρωποι!

Θα ήταν τέλη της δεκαετίας του 50 όταν άκουσα για πρώτη φορά τη λέξη αυτοδημιούργητος. Μου έκανε εντύπωση επειδή ήταν πολυσύλλαβη. Προσπαθούσα να προσωποποιήσω αυτή τη λέξη. Φανταζόμουν ότι ο αυτοδημιούργητος θα πρέπει να είναι υπέρβαρος, να φοράει οπωσδήποτε κοστούμι και να μη χάνει την ώρα του. Να ζωντανεύει δηλαδή παραδειγματικά το γνωμικό: *ο χρόνος είναι χρήμα*. Τι ήταν όμως αυτό που δημιουργούσε ένας αυτοδημιούργητος άνθρωπος; Ομολογώ ότι μου διέφευγε. Ήξερα βέβαια ότι αυτοδημιούργητος δεν θα μπορούσε να είναι ο κυρ Μανώλης ο τσαγκάρης, που πάλευε ολημερίς με τις σόλες και τα βερνίκια. Αυτόν, άκουγα να τον συνοδεύουν άλλοι προσδιορισμοί, όπως: βιοπαλαιστής, αξιόπαινος και φουκαράς. Την πρώτη μέρα του απριλιανού πραξικοπήματος, μάλιστα, ο κυρ Μανώλης κρατώντας ένα μικρό βαλιτσάκι εξαφανίστηκε προς άγνωστη κατεύθυνση. Όπως μου εξήγησε αργότερα ο φίλος μου ο Σωτήρης: «πάει να κρυφτεί για να μην τον μπαγαρώσουν». Επομένως και διά της εις άτοπον απαγωγής, συμπέρανα ότι αυτοδημιούργητος άνθρωπος είναι εκείνος που δεν κινδυνεύει να τον μπαγαρώσουν όταν συμβεί κάτι «έκτακτο» στη γειτονιά, στη χώρα ή στον κόσμο.

Στην εφηβεία μου κατάφερα να συνθέσω το πορτραίτο του αυτοδημιούργητου ανθρώπου. Γνώρισα πολλούς της συνομοταξίας. Είχαν πατήσει επί πτωμάτων, ων ουκ έστιν αριθμός. Πτώματα που αποτέλεσαν και αποτελούν το ασανσέρ της ανέλιξης των «αυτοδημιούργητων». Η λέξη μυρίζει αίμα και μάλιστα, αίμα εργατικό. Μετρούν τον μετρήσιμο βίο τους με φόνους, φόνους συμβολικούς και κυριολεκτικούς. Το δηλητηριώδες «εκ του αποτελέσματος» είναι το μότο αυτής της κατηγορίας. Εξ ορισμού

Μετρούν
τον μετρήσιμο
βίο τους με
φόνους, φόνους
συμβολικούς και
κυριολεκτικούς

άφιλοι οι αυτοδημιούργητοι, αφού ο «φίλος» γίνεται γι' αυτούς ένα αναλώσιμο υλικό. Κάπως έτσι και το «πες μου πόσα έχεις, να σου πω ποιος είσαι» επιβάλλεται ως αμάχητη νόρμα. Η ποσότητα που ορίζουν δεν θα εκβάλει ποτέ στην ποιότητα. Το «ταλέντο» των άφιλων άλλωστε, είναι η αξιοποίηση προς ίδιον όφελος της αξίας χρήσης των άλλων. Φιλούν κατορημένες ποδιές και αυτό το θεωρούν business as usual. Ο αυτοδημιούργητος άνθρωπος δεν προσβάλλεται. Η ευθιξία δεν υπήρξε ποτέ ο τομέας του. Του λείπει ως ασύμφορο φορτίο το ανθρώπινο έρμα. Η αξία των ανθρώπων ισοδυναμεί για τους «αυτοδημιούργητους» αυστηρά με την ανταλλακτική τους αξία.

Τι ακριβώς δημιουργεί ένας αυτοδημιούργητος άνθρωπος, έξω από τη βολή του σαρκίου του; Τι είναι αυτό που δημιουργεί και προσφέρει ως ανθρώπινη δωρεά και στους άλλους; Και δεν μιλάω για τις «δωρεές» των αφορολόγητων «εθνικών ευεργετών», αλλά για κάποιο, μικρό έστω, αποτύπωμα ανιδιοτέλειας. *Το να αλλάξεις τάξη ενώ η ξεχασμένη τάξη σου υποφέρει, είναι άραγε αξιόπαινο;*

Σε έναν τόπο όπου οι δωσίλογοι πλήρωσαν και με την τελευταία ρανίδα της ρουφιανιάς τους τα δίδακτρα της καριέρας τους, οι «αυτοδημιούργητοι» νομοτελειακά άνθισαν. Όταν κάποιοι «πολιορκούσαν το κοίταζε τη δουλειά σου με την αγωνία τους», αυτοί είχαν «διαβάσματα».

Οι αυτοδημιούργητοι άνθρωποι είναι κατ' επάγγελμα αρεστοί. Ευθυγραμμίζονται στο πραγματικό ή νομιζόμενο «θέλω» των άλλων. Και όχι στους οποιουσδήποτε άλλους, αλλά στους από πάνω άλλους. Οι περισσότεροι δεν αρνούνται την ταπεινή καταγωγή τους. Αντίθετα, αυτή αποτελεί στοιχείο της προσωπικής μυθολογίας τους. Σε αυτή τη μυθολογία οι τρόποι ανέλιξης παραμένουν ερμητικά κρυφοί. Ένας μύθος χρειάζεται πάντοτε την γκριζά ζώνη του. Το «μυστήριο» δεν πρέπει ποτέ να εξιχνιάζεται ώστε οι αναγνώστες του να μεθούν από την αχλή του.

Οι αυτοδημιούργητοι άνθρωποι είναι, κατά κανόνα, οι πρόθυμοι και οι μπροστινοί του συστήματος. Οι κλητήρες του αθέμιτου με τα χρυσά μπουρμπουάρ. Είναι η εύγλωττη απόδειξη ότι το διαβατήριο των κίβδηλων συνειδήσεων ποτέ δεν θα λήξει, αν δεν υποστεί τον αυστηρό έλεγχο της εργατικής τάξης. Μια τάξη που για να είναι τάξη, δεν θα ορίζεται από τη μνησικακία της αλλά από την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και το μεγαλείο της.

Οι αυτοδημιούργητοι τενεκέδες παίζουν τώρα τένις στην Πολιτεία μαζί με τους πορφυρογέννητους. Εκείνους που πάππου προς πάππου δικαιούνται - ελέω θεού;- να νέμονται και να κατέχουν. Είναι τα ball boys που δεν άντεχαν να μαζεύουν τις μπάλες των άλλων και αποφάσισαν κι αυτά να πιάσουν τη ρακέτα και να «καρφώσουν». Είναι οι «μια ζωή την έχουμε», ακόμα κι αν αυτή η μία και μοναδική ζωή τους είναι ξεφτιλισμένη.

Η απεργία της Τρίτης ενάντια στο ασφαλιστικό Βρούτση αποκτά χαρακτηριστήρα μιας γενικότερης αναμέτρησης, καθώς δίνει τη δυνατότητα να βγάλει τον κόσμο της δουλειάς από την «πολιτική αφάνεια», να επαναφέρει τις διεκδικήσεις του στο προσκήνιο, να αναδείξει το κρίσιμο αίτημα ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος.

Το κοινωνικό πρόβλημα έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις, καθώς η ανεργία καθλώνει στη μιζέρια τα λαϊκά στρώματα, κάτι που δεν αλλάζει από τις στατιστικές αλχημείες. Όσο και αν πανηγυρίζουν Μητσοτάκης και Βρούτσης επειδή οι απολύσεις του Γενάρη ήταν λιγότερες από αυτές πριν ένα χρόνο, η ουσία είναι ότι με βάση τα επίσημα στοιχεία απολύθηκαν 17.318 περισσότεροι από όσους βρήκαν δουλειά. Επιπλέον, στις 177.632 προσλήψεις το 53,62% αφορά ελαστική και εκ περιτροπής εργασία, κάτι που συμβαίνει όλο τον χρόνο. Αυτές οι θέσεις που αφορούν κυρίως τους νέους, δίνουν την «αύξηση της απασχόλησης» για μερικές ώρες και μέρες δουλειά τη βδομάδα που οδηγούν σε μεροκάματο-χαρτζιλίκι. Την ίδια στιγμή, οι «κανονικές» δουλειές πληρώνονται με τους άθλιους μνημονιακούς μισθούς που δεν επιτρέπουν στους εργαζόμενους να βγουν από την ανέχεια. Το γεγονός ότι ο ΣΕΒ στοχοποιεί για την ανεργία την περσινή περιορισμένη αύξηση κατά 11% του κατώτατου μισθού, πιστοποιεί πως η πολυδιαφημισμένη ανάπτυξη όχι μόνο δεν θα βελτιώσει την κατάσταση, αλλά προϋποθέτει το βάλτωμα των λαϊκών στρωμάτων στη φτώχεια και ανασφάλεια.

Και αν αυτή η ανασφάλεια είναι άρατη για κυβέρνηση, πολιτικό σύστημα και ΜΜΕ, οι εργαζόμενοι βομβαρδίζονται κυριολεκτικά για να νιώσουν ανασφαλείς από άλλους «ασύμμετρους» κινδύνους. Καθημερινές είναι οι κραυγές των ΜΜΕ για την «ανομία» στα Εξάρχεια, τον «κίνδυνο από τις προσφυγικές ροές» ή τις μεγαλοστομίες του Ερντογάν. Ειρήνη στο κοινωνικό μέτωπο και συσπείρωση στην κυβέρνηση είναι το μήνυμα της πλύσης εγκεφάλου.

Οι μισθωτοί έχουν μείνει εκτός κυβερνητικού αφηγήματος περί ανάπτυξης και φοροελαφρύνσεων. Γενναίες φοροαπαλλαγές, εκπτώσεις ή και κατάργηση φόρων αφορούν επιχειρηματίες, εταιρείες, μεγαλοιδιοκτήτες. Το ασφαλιστικό έχει σαν βασική πλευρά τη μείωση εργοδοτικών εισφορών. Έφτασε ο Μητσοτάκης στο σημείο να ανακοινώσει νέα δέσμη μέτρων υπέρ των εργοδοτών, προχτές στη Βουλή, αν αυτοί τηρούν την νομοθεσία — η οποία είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα τους! «Διευκολύνουμε τις επιχειρήσεις κι εκείνες θα φροντίζουν τους εργαζόμενούς τους», είπε χαρακτηριστικά.

Αυτή είναι η περίφημη «κανονικότητα», για την πατρότητα της οποίας τσακώνονται Μητσοτάκης και Τσίπρας, δηλαδή, αν την έφερε το παράξεντο αντιλαϊκών μέτρων της ΝΔ ή το τρίτο και χειρότερο μνημόνιο των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Η «κανονικότητα» δεν είναι

Να βγει στο προσκήνιο ο κόσμος της εργασίας

Απεργία

Γιώργος Κρεασίδης

► Προς ψήφιση το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο Βρούτση, ενώ η κανονικότητα ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ συνθλίβει τους εργαζόμενους

παρά η αλυσίδα των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων που φορτώνουν τα βάρα της κρίσης στον λαό.

Το αντιασφαλιστικό Βρούτση συνεχίζει εκεί που σταμάτησε ο νόμος Κατρούγκαλου που, με τη σειρά του, βασίστηκε στο πρώτο μνημονιακό ασφαλιστικό των Λοβέρδου-Κουτρούμάνη. Παραμένουν καθεστώς, μεταξύ άλλων, οι συντάξεις στα 67 που θα επαναξεταστεί με βάση το... προσδόκιμο ζωής και τα 40 χρόνια δουλειάς, η δραματική συρρίκνωση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, η σταθερή μείωση της δαπάνης του προϋπολογισμού για τις συντάξεις, με στόχο το 2030 να έχει μειωθεί κατά 30%. Συμπληρώνονται από την οργάνωση της

ιδιωτικοποίησης —για αρχή— της επικουρικής ασφάλισης. Παραμένει σταθερά όνειρο απατηλό η επιστροφή των κλεμμένων, ενώ οι αυξήσεις είναι ψίχουλα για λίγους, συνδυασμένες με τη μείωση της λεγόμενης προσωπικής διαφοράς. Στη μείωση των εισφορών επικρατεί η ελάφρυνση του εργοδότη σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων.

Μια συνωμοσία της σιωπής προσπαθεί να αφήσει στο απυρόβλητο την αντιλαϊκή πολιτική της ΝΔ μαζί με το αντιασφαλιστικό Βρούτση. Βασικός συνένοχος η ΓΣΕΕ και ο εργοδοτικός-κυβερνητικός συνδικαλισμός που εκπροσωπεί.

Αποφεύγει την αναγκαία

απεργιακή απάντηση ακόμα και στο επίπεδο του εθιμοτυπικού που ακολουθούσε. Μετά τη συγκρότηση της αντι-κοινωνικής συμμαχίας με τις εργοδοτικές οργανώσεις, έχει ανέβει πίστα στον εκφυλισμό. Δε βρίσκει τίποτα σπουδαίο στο τερατούργημα Βρούτση και ετοιμάζει ένα συνέδριο-παρωδία στις 25/2, ένα ραντεβού στην κάλπη για αμφιλεγόμενους αντιπροσώπους.

Την ίδια ώρα, το ΠΑΜΕ, παρά την αγωνιστική ρητορική, αρνείται να στηρίξει στο συνέδριο του ΕΚΑ την πρόταση της ΑΤΕ και της αντικαπι-

ταλιστικής Αριστεράς για κλιμάκωση της πάλης για το ασφαλιστικό με νέα 48ωρη απεργία. Χωρίς, μάλιστα, να αντιπροτείνει κάτι άλλο, εκτός από διακηρύξεις. Στο ίδιο μοτίβο που άφηνε τους προηγούμενους κρίσιμους μήνες την πρωτοβουλία στην κυβέρνηση, αφού καθλωνόταν στη ζύμωση, αντί για την κήρυξη απεργίας σε συγκεκριμένη ημερομηνία. Τις κρίσιμες αυτές στιγμές, οι εργατικές δυνάμεις με αναφορά στην αντικαπιταλιστική και μαχόμενη Αριστερά πρέπει να γίνουν κομμάτι της λύσης. Η Πρωτοβουλία

Πρωτοβάθμιων Σωματείων καλεί σε απεργιακή συγκέντρωση την Τρίτη στα Χαυτεία στις 10.30 π.μ., ενώ στη Θεσσαλονίκη αντίστοιχη συγκέντρωση θα γίνει την ίδια ώρα στην Καμάρα.

Η συμμετοχή στην απεργία είναι κρίσιμη, όχι μόνο για να ξανάρθει στο προσκήνιο ο κόσμος της εργασίας, στέλνοντας πολιτικά μηνύματα, αλλά και να συνεχιστεί στο πεδίο της μάχης η προσπάθεια για ένα ταξικό, μαχόμενο και νικηφόρο εργατικό κίνημα, δύναμη ανατροπής του νομοσχεδίου Βρούτση και της αλυσίδας αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων, αλλά και συνολικά της αντιλαϊκής πολιτικής κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου.

Ο αγώνας χρειάζεται κλιμάκωση, το εργατικό κίνημα ανασυγκρότηση

Από σπόντα

*** Μεγάλο ενδιαφέρον –όπως θα διαπιστώσατε– από Μητσοτάκη και Τσίπρα για τον κατώτατο μισθό * Είχαν και τη συνήθη κόντρα στη Βουλή * Όπως μας είπαν, ο ένας θα ασχοληθεί μαζί του από τον Ιούνιο * Ο άλλος, εφόσον ξαναβγει πρωθυπουργός * Αυτά για το μέλλον * Γιατί στο παρόν έχουν φροντίσει και οι δύο να είναι ο κατώτατος εκεί που είναι * Όπως φαίνεται, μάλιστα, θα φροντίσουν για να παραμείνει.

*** Ομολογουμένως, όμως, ο Μητσοτάκης έχει φαντασία * Αυτό το όραμά του με επιχειρήσεις που κερδίζουν και «φροντίζουν», όπως είπε, τους εργαζόμενους, είναι εξαιρετικό * Άλλωστε είναι διαπιστωμένη η «φροντίδα» * Υπάρχει μεγάλη γκάμα * Από (νομιμότητα) εξαντλητικά ωράρια και (νομιμότητα) εξευτελιστικούς μισθούς μέχρι... όπλα και μπράβους * Αυτά παραμένουν –για την ώρα– παράνομα * Ποτέ δεν ξέρεις όμως * Γιατί η χώρα έχει ανάγκη από νέες επενδύσεις * Μην τρομάζουμε τους επενδυτές.

*** Μεγάλη παρηγοριά μας τα δημοσιεύματα των Φαϊνάνσι-αλ Τάιμς * Και οι χειμερινές εκθέσεις της Κομισιόν * Καθότι και ο οίκος Φιτς * Όλοι αυτοί λένε πως στην Ελλάδα πάνε καλά τα πράγματα * Ότι ανεβαίνει η οικονομία * Πως μπήκαμε στον δρόμο τον σωστό * Και χαίρονται οι κυβερνώντες * Με απλά λόγια, και μας δουλεύουν και μας πουλάνε ως εμπόρευμα.

*** Αυτά στο εξωτερικό, γιατί στο εσωτερικό έχουμε άλλα * Ο Σαμαράς παίζει τον Μητσοτάκη όπως και όπου μπορεί * Άφησε τους «πατριώτες» της βάσης του κόμματος ελεύθερους να κάνουν ό,τι θέλουν * Και η ΝΔ έχει πάθει σχιζοφρένεια * Όλα αυτά με αφορμή το προσφυγικό * Προσπαθούν να το παίξουν και πολιτισμένοι «ευρωπαϊοί» και φίλοι των «αγανακτισμένων νοικοκυραίων» * Η «Ελλάδα της δημιουργίας και της καινοτομίας», κατά τα άλλα.

*** Όπως θα έχετε καταλάβει ούτε με το επιχειρηματικό σινάφι έχουν καταφέρει να βρουν άκρη * Τάζουν στον έναν, τάζουν στον άλλο και συνεχώς τα κάνουν μαντάρα * Στο τέλος θα δώσουν και την κυβέρνηση απευθείας στις ΠΑΕ και στους ομίλους * Και θα τους αφήσουν να τα βρούνε μεταξύ τους.

ΣΥΡΙΖΑ

Γεράσιμος Λιβιτσάνος

Κυβερνητικός απολογισμός: Επιτυχία το... μνημόνιο

► Επικοινωνιακού χαρακτήρα αυτοκριτική που μένει «στον αφρό»

Η εφαρμογή του... μνημονίου και η έξοδος από αυτό καταγράφεται ως ένα από τα κεντρικά επιτεύγματα του ΣΥΡΙΖΑ, στο κείμενο του απολογισμού που αναμένεται να εγκρίνει σήμερα η Κεντρική Επιτροπή του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Το κείμενο, ουσιαστικά, αποτελεί σε μεγάλο βαθμό συρραφή των πολιτικών διακηρύξεων του ΣΥΡΙΖΑ σε κάθε σταθμό των τελευταίων 4 χρόνων — από το 2015 που αναδείχθηκε στην κυβέρνηση έως και το καλοκαίρι του 2019 που έχασε τις εκλογές της 7ης Ιουλίου. Παράλληλα αποτελεί απόπειρα συγκερασμού των επιδιώξεων των τάσεων που καταγράφονται στο εσωτερικό του, ενόψει του συνεδρίου που θα γίνει τον Μάιο.

Στον απολογισμό του ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί επιτυχία το ότι ψήφισε και εφάρμοσε το τρίτο μνημόνιο. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται, «η μεγάλη σημασία του εγχειρήματός μας είναι καταρχάς ότι εξήλθαμε από τα μνημόνια –κάτι το οποίο δεν είχε κατορθώσει καμιά από τις προηγούμενες κυβερνήσεις– ενώ αποφύγαμε ταυτόχρονα τέταρτο μνημόνιο ή την υπαγωγή της χώρας σε πιστοληπτική γραμμή στήριξης. Με άλλα λό-

για, επί της δικής μας κυβερνήσεως έλαβε τέλος ο φαύλος κύκλος των μνημονίων». Ιδιαίτερη ικανοποίηση φαίνεται να υπάρχει και από την εμπλοκή στο... μνημόνιο δεκαετιών που συνιστά η συμφωνία που έκλεισε για το δημόσιο χρέος. Χαρακτηριστικά σημειώνεται πως επί ΣΥΡΙΖΑ «επιτεύχθηκε ρύθμιση του χρέους, ρύθμιση η οποία προφανώς δεν βρίσκεται κοντά στη δική μας αντίληψη, αλλά παρέχει έναν διάδρομο δεκαετίας με σχετικά χαμηλές δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους και διασφαλισμένη τη βιωσιμότητά του».

Στο κείμενο απολογισμού του ΣΥΡΙΖΑ αποθεώνεται ο κυ-

βερνητισμός, αφού όπως σημειώνεται «αν δεν μιλάγαμε για «κυβέρνηση της Αριστεράς», το 2012 δεν θα βρισκόμασταν σε αυτήν τη θέση. Αν δεν είχαμε εμπλακεί δυναμικά στην εκλογική μάχη, δεν θα μετατρέπταν η κοινωνική δυναμική σε εκλογική νίκη τον Ιανουάριο του 2015». Επαναλαμβάνεται μάλιστα το γνωστό «μότο» που λέει πως «ενώ είχαμε την κυβέρνηση, δεν είχαμε την εξουσία». Επίσης, καταγράφεται ως μεγάλη επιτυχία πως «σπάσαμε το ταμπού ότι δήθεν η Αριστερά δεν μπορεί να κυβερνήσει, ότι είναι αποκλειστικά δύναμη διαμαρτυρίας, ότι δεν μπορεί να διαχειριστεί τα «σύνθετα» προ-

βλήματα της διακυβέρνησης. Δείξαμε ότι η Αριστερά μπορεί, και μάλιστα υπό εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, να διαχειρίζεται ικανοποιητικά, χωρίς, βέβαια, να αποφεύγει τα λάθη, τις υποθέσεις της χώρας. Δημιουργήσαμε, έτσι, ένα πολύτιμο απόθεμα εμπειριών και ένα σημαντικό εφόδιο για το μέλλον». Ούτε κριτική γίνεται για τη σύμπραξη με τους Ανεξάρτητους Έλληνες και τον Πάνο Καμμένο. Αναφέρεται, χαρακτηριστικά, πως «η επιλογή μας αυτή δικαιώθηκε».

Παράλληλα, για την πολιτική υποταγή στις πολιτικές των μνημονίων και της ΕΕ, επαναλαμβάνονται τα γνωστά επιχειρήματα του είδους «θέλαμε αλλά δεν μπορούσαμε». Για την διαπραγμάτευση του 2015, επισημαίνεται πως «γνωρίζαμε ότι το σχέδιό μας να τεθεί τέλος στη λιτότητα στη χώρα μας απαιτούσε αλλαγές σε ευρωπαϊκή κλίμακα και ότι δεν ήταν δυνατόν να αντιστραφεί η ευρωπαϊκή πολιτική της λιτότητας αποκλειστικά και μόνο προς χάριν της Ελλάδας». Σε άλλο σημείο του κειμένου, δηλώνεται πως «υπερτονίσαμε την επικοινωνία μας με εκπροσώπους των εργοδοτών, δεν επιδιώξαμε κάποιου είδους επικοινωνία με τη ΓΣΕΕ».

ΔΙΚΗ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Γιώργος Μουρμούρης

«Σκόνη και θρύψαλα» η εισαγγελική ποινή-χάδι

Με την αγόρευση του Άγγελου Βρεττού από την πλευρά του ΠΑΜΕ, ολοκληρώθηκαν οι αγορεύσεις των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής που βρίσκεται μία «ανάσα» από το τέλος. Σε μια διαδικασία που κράτησε σχεδόν ένα μήνα, από τις αγορεύσεις της πολιτικής αγωγής αναδείχτηκαν όλες οι πλευρές της δομής, ιδεολογίας, οργάνωσης και εγκληματικής δράσης της Χρυσής Αυγής.

Οι δικηγόροι που αποτέλεσαν τη φωνή του κινήματος εντός της δικαστικής αίθουσας ακολούθησαν ένα κοινό μοτίβο: Ανέλυσαν πρώτα τα γεγονότα της υπόθεσης που

είχαν αναλάβει από τις τρεις συνεκδικαζόμενες, δηλαδή την επίθεση τους Αιγύπτιους αλιεργάτες, την επίθεση στο ΠΑΜΕ και τη δολοφονία Φύσσα. Στη διαδικασία αυτή έβαλαν σε τάξη έναν τεράστιο όγκο δεδομένων κάθε είδους, από απομαγνητοφωνημένες συνομιλίες στελεχών της Χρυσής Αυγής μέχρι φωτογραφίες, βίντεο και έγγραφα που παρουσιάστηκαν στη δίκη, στοιχεία που προέκυψαν από τους μάρτυρες κατηγορίας και υπεράσπισης και φυσικά από τους ίδιους τους απολογούμενους χρυσαυγίτες. Στη συνέχεια, οι συνήγοροι της πολιτικής αγωγής συνέδεαν την υπόθεσή τους με τις υπόλοιπες συνεκδικαζόμενες υποθέσεις

αλλά και με αυτές που δεν συμπεριλήφθησαν στο παραπεμπτικό βούλευμα, αναδεικνύοντας το νήμα που συνδέει τις εγκληματικές ενέργειες της Χρυσής Αυγής: τη ναζιστική της ιδεολογία, τη στρατιωτική δομή και οργάνωση, την «αρχή του αρχηγού», τα τάγματα εφόδου ως συστατικό της στοιχείο.

Οι αγορεύσεις της πολιτικής αγωγής έκαναν «θρύψαλα» την εισαγγελική πρόταση-«χάδι» στους νεοναζί, την οποία οι αγωνιστές δικηγόροι αποδόμησαν σημείο προς σημείο. Η δίκη συνεχίζεται με τις αγορεύσεις των συνηγόρων υπεράσπισης των χρυσαυγιτών, με την ολοκλήρωση των οποίων θα ακολουθήσει η απόφαση.

Για τη «μεγαλύτερη ενίσχυση της συλλογικής μας άμυνας από το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, με τη μεγαλύτερη ετοιμότητα των δυνάμεών μας, με ετοιμοπόλεμα στρατεύματα στο ανατολικό τμήμα της συμμαχίας, με αυξημένες στρατιωτικές δαπάνες», έκανε λόγο ο γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ, κατά τη σύνοδο των υπουργών Άμυνας των κρατών-μελών, επικαλούμενος για μια ακόμη φορά τη ρωσική απειλή. Παράλληλα, ο Γενς Στόλτενμπεργκ διαπίστωσε την «άνευ προηγουμένου αύξηση των αμυντικών δαπανών σε όλη την Ευρώπη και τη βόρεια Αμερική», με ειδική αναφορά στα «επιπλέον 400 δισ. δολάρια που θα έχουν επενδυθεί ως το τέλος του 2024».

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ένα τμήμα του παραπάνω ποσού αναλογεί στην Ελλάδα, η οποία παρέμεινε καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσης στις πρώτες θέσεις όσον αφορά τις δαπάνες της, διατηρώντας τις πάνω από το 2%. Τώρα, μάλιστα, φιλοδοξεί να τις αυξήσει περαιτέρω, με νέα πανάκριβα εξοπλιστικά προγράμματα, τα οποία έχουν αρχίσει ήδη να υλοποιούνται, όπως δείχνουν τα παζάρια με Αμερικανούς, Γάλλους, Ισραηλινούς, αλλά και Γερμανούς — με τη συναίνεση, φυσικά, όλων των κομμάτων του αστικού πολιτικού τόξου.

Προφανώς δε, οι σχεδιασμοί της κυβέρνησης δεν σταματούν στις αυξημένες δαπάνες αλλά και στην αναβάθμιση του ρόλου που διαδραματίζει η Ελλάδα στο πολεμικό σκηνικό που διαμορφώνεται στην ευρύτερη περιοχή. Σε αυτό το πλαίσιο, άλλωστε, εντάσσεται η «επίταξη» του λιμανιού της Αλεξανδρούπολης από τις ΗΠΑ, με την ευκαιρία της επικείμενης στρατιωτικής

Νέα κλιμάκωση

Γιώργος Παυλόπουλος

Στα χακί η γειτονιά μας, αλλά όχι για τις απόκριες...

► Αγριεύει ο ανταγωνισμός στο «τρίγωνο» ΗΠΑ-Τουρκία-Ρωσία

άσκησης «Defender 2020» που θα διεξαχθεί σε όλο σχεδόν το «ανατολικό μέτωπο» του ευρωπαϊκού εδάφους και θα είναι η μεγαλύτερη των τελευταίων δύο τουλάχιστον δεκαετιών. Η πρωτεύουσα της Θράκης, λοιπόν, προορίζεται για να γίνει το ορμητήριο για πολλούς από τους 20.000 και πλέον Αμερικανούς στρατιώτες που αναμένεται να λάβουν μέρος στην άσκηση, μαζί με συναδέλφους τους από άλλες 17 χώρες.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι εξελίξεις αυτές που πρέπει ασφαλώς να συνδυαστούν και με την προωθούμενη αναβάθμιση των αμερικανονατοϊκών βάσεων στη Σούδα και τη Θεσσαλία, έρχονται σε μία στιγμή κλιμάκωσης της έντασης στα δύο βασικότερα πολεμικά μέτωπα στην περιοχή — της Λιβύης και, κυρίως, της Συρίας. Όσον αφορά στην πρώτη, το κλίμα ενόψει της νέας διάσκεψης που διεξάγεται σήμερα Κυριακή στο Βερολίνο έχει βαρύνει μετά την παραβίαση της εκεχειρίας που είχε συμφωνηθεί στην προηγούμενη και την επανάληψη των σκληρών συγκρούσεων γύρω από την Τρίπολη. Αυτό, μάλιστα, έχει άμεση σχέση και με τα όσα διαδραματίζονται στην περιοχή της μαρτυρικής Ιντλίμπ, καθώς και στις δύο περιπτώσεις εμπλέκο-

Παρούσα σε όλα τα μέτωπα δηλώνει η κυβέρνηση, υποσχόμενη να είναι ο καλύτερος «στρατιώτης» του ΝΑΤΟ

νται, από αντίπαλα στρατόπεδα, οι ίδιοι πρωταγωνιστές — Τουρκία και Ρωσία.

Είναι φανερό ότι οι σχέσεις ανάμεσα στις δύο χώρες, μέχρι πρότινος συμμαχούς, έχουν επιδεινωθεί σημαντικά, σε βαθμό που να μην είναι λίγο εκείνοι που προβλέπουν ότι δεν είναι μακριά η στιγμή που θα τραβήξουν τη σκανδάλη η μία εναντίον της άλλης. Αυτό, μάλιστα, φαίνεται να επιδιώκουν και οι Αμερικανοί, οι οποίοι επιχειρούν να μπουν σφήνα ανάμεσα σε Άγκυρα

και Μόσχα, στηρίζοντας αναφανδόν την πρώτη (τη «σύμμαχό μας στο ΝΑΤΟ», όπως είπε ο υπουργός Εξωτερικών Πομπέο και άλλοι αξιωματούχοι), με σκοπό να αλλάξουν τους όρους του παιχνιδιού και να απομακρύνουν την Τουρκία από την αγκαλιά της «ρωσικής αρκούδας». Το μπρα ντε φερ παίρνει ακόμα πιο επικίνδυνες διαστάσεις και για την Αθήνα, που δηλώνει παρούσα παντού, με την προσοχή στραμμένη στις ΑΟΖ και τα κοιτάσματά τους.

ΣΥΣΤΗΜΙΚΟ ΜΠΑΛΑΝΤΕΡ

Την ιστορία του πολλοί αγάπησαν, το σημερινό ΠΑΣΟΚ ουδείς...

Συνεχίζει να πατάει σε δύο βάρκες το ΠΑΣΟΚ της Φώφης Γεννηματά, με το κλίμα, ωστόσο, στο εσωτερικό του να παραμένει ιδιαίτερα τεταμένο και αρνητικό, ενώ πολλοί βουλευτές σπεύδουν να διαλέξουν πλευρά. Χαρακτηριστική ήταν, άλλωστε, η αποστροφή του νυν υπουργού Μιχάλη Χρυσοχοϊδη που ανήμερα της ημέρας του Αγίου Βαλεντίνου δήλωσε από το βήμα της βουλής ότι ήταν στο ιστορικό ΠΑΣΟΚ από τότε που φορούσε κοντά παντελονάκια, αλλά πλέον αυτό «αποχώρησε οριστικά από την πολιτική σκηνή και ανήκει στην ιστο-

ρία». Σε ανάλογη κατεύθυνση κινήθηκε και η επιστολή που έστειλε στη Φώφη Γεννηματά η βουλευτής Δυτικού Τομέα Αθήνας του ΚΙΝΑΛ Νάντια Γιαννακοπούλου. Η προσκείμενη στον Ευάγγελο Βενιζέλο βουλευτής κατηγορεί την ηγεσία του κόμματος για «μορατόριουμ με τον ΣΥΡΙΖΑ» και τάσσεται ουσιαστικά υπέρ της συμπίεσης με την κυβέρνηση της ΝΔ σε μια σειρά θέματα. «Δεν υπάρχει κανένας έρωτας ούτε με τον ΣΥΡΙΖΑ ούτε με τη ΝΔ, είμαστε βαθιά ερωτευμένοι με την ιστορική παρακαταθήκη του ΠΑΣΟΚ» δήλωσε ο εκπρόσωπος τύπου

Παύλος Χρηστίδης. Ωστόσο, οι ψηφοφόροι δεν είναι λωτοφάγοι. Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να επιθυμεί στρατηγική κυβερνητική συνεργασία με το ΚΙΝΑΛ, όμως μόλις λίγα χρόνια πριν το ΠΑΣΟΚ συγκυβέρνησε με τη ΝΔ και το ΛΑΟΣ, με τη Φώφη Γεννηματά, μάλιστα, να έχει θητεύσει υφυπουργός στην κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά. Οι επικλήσεις στο «παλιό μεγάλο ΠΑΣΟΚ» δρουν ως σταθεροποιητικός παράγοντας σε ένα βαθιά διεφθαρμένο κόμμα που δρα ως πολιτικό αμορτισέρ του συστήματος, παραμένοντας στην εφεδρεία και έτοιμο να προσφέρει τις υπηρεσίες του, όταν και όπου χρειαστεί.

Ανεπιθύμητη η αλληλεγγύη σε πρόσφυγες

Με έγγραφό της η Διεύθυνση Μετανάστευσης της ΕΛΑΣ ενημέρωσε την περασμένη Τρίτη αντιρατσιστικές συλλογικότητες και κινήσεις αλληλεγγύης ότι απορρίπτει το αίτημά τους να επισκεφτούν το κέντρο κράτησης αλλοδαπών στην Πέτρου Ράλλη. Επίσημη αιτιολογία της άρνησης ήταν να «μην διαταραχθεί η ομαλή και εύρυθμη λειτουργία της Αστυνομικής Υπηρεσίας» και για «λόγους που άπτονται στην ασφάλεια των εγκαταστάσεων». Να θυμίσουμε ότι στις 5/2 ο ίδιος ο διευθυντής της διεύθυνσης είχε αρνηθεί την είσοδο σε εκπροσώπους κινήσεων που πραγματοποίησαν συγκέντρωση έξω από την Πέτρου Ράλλη για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στους κρατούμενους, διαμαρτυρόμενοι για επανειλημμένη άσκηση υπέρμετρης βίας εναντίον τους. Τι φοβούνται άραγε οι σύγχρονοι ανθρωποφύλακες;

Σχόλια στο ημίφως

► Η επιδημία ως... τουριστική ευκαιρία!

Την ώρα που οι νεκροί από τον κορονοϊό έχουν ξεπεράσει τους 1.500, ο υπουργός Τουρισμού Χάρης Θεοχάρης με απίστευτο κυνισμό υποστηρίζει ότι η επιδημία μπορεί να έχει σημαντικές «δευτερογενείς θετικές επιπτώσεις» στον ελληνικό τουρισμό! Μάλιστα, ο Έλληνας πολιτικός παρατηρεί αύξηση στις φετινές προκρατήσεις, τις οποίες αποδίδει στο γεγονός ότι «για πρώτη φορά ξεκινήσαμε καμπάνια από τόσο νωρίς» και πως «πολλοί Ευρωπαίοι τουρίστες που επέλεγαν την Ασία ως προορισμό τους, τώρα θα στραφούν αλλού». Το βαρέλι δεν έχει πάτο. Μετά την «κρίση ως ευκαιρία», τώρα περάσαμε στον θάνατο ως ευκαιρία.

► Ισόβια η «παραχώρηση» των λιμανιών!

Στα 60 έτη, από 50 που προβλεπόταν μέχρι σήμερα, αυξάνεται η διάρκεια των συμβάσεων παραχώρησης μεταξύ του δημοσίου και των 10 περιφερειακών Οργανισμών Λιμένος ΑΕ, ενόψει της έναρξης των διαδικασιών αξιοποίησής τους. Αυτό αναφέρεται σε αιφνιδιαστική τροπολογία-δώρο που κατέθεσε η κυβέρνηση την Τρίτη στη Βουλή, με την οποία παρατείνεται, ισόχρονα με την κύρια παραχώρηση, και η διάρκεια των συμβάσεων υπο-παραχώρησης συγκεκριμένων επιχειρησιακών μονάδων, λειτουργιών και υπηρεσιών των λιμενικών και άλλων εγκαταστάσεων, δίνοντας δυνατότητα επινοικίασης!

Βασίλης Παπαγεωργίου

► Ρατσιστικό παραλήρημα Βρούτση

Αποκαλυπτικό παράδειγμα ενσωμάτωσης της ακροδεξιάς ρητορικής στον επίσημο κυβερνητικό λόγο ήταν η αντιπαράθεση στη βουλή, ανάμεσα στον υπουργό Εργασίας Γιάννη Βρούτση και τον βουλευτή του ΚΚΕ Χρήστο Κατσώτη, στη συζήτηση επίκαιρης ερώτησης στη Βουλή για την απαράδεκτη διάκριση στη χορήγηση σύνταξης σε βάρος των ομογενών και μεταναστών εργατών που δούλεψαν στην Ελλάδα. Ο βουλευτής του ΚΚΕ πολύ σωστά χαρακτήρισε άδικη την εξαίρεση από τη χορήγηση σύνταξης όσων ασφαλισμένων δεν έχουν 40 έτη διαμονής στην Ελλάδα. Η απάντηση του Γ. Βρούτση ήταν πραγματικά ανατριχιαστική: «Ελλη-

να φορολογούμε, πλήρως όποιοι πρόσφυγα και μετανάστη έρθει στην Ελλάδα, μοιράστε λεφτά [...] το ΚΚΕ καλεί τους αλλοδαπούς να πάρουν τις συντάξεις των Ελλήνων». Δηλαδή, ο εμπνευστής της αντι-ασφαλιστικής μεταρρύθμισης λέει ότι ένας ξένος εργαζόμενος που πληρώνει τις ίδιες εισφορές και φόρους δεν μπορεί να έχει τα ίδια συνταξιοδοτικά δικαιώματα!

► Ξαμόλησαν τα «σκυλιά του πολέμου» στα Εξάρχεια

Με το πρόσχημα της αλλαγής προτεραιοτήτων στα Εξάρχεια από τους «κουκουλοφόρους» στους «εμπόρους ναρκωτικών» ενισχύεται η αστυνόμευση και ο κατασταλτικός σχεδιασμός στην περιοχή. Από την

Τετάρτη τέθηκε σε εφαρμογή το – ακόμα πιο – νέο αστυνομικό σχέδιο, με περισσότερες περιπολίες με τη συνοδεία αστυνομικών σκύλων και drone. Το νέο σχέδιο «τσαλακώθηκε» πολύ γρήγορα, καθώς πριν περάσει ένα 24ωρο από την εφαρμογή του είχαμε συμπλοκή με όπλα, με νεκρό και τραυματία μερικά τετράγωνα πιο πέρα, στη Μενάνδρου. Βλέπετε υπάρχει βαριά «ανομία» εκτός Εξαρχείων. Παρόλα αυτά, ο Μ. Χρυσοχοϊδης, σε συνέντευξη που παραχώρησε την ίδια μέρα, επέμεινε, τονίζοντας πως μέχρι τέλη Μαρτίου «τα Εξάρχεια θα έχουν καθαρίσει», ενώ προανήγγειλε αλλαγή της νομοθεσίας για την ποινικοποίηση της ακτιβιστικής δράσης, όπως του Ρουβίκωνα. Νέα επεισόδια επικίνδυνης κλιμάκωσης της αστυνομικής καταστολής ενόψει.

Συλλογικό κείμενο*

Χρωστούν δεδουλευμένα στο πρώην ΤΕΙ Θεσσαλίας

Δεκαπέντε μήνες μετά και οι εργαζόμενοι έκτακτοι εκπαιδευτικοί του πρώην ΤΕΙ Θεσσαλίας παραμένουμε απλήρωτοι, έρμαια ενός συνεχιζόμενου εμπαιγμού από όλες τις κατευθύνσεις των υπευθύνων.

Παρά τις κινητοποιήσεις μας, οι οποίες λοιδορήθηκαν από τη νέα διοίκηση, παρά τη δικαστική προσφυγή του Συλλόγου Εκτάκτων Εκπαιδευτικών για τις ασυμφωνίες μεταξύ προκήρυξης και σύμβασης, η διοίκηση του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας εξακολουθεί να αδιαφορεί αλλά και να υποτιμά το έργο και τις απαιτήσεις των εργαζόμενων συναδέλφων.

Παρά τη σαφή οφειλή των δεδου-

Ζητώ τον λόγο

λεωμένων Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου 2018(!) αλλά και των αντίστοιχων μηνών του 2019 και της αποζημίωσης αδειάς, οι πρυτανικές αρχές υποβαθμίζουν το πρόβλημα και το ανάγουν σε ευθύνη άλλων φορέων και ιδρυμάτων — για τη διάλυση και «συγχώνευση» των οποίων έβαλαν πλάτη. Το ανάγουν το ΤΕΙ σε ένα ίδρυμα-φάντασμα, αδιαφορώντας για την εξέλιξη των

προγραμμάτων σπουδών των εν ενεργεία τμημάτων, τα οποία παραπαίουν, καθώς και για την αποκατάσταση των αποφοίτων τους και την εργασιακή τους αβεβαιότητα. Αλήθεια, ποια ήταν η στάση και οι κινήσεις της πρυτανείας το διάστημα των δεκαεσσάρων μηνών που ουσιαστικά το ΤΕΙ ως φορέας δεν υφίσταται; Καμία!

Την ίδια στιγμή και το υπουργείο Παιδείας εμπαίζει τον κλάδο, καθώς παρά το γεγονός της υποβολής υπομνήματος από τον σύλλογό μας και τις συνεχείς οχλήσεις, αδιαφορεί, επικαλούμενο αδυναμία προώθησης του αιτήματος από το ένα γραφείο στο άλλο. Αν όμως επρόκειτο για οφειλές

δεδουλευμένων σε βιομηχάνους, το πρόβλημα θα είχε λυθεί την ίδια μέρα.

Τέρμα πια! Απαιτούμε:

- Άμεση πληρωμή των δεδουλευμένων που οφείλονται σε όλους τους συναδέλφους, ακόμη και αν δεν έχουν σχέση εργασίας πλέον με το ίδρυμα τους τελευταίους δεκαπέντε μήνες,
- Συμβάσεις αξιοπρέπειας και όχι φτώχειας με πλήρες ωράριο,
- Κανείς συνάδελφος να μην χάσει τη δουλειά του, λόγω της συγχώνευσης-κατάργησης του πρώην ΤΕΙ Θεσσαλίας.

*Σύλλογος Εκτάκτων Εκπαιδευτικών του πρώην ΤΕΙ Θεσσαλίας

30 χρόνια ΝΑΡ

Κεντρική πολιτική εκδήλωση στην Αθήνα την άλλη Κυριακή

► Αθήνα Πολυχώρος Μολύβι 23/2 στις 6 μ.μ., σήμερα Ηγουμενίτσα, ακολουθούν Πρέβεζα 22/2 και Θεσσαλονίκη 27/2

Με τη μεγάλη πολιτική εκδήλωση της επόμενης Κυριακής 23 Φεβρουαρίου στις 6.00 μ.μ. στον πολυχώρο Μολύβι -Ιερά Οδός 154, στάση μετρό Ελαιώνας- κλιμακώνεται η καμπάνια του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση για τα 30 χρόνια από την ίδρυση της οργάνωσης. Με κεντρικό σύνθημα «Από την αριστερή αμφισβήτηση και ρήξη στον αγώνα για μια νέα κομμουνιστική ελπίδα», το ΝΑΡ επιδιώκει να ανοίξει τολμηρά τη συζήτηση, κυρίως, για το σήμερα και το αύριο του κομμουνιστικού και επαναστατικού κινήματος στην Ελλάδα, προχωρώντας σε έναν δημιουργικό αναστοχασμό για την ίδια του την πορεία και τη συμβολή του στην ταξική πάλη.

Στο Μολύβι την επόμενη Κυριακή θα προβληθεί το βίντεο-αφιέρωμα στην 30χρονη πορεία του ΝΑΡ («Εικόνες μιας διαδρομής», διάρκειας 35 λεπτών), θα υπάρξουν ομιλίες από ΝΑΡ και νεολαία

Κομμουνιστική Απελευθέρωση, χαιρετισμοί αγωνιστών, ενώ την εκδήλωση θα κλείσουν μουσικά οι Φράξια και οι Υπεραστικοί. Επίσης, θα διατίθεται και το ειδικό λεύκωμα για τα 30χρονα. Από την πλευρά των οργανωτών δίνεται ιδιαίτερο βάρος στην εκδήλωση αυτή, με επιδίωξη να φτάσει το κάλεσμά της παντού, για μαζική συμμετοχή, με το βλέμμα στο μέλλον της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής Αριστεράς.

Σήμερα, Κυριακή 16/2 στις 7 μ.μ., η οργάνωση Θεσπρωτίας του ΝΑΡ πραγματοποιεί εκδήλωση για τα 30χρονα στην Ηγουμενίτσα, στο ξενοδοχείο Σταυροδρόμι. Ομιλητές: Χρίστος Βασιλόπουλος, μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στέλεχος του ΝΑΡ και Κώστας Καλαμπαλίκης, μέλος της ΠΕ και του γραφείου Περιφέρειας Ηπείρου-Κέρκυρας-Λευκάδας του ΝΑΡ.

Στις 22 Φεβρουαρίου τη σκυτάλη παίρνει η οργάνωση Πρέβεζας. Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα

της «Οικίας Αθανασιάδη» στην κεντρική αγορά της Πρέβεζας στις 7.00 μ.μ. Ομιλητές: Αντώνης Δραγανίγος, μέλος της ΠΕ του ΝΑΡ και Νίκος Δημητρόπουλος, στέλεχος της νΚΑ Ηπείρου. Στη Θεσσαλονίκη η κεντρική εκδήλωση θα διοργανωθεί την Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου, ενώ ακολουθούν Χανιά, Πάτρα κλπ.

Ενδεικτική του ενδιαφέροντος που υπάρχει για τις θέσεις του ΝΑΡ ήταν η επιτυχία της εκδήλωσης στα Γιάννενα (συνεδριακό κέντρο, Στοά Σάρκα) το Σάββατο 8 Φλεβάρη, με ομιλητές τους Παναγιώτη Μαυροειδή και Νίκο Δημητρόπουλο. Μπροστά σε μια γεμάτη αίθουσα ο Π. Μαυροειδής τόνισε πως «θέλουμε με τόλμη να ριζώσουμε το βάρος στην κομμουνιστική επαναθεμελίωση. Με αυτό θέλουμε να μετρηθούμε και εδώ στοχεύει να συμβάλει η πρωτοβουλία για οργάνωση δυνάμεων στη βάση αναζήτησης κομμουνιστικού προγράμματος και κόμματος της σύγχρονης εποχής».

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Πανελλαδική συνάντηση στις 28-29 Μάρτη, επιτυχημένες συσκέψεις σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα

Με δύο επιτυχημένες συσκέψεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, με συμμετοχή δεκάδων αγωνιστών στην κάθε μία, προχώρησε η διαδικασία διαλόγου για το σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα, ενώ αποφασίστηκε μεγάλος πολιτικός σταθμός το Σαββατοκύριακο 28-29 Μάρτη, με πανελλαδική συνάντηση στην Αθήνα όλου του δυναμικού που εμπνέεται και θέλει να συμμετέχει.

Ιδιαίτερα σημαντικό ήταν το βήμα που έγινε την προηγούμενη Κυριακή στη Θεσσαλονίκη, με την ανοιχτή συνέλευση της Πρωτοβουλίας Διαλόγου για ένα Σύγχρονο Κομμουνιστικό Πρόγραμμα

και Κόμμα Θεσσαλονίκης, που πραγματοποιήθηκε στο Εργατικό Κέντρο της πόλης. Στη συνέλευση πήραν μέρος αγωνιστές και αγωνίστριες της κομμουνιστικής και μαχόμενης Αριστεράς, οργανωμένοι και ανένταχτοι από Θεσσαλονίκη, Σέρρες και Πέλλα. Συζητήθηκε το κείμενο υπογραφών και καταλήχθηκαν τα επόμενα βήματα. Αποφασίστηκε η πραγματοποίηση στα μέσα Μάρτη εκδήλωσης για τις πολιτικές εξελίξεις και την απάντηση της κομμουνιστικής Αριστερά, καθώς και συνελεύσεις σε πόλεις της Κεντρικής Μακεδονίας. Επίσης, αποφασίστηκε συμμετοχή με διευρυμένη αντιπροσωπεία στην πανελλαδική συνάντηση στην Αθήνα.

Παραγωγική ήταν η σύσκεψη δεκάδων αγωνιστών στα γραφεία της ΠΟΕ ΟΤΑ την Τρίτη στην Αθήνα, όπου οριστικοποιήθηκε η πρόταση για το πανελλαδικό διήμερο 28-29/3 και συζητήθηκε η ατζέντα του, ενώ αποφασίστηκε η προώθηση του κειμένου υπογραφών και σε άλλους αγωνιστές και η μαζική του διακίνηση. Ιδιαίτερα ενισχυμένη ήταν η συμμετοχή νέων αγωνιστών/στριών, αναδεικνύοντας τις δυνατότητες κομμουνιστικού ρεύματος στη νεολαία. Από τη σύσκεψη αναδείχθηκε νέα συντονιστική επιτροπή της Πρωτοβουλίας Διαλόγου, ενώ προτάθηκε η διοργάνωση εκδηλώσεων ή συσκέψεων σε γειτονίες της Αθήνας.

Κάλεσμα για την απεργία

Εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Μάχη για την επιτυχία της απεργίας της Τρίτης 18 Φλεβάρη και για την απεργιακή συνέχεια και κλιμάκωση δίνουν οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καλώντας σε «αγώνα για ανατροπή της αντεργατικής πολιτικής της κυβέρνησης, ΕΕ, κεφαλαίου, του γύψου της "μεταμνημονιακής επιτροπείας" που στηρίζει το σύνολο των αστικών πολιτικών δυνάμεων». Μάλιστα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σημειώνει πως είναι ανάγκη για «έκτακτες γενικές συνελεύσεις στους χώρους δουλειάς, συντονισμό και κοινή δράση των ταξικών, αγωνιστικών πρωτοβάθμιων σωματείων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, σε σύγκρουση με τα όρια που βάζει ο κυβερνητικός, εργοδοτικός συνδικαλισμός. Για μαχητικές απεργίες τώρα και πανεργατική απεργία και όχι μια ακόμη άσφαιρη διαμαρτυρία ήττας».

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κυκλοφόρησε ειδική προκήρυξη για το ασφαλιστικό, τη μάχη της απεργίας και συνολικά τον πολιτικό αγώνα ενάντια στην κυρίαρχη πολιτική, με την οποία πραγματοποιήθηκαν εξορμήσεις σε μεγάλους εργατικούς-εργασιακούς χώρους, όπως στα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά, στους εργαζόμενους του μετρό, στα κεντρικά γραφεία του ΕΦΚΑ, αλλά και σε συγκοινωνιακούς κόμβους. Η υποδοχή των εργαζομένων ήταν καλή, εξάλλου η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει δεσμούς με τους χώρους, αν και η απουσία ενός σχεδίου πραγματικής μάχης από τον υποταγμένο συνδικαλισμό κατεβάζει τους τόνους.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλεί σε αγώνα για αποκλειστικά δημόσιο καθολικό και αναδιανεμητικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις. Για κατάργηση του νόμου Κατρούγκαλου (Ν. 4387/16) και όλων των αντιασφαλιστικών νόμων.

Η ΕΕ «τρελάθηκε» και μοιράζει λεφτά;

Παρατηρώντας κανείς τη δημόσια συζήτηση για τα ΕΣΠΑ θα είχε τη βεβαιότητα πως αποτελούν «δώρο θεού» για την ανάπτυξη. Ταυτόχρονα, στη συντριπτική πλειοψηφία του λαού κυριαρχεί η άποψη ότι πρόκειται απλά για ένα χρηματοδοτικό μηχανισμό της ΕΕ, από τον οποίον μπορεί κάποιος να βρει τα κεφάλαια για να ξεκινήσει μια δουλειά. Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι, νέοι επιστήμονες, αγρότες, άνεργοι από την μια, αλλά και δήμαρχοι ή τεχνοκράτες από την άλλη, συνωστίζονται στην ουρά για ένα κομμάτι από τα ευρωπαϊκά κονδύλια, άλλοι μικρό (ή και πολύ μικρό) και άλλοι μεγάλο (ή και πολύ μεγάλο).

Αυτή η βαθιά ριζωμένη άποψη στο σώμα της ελληνικής κοινωνίας καλλιεργήθηκε με επιμέλεια από τους εκπροσώπους της αστικής πολιτικής τις τελευταίες δεκαετίες. Οι χρηματοδοτήσεις αξιοποιούνται ώστε να προβάλλεται ως θετική η ένταξη της χώρας στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και να διαμορφώνονται οι αναγκαίες κοινωνικές συμμαχίες. Η συζήτηση εστιάζει πάντοτε στις εισροές κονδυλίων, παρουσιάζοντάς τις ως μια πραγματική κοσμογονία, συσκοτίζοντας τον πραγματικό τους στόχο: Τη μεγάλη στήριξη προς τα πολυκλαδικά πολυεθνικά μονοπώλια που λαμβάνουν το μεγάλο μέρος της χρηματοδότησης. Κι αν γίνεται προσπάθεια να εμφανιστεί ως εργαλείο που ωφελεί συνολικά και ισόμετρα την κοινωνία, λύνοντας χρονίζοντα προβλήματα. Κι όλα αυτά με την απαραίτητη δημοσιότητα, καθώς το ΕΚΤ είναι πολύ αυστηρό αν δεν τηρούνται οι όροι διαφήμισης των έργων, δηλαδή της εκλεπτυσμένης προπαγάνδας!

Το ενδεχόμενο απώλειας των «ευρωπαϊκών κονδυλίων» σε περίπτωση απειθαρχίας αποτέλεσε τη βασική γραμμή άμυνας των από πάνω προκειμένου η λαϊκή αγανάκτηση να μη μετατραπεί σε αντίθεση συνολικά στην ΕΕ.

Οι χρηματοδοτήσεις μέσω προγραμμάτων ΕΣΠΑ έχουν αναδειχθεί βασικός μοχλός για την εδραίωση της νομιμοφροσύνης στην ΕΕ, αλλά και για την ανάπτυξη των αστικών αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων. Ταυτόχρονα, κριτήριο για το ΕΣΠΑ αποτελεί η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, των ιδιωτικο-οικονομικών λογικών και της εμπορευματοποίησης, καθώς και των νέων αντεργατικών εργασιακών σχέσεων.

Εργαλείο προώθησης αντιδραστικών αλλαγών ΕΣΠΑ: από τον μύθο στην πραγματικότητα

Ανάλυση

Κώστας Παπαγεωργίου

Τα έσοδα του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία αποτελούν τον «κουμπαρά» των αναπτυξιακών πλαισίων, προέρχονται κυρίως από εισφορές των κρατών-μελών. Γενικά, αν και το 70% των εσόδων του προϋπολογισμού της ΕΕ προέρχεται από τις έντεκα ισχυρότερες καπιταλιστικές οικονομίες της ΕΕ (Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία, Ηνωμένο Βασίλειο και Ισπανία), μετατρέποντας τη συνδρομή τους σε ποσοστό του ΑΕΠ της κάθε χώρας, διαπιστώνουμε ότι δεν είναι τόσο γαλαντόμες. Μάλιστα την τριετία 2007-10, με εξαί-

ρηση τη Γαλλία, οι υπόλοιπες τέσσερις χώρες προσέφεραν μικρότερο ποσοστό του ΑΕΠ τους από την Ελλάδα, η οποία έδωσε το 1% περίπου!

Ποια είναι όμως ακριβώς η σκληρή πραγματικότητα πίσω από τον μύθο;

Πρώτο, η ενίσχυση της Ελλάδας την Προγραμματική Περίοδο 2014-20 θα ανέλθει στα 16,4 δισ. ευρώ. Σε αυτά θα προστεθούν περί τα 4,5 δισ. ευρώ, που αφορούν την αγροτική ανάπτυξη και το Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας, ανεβάζοντας το ύψος των κεφαλαίων στα 20,9 δισ. ευρώ. Αν υποθέσουμε ότι απορροφάται το σύνολο των κονδυλίων, μιλάμε για 3 δισ. ευρώ τον χρόνο.

Για να έχουμε μια τάξη μεγέθους της πραγματικής σημασίας των κονδυλίων αυτών, πρέπει να πούμε ότι πριν από την κρίση το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) ξεπερνούσε τα 8 δισ. ευρώ,

ενώ για το 2016 ήταν 6,75 δισ. ευρώ. Από το ποσό αυτό, όμως, μόνο τα 750 εκατ. ευρώ αφορούν προτεραιότητες έξω από το μηχανισμό της συγχρηματοδότησης. Με άλλα λόγια τα 6 από τα 6,75 δισ. του ΠΔΕ «υπηρετούν» το ΕΣΠΑ.

Αυτό πρακτικά συμβαίνει γιατί, μέσα από ένα πολυδαίδαλο σύστημα «επιλεξιμότητας» που αποτελεί την πρώτη αρχή των προγραμμάτων ΕΣΠΑ, με ποιοτικούς και χρονικούς περιορισμούς των δαπανών, τελικά χρηματοδοτούνται μόνο τα έργα που είναι αρεστά στην ΕΕ, ενώ πολύ σημαντικές δαπάνες για την ολοκλήρωση των έργων δεν χρηματοδοτούνται από το ίδιο το ΕΣΠΑ και «αναγκαστικά» καταλήγουν στο ΠΔΕ.

Έτσι, με τα 3 δισ. ευρώ των συγχρηματοδοτούμενων έργων πρακτικά δεσμεύεται το σύνολο του ΠΔΕ στις κατευθύνσεις και στις προτεραιότητες της ΕΕ.

Δεύτερο, για να εκτιμηθεί η πραγματική σημασία των ευρωπαϊκών κονδυλίων πρέπει να μετρηθεί το ποσό που η χώρα πληρώνει για το δημόσιο χρέος, το οποίο στο μεγαλύτερο ποσοστό του καταλήγει στις τσέπες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Για παράδειγμα, το 2016 η χώρα πλήρωσε 7 δισ. για χρεολύσια και 6 δισ. για τόκους, ποσό που κλιμακώνεται και προβλέπεται να φτάσει τα 32 δισ. ευρώ το 2022. Είναι μεγάλο ή μικρό το ποσό; Αν συγκρίνουμε αυτά τα χρήματα που έρχονται από την ΕΕ με αυτά που πάνε προς αυτήν για τόκους και χρεολύσια, πληρώνουμε περίπου 17,1 δισ. τελικά πληρώνουμε τον χρόνο. Κοντολογίς, για κάθε 1 ευρώ που παίρνουμε, θα δίνουμε 8,5 ευρώ!

Τα ποσά αυτά δεν χαρίζονται. Χορηγούνται «εάν και εφόσον»... Κι εδώ έρχεται η δεύτερη βασική αρχή

των προγραμμάτων: η αιρεσιμότητα.

Με απλά λόγια, τα κονδύλια για το νερό ή τα σκουπίδια δεν εκταμιεύονται αν προηγουμένως οι υπηρεσίες, που θα προκύψουν ως καταληκτικός στόχος, δεν τιμολογηθούν με «ανταποδοτικό τρόπο». Δηλαδή, και πολλαπλασιασμός των χρεώσεων στα τιμολόγια και απόδειξη ότι δε θα υπάρχει δημόσια χρήση, έστω και κατά μερικό τρόπο. Ή πιο χαρακτηριστικά, τα κονδύλια για θέσεις εργασίας δε θα δίνονται αν δε χρηματοδοτούν ελαστικές μορφές εργασίας. Παλιότερα, αν η απασχόληση ήταν με μόνιμη σχέση εργασίας η επιδότηση θα ήταν 30%, ενώ αν ήταν με ελαστική σχέση εργασίας, αυξανόταν στο 50%. Τώρα ακόμη και αυτή η «επιλογή» (παρά τη σαφή προτεραιότητα) καταργείται: Μόνο ελαστική εργασία με προσωρινή απασχόληση!

Έτσι, οι χώρες και οι μηχανισμοί της ΕΕ από τη μια κλέβουν δισεκατομμύρια από το λαό και από την άλλη «επιστρέφουν» ένα μικρό κλάσμα υπό τη μορφή κονδυλίων για τα «συγχρηματοδοτούμενα έργα» προκειμένου να εξυπηρετηθούν συγκεκριμένες προτεραιότητες και συμφέροντα.

Τρίτο, όλη η φιλοσοφία του ΕΣΠΑ σφραγίζεται από την «επιχειρηματικότητα». Η ανάγκη για ανταγωνιστικές επιχειρήσεις τίθεται ως πρωταρχική. Καθόλου τυχαία, στο πλαίσιο του «να μη χαθεί κονδύλι», είχε θεσπιστεί ρήτρα σύμφωνα με την οποία ό,τι ποσό δεν απορροφάται από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις θα κατευθύνεται απευθείας στις μεγάλες επιχειρήσεις.

Αποκαλυπτικός για τους

πραγματικούς σκοπούς είναι ο σχεδιασμός στον τομέα της αγροτοδιατροφής. Σε μια περίοδο που η επαρκής ποσοτικά και ποιοτικά διατροφή γίνεται «προϊόν πολυτελείας» για τους πολλούς, ο προσανατολισμός των νέων επενδύσεων στρέφεται στην παραγωγή νέων προϊόντων για τις

και τα μνημόνια διαρκείας. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να ζητήσει τροποποίηση των προγραμμάτων, «[...] προκειμένου να στηρίξουν βασικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις ή ως ύστατη λύση, μπορεί να αναστείλει τη χορήγηση κονδυλίων σε περίπτωση επαναλαμβανόμενης και

της ΕΕ. Στην ουσία, χρηματοδοτεί την εφαρμογή της.

Ας θυμηθούμε το παραμύθι με τις αγροτικές επιδοτήσεις. Δεν δόθηκαν για να ζήσουν οι αγρότες, αλλά για να επιδοτηθεί η αναδιάρθρωση καλλιεργειών στο πλαίσιο της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Για να επιβληθεί η μείωση παραγωγής και το ξεκλήρισμα των φτωχομεσαίων αγροτών. Αλλά και για να διαμορφωθούν ταυτόχρονα οι μεγαλοαγρότες καπιταλιστές της υπαίθρου.

Πέμπτο, Δήμοι και Περιφέρειες έχουν αναλάβει κεντρικό ρόλο στην υλοποίηση των σχεδιασμών του ΕΣΠΑ. Πυρήνας αυτής της πολιτικής είναι η μείωση των δημοσίων δαπανών για σημαντικές ανάγκες όπως τα αντιπλημμυρικά έργα, η αντιπυρική προστασία, η αντισεισμική θωράκιση και η κοινωνική πολιτική με παράλληλη μετακύλιση αρμοδιοτήτων κάτω από τη σημαία της «αποκέντρωσης». Συγκεκριμένα, από το 2011 οι Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι (ΚΑΠ) μειώθηκαν κατά 37,22%.

Η αποδοχή και εφαρμογή αυτής της πολιτικής οδηγεί σε δύο δρόμους ταυτόχρονα. Ο ένας δρόμος είναι η λειτουργία και η παροχή υπηρεσιών με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Ο άλλος, αναδεικνύει το ΕΣΠΑ σε σχεδόν αποκλειστική πηγή χρηματοδότησης για την υλοποίηση δημόσιων έργων, τεχνικών και όχι μόνο. Συνέπεια αυτού είναι σημαντικές κοινωνικές ανάγκες να μην καλύπτονται ποιοτικά και σε όλη τους την έκταση, λόγω των κανόνων και των κριτηρίων που τίθενται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι ανάγκες των εργαζομένων δεν χωρούν στο ΕΣΠΑ

Συμπερασματικά, το πλαίσιο λειτουργίας και χρηματοδότησης των ΕΣΠΑ είναι αυστηρά προσδιορισμένο και άμεσα σχετιζόμενο με τη γενικότερη πολιτική της ΕΕ. Απόψεις σύμφωνα με τις οποίες το ΕΣΠΑ είναι ένα «αναπτυξιακό εργαλείο» (που υπάρχουν κι εντός της Αριστεράς) επιχειρούν να συγκαλύψουν την ενιαία πολιτική στόχευση των επιμέρους πολιτικών της ΕΕ.

Όπως στην Ελλάδα, έτσι και παντού, τα «ευρωπαϊκά κονδύλια» δεν είναι λεφτά «άλλων» αλλά αποτελούν ένα μικρό κομμάτι της κλεμμένης υπεραξίας των λαών της Ευρώπης. Τα κρατικά ταμεία γεμίζουν από τη φορομπηξία, τη σκληρή λιτότητα, την εμπορευματοποίηση στοιχειωδών κοινωνικών αγαθών και υπηρεσιών, από την κλοπή του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου προς όφελος του κεφαλαίου. Ένας τέτοιος μηχανισμός είναι και ο προϋπολογισμός της ΕΕ.

Υπ' αυτή την έννοια καμία αυταπάτη δε χωρά από την πλευρά του λαϊκού και εργατικού κινήματος για την «ανάπτυξη» που υπόσχεται το ΕΣΠΑ και τσακίζει τα σύγχρονα δικαιώματα και τις ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας. Το ΕΣΠΑ, ως μηχανισμός ιδεολογικής κατεργασίας εργαζομένων, ανέργων και νέων στις αρχές της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας για την ενίσχυση της καπιταλιστικής κερδοφορίας, αποτελεί βασικό μοχλό στην αντιδραστικοποίηση της ΕΕ και στην υλοποίηση αυτής της πολιτικής στα κράτη-μέλη.

Αιτήματα για τη «διαφανή αξιοποίηση των ευρωπαϊκών κονδυλίων» και αυταπάτες για «φιλολαϊκή ανάπτυξη» με τα λεφτά των ΕΣΠΑ ή για «αύξηση της απορροφητικότητάς» τους από τις υπηρεσίες του ελληνικού κράτους πρακτικά σημαίνουν τον περιορισμό των διεκδικήσεων στο «διαχειριστικό πλαίσιο» που αναγνωρίζει η αστική πολιτική για τα λαϊκά προβλήματα. Σημαίνουν, επίσης, αποδοχή των αστικών προτεραιοτήτων, όπως η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας, έναντι των σύγχρονων αναγκών των εργαζομένων.

Παρά την προπαγάνδα για τα κονδύλια της ΕΕ, η αλήθεια είναι πως για κάθε ένα ευρώ που λαμβάνει η Ελλάδα ο λαός πληρώνει 8,5 ευρώ για εξυπηρέτηση του τοκογλυφικού χρέους

αγορές του εξωτερικού. Με άλλα λόγια, στροφή σε συγκεκριμένους τομείς ανά περιφέρεια που θα τους προσδώσουν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα πέρα και έξω από τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνικής πλειονότητας.

Τέταρτο, το ΕΣΠΑ έχει οργανική σχέση με τους ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς

σοβαρής παραβίασης οικονομικών συστάσεων».

Το ΕΣΠΑ, επομένως, είναι εργαλείο εφαρμογής της μόνιμης μνημονιακής πολιτικής της ΕΕ. Είναι μοχλός και μέσο για την άμεση και ταχεία επιβολή των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στην ελληνική κοινωνία, αξεχώριστο από την αντιδραστική πολιτική

Ασφάλεια-καταστολή, αντί για κοινωνική συνοχή

► Ακόμα πιο αντιδραστικός ο προσανατολισμός της νέας περιόδου 2021-27

«Ο ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΣ προϋπολογισμός συνδυάζει νέους μηχανισμούς με εκσυγχρονισμένα προγράμματα, ώστε να εξασφαλίσει την υλοποίηση των προτεραιοτήτων της Ένωσης και να αντιμετωπίσει τις νέες προκλήσεις» αναφέρει η ΕΕ για τη νέα περίοδο 2021-27, ενώ ο Κ. Μητσοτάκης μιλώντας πρόσφατα στο «Εθνικό Αναπτυξιακό Συνέδριο για το νέο ΕΣΠΑ», το χαρακτήρισε «μεγάλο στοίχημα» για τη «γόνιμη ανάπτυξη» και «για τον μετασχηματισμό της οικονομίας». Ο νέος «ευρωπαϊκός προϋπολογισμός» ανέρχεται σε 1246 εκατ. ευρώ ή 1,115% του ΑΕΠ της ΕΕ, σαφώς μειωμένος σε σχέση με τον προηγούμενο. Παρά την κρίση οι ισχυροί της ΕΕ δεν βάζουν το «χέρι στην τσέπη».

Στις βασικές του προτεραιότητες αναφέρονται οι: Ενιαία αγορά, καινοτομία και ψηφιακή οικονομία. Συνοχή και αξίες. Φυσικοί πόροι και περιβάλλον. Μετανάστευση και διαχείριση πόρων. Ασφάλεια και άμυνα. Γειτονικές χώρες και υπόλοιπος κόσμος. Ευρωπαϊκή Δημόσια Διοίκηση.

Ήδη από αυτή την πρώτη καταγραφή διαπιστώνουμε ότι υπάρχει μια ριζική αλλαγή στις προτεραιότητες της ΕΕ. Από τους επτά αυτούς άξονες προτεραιότητας οι περισσότεροι είτε δεν υπήρχαν καθόλου (ασφάλεια και άμυνα, γειτονικές χώρες και υπόλοιπος κόσμος), είτε είχαν ριζικά διαφορετικό περιεχόμενο (συνοχή και αξίες), είτε είναι εξαιρετικά αναβαθμισμένοι σε

σχέση με το παρελθόν (μετανάστευση και διαχείριση πόρων). Βασικό περιεχόμενο αυτής της αλλαγής είναι η στροφή στην πολεμική προετοιμασία και την κάθε είδους καταστολή. Ταυτόχρονα, η επιβολή και στήριξη των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων σε όλη την Ευρώπη σε βάρος των όποιων ψηγμάτων υποδομών, κοινωνικής συνοχής και κοινωνικού κράτους έχουν απομείνει.

Έτσι, τα κονδύλια για την Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) καταβαρυνώνονται με προοπτική την κατάργηση των αγροτικών επιδοτήσεων, τα προγράμματα «συνοχής» μειώνονται ενώ εκτοξεύονται τα «Άλλα Προγράμματα», που δεν υπήρχαν και τώρα αποτελούν τις νέες προτεραιότητες της ΕΕ.

Εξάρχεια:
Τοποθετούν
κεραίες κινητής
τηλεφωνίας
δίπλα σε σχολείο

ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ, οι κάτοικοι της Αθήνας καλούνται να δώσουν μάχη για την προστασία της υγείας τους, ενάντια στην εγκατάσταση κεραιών στο κέντρο της πόλης και συγκεκριμένα σε μια περιοχή με σχολεία και φροντιστήρια που φέρνει τους μαθητές στο κέντρο του προβλήματος. Πρόκειται για εγκατάσταση κεραιάς σε ένα ξενοδοχείο στην οδό Χ. Τρικούπη 147 και στη σχολή Βακαλό (Ιπποκράτους και Παπατσώρη 2), κοντά στο 46ο Γυμνάσιο και Λύκειο. «Ο δήμος της Αθήνας σε όλες τις περιπτώσεις των αιτημάτων των κατοίκων για παύση της λειτουργίας κεραιών κινητής τηλεφωνίας, “νίπτει τα χείρας του”[...]. Απαιτούμε να σταματήσει ο δήμος να είναι ο μεσάζοντας της αύξησης της κερδοφορίας των εταιρειών και να πάρει την ευθύνη της προάσπισης της υγείας των δημοτών του. Καλούμε τους κατοίκους να μην υποχωρούν, να συntonίζονται, να θέτουν τα ζητήματα στο ΔΣ αλλά, κυρίως, να οργανώνουν την πάλη για την κατεδάφιση των κεραιών», σημειώνει η δημοτικός σύμβουλος της Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αθήνα Ντίνα Ρέππα.

Αρχοντούλα Βαρβάκη

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

Με ένα ...κλικ

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΙΣ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

▶ Κάτι καλό ετοιμάζει το *Prin* για το Σαββατόβραδο στις 21 Μαρτίου, κρατήστε το ελεύθερο. Νεώτερα προσεχώς...

ΕΚΔΗΛΩΣΗ NAP ΣΤΗΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

▶ Με αφορμή την συμπλήρωση 30 χρόνων από την ίδρυσή του, το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση διοργανώνει σήμερα, Κυριακή 16/2, στις 7 μ.μ., στο ξενοδοχείο Σταυροδρόμι στην Ηγουμενίτσα εκδήλωση με ομιλητές τους Κ. Καλαμπαλίκη (μέλος ΠΕ του NAP) και Χρ. Βασιλόπουλο (μέλος ΠΣΟ της ANΤΑΡΣΥΑ).

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΝΤΙ- ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

▶ Ολοκληρώνεται σήμερα, στο κτίριο Γκίνου του ΕΜΠ, με τη συναυλία του συγκροτήματος Grup Yorum και άλλων μουσικών, η οποία θα ξεκινήσει στις 6 μ.μ., το τριήμερο διεθνοτικής αλληλεγγύης, εκδηλώσεων και συζητήσεων που διοργανώνει το Αντι-ιμπεριαλιστικό Μέτωπο.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΜΑΧΟΜΕΝΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

▶ Η αριστερή ανατρεπτική κίνηση Μαχόμενη Ηλιούπολη πραγματοποιεί σήμερα, στις 5 μ.μ., στο Άλσος, συνέλευση για τον απολογισμό της δράσης της, καθώς και τον προγραμματισμό των επόμενων παρεμβάσεων.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΠΑΡΤΙ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

▶ Το θεατρικό εργαστήριο της Εργατικής Λέσχης Ν. Σμύρνης «LiberArte» διοργανώνει το Σάββατο 22/2, στις 10 μ.μ., το φετινό αποκριάτικο πάρτι της Λέσχης. Μας καλεί, λοιπόν, με καρναβαλική διάθεση και ανάλογη αμφίεση να γιορτάσουμε όλοι μαζί.

ΤΣΙΚΝΟΠΕΜΠΗ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

▶ Τα μέλη της Εργατικής Λέσχης Ν. Ιωνίας μας περιμένουν την Πέμπτη από τις 8 μ.μ. και μετά, «να γλεντήσουμε με ζωντανή μουσική με φίλους και συναγωνιστές της ομάδας μπουζουκιού, να συζητήσουμε, να ψήσουμε, να φάμε και να πιούμε, να περάσουμε καλά!».

Άρτα:
Ενδιαφέρουσα
εκδήλωση
της ΑΡΠΗ
για τις εξορύξεις

ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 9/2, στην Άρτα, η εκδήλωση της περιφερειακής κίνησης Αριστερή Παρέμβαση στην Ήπειρο (ΑΡΠΗ) με θέμα: «ΑΟΖ-Αγωγοί-Εξορύξεις-Πολεμική απειλή, η απάντηση του κινήματος», με ομιλητή τον μεταλλειολόγο μηχανικό Π. Μαυροειδή. Μεταξύ άλλων, από τον κεντρικό ομιλητή αλλά και από τη συζήτηση που ακολούθησε, αποδομήθηκε ο μύθος ότι «η Ελλάδα έχει τη γεωστρατηγική ευκαιρία της ζωής της», η οποία μόνο σε τραγωδία για τον ελληνικό λαό και τους άλλους λαούς της Μεσογείου μπορεί να οδηγήσει. Τέλος, αναδείχθηκαν και οι επιπτώσεις των εξορύξεων, τόσο οι περιβαλλοντικές όσο και κοινωνικές-οικονομικές με την υποβάθμιση του εισοδήματος λαϊκών στρωμάτων σε τομείς όπως η αλιεία, ο τουρισμός ή η γεωργία.

**Αποχαιρετισμός
στον Σάμη
Γαβριλίδη**

ΜΕΓΑΛΗ ΘΛΙΨΗ στους αναγνώστες και τους δημιουργούς προκάλεσε ο θάνατος, την περασμένη Τετάρτη, του εκδότη Σάμη Γαβριλίδη, που ήταν ένας άνθρωπος με πλούσια προσφορά στα ελληνικά γράμματα και ένα από τα πιο φωτεινά δείγματα της λεγόμενης «γενιάς του Πολυτεχνείου». Επιπλέον, ήταν εξαιρετικά αγαπητός, όχι μόνο γιατί εξέδωσε έναν μεγάλο αριθμό αξιόλογων τίτλων στην ποίηση, την πεζογραφία και το δοκίμιο, ιδίως Ελλήνων συγγραφέων, αλλά και γιατί είχε δημιουργήσει έναν ζεστό χώρο στην καρδιά της Αθήνας, στο Μοναστηράκι, το Roems & Crimes, ένα βιβλιοπωλείο-καφέ, όπου φιλοξενούνταν πάμπολλες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Παρέμβαση νΚΑ για «Χρυσόμαλλο Δέρας»

Κινητοποίηση με μικροφωνική ενάντια στη στρατιωτική άσκηση «Χρυσόμαλλο Δέρας» που έγινε στο Κιλκίς (12-14/2) πραγματοποιήσε το απόγευμα της Πέμπτης η νΚΑ Θεσσαλονίκης. «Κοινή πάλη των λαών Ελλάδας-Τουρκίας και όλων των χωρών της περιοχής για ειρήνη, κοινωνικά δικαιώματα και ελευθερία, αλληλεγγύη σε πρόσφυγες και μετανάστες. Οι εργαζόμενοι και οι νέοι δεν θα πολεμήσουν για τα συμφέροντα του κεφαλαίου και των πολεμικών», σημειώνει η ανακοίνωση.

ΚΟΥΠΟΝΙ

για τους αναγνώστες του

PRIN

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το *Prin* παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν τη παράσταση **Φελίτσε και Λίλυ: Ένας άνθρωπος ανάμεσα στους ανθρώπους** της Ελένης Καρασαββίδου, με ένα εισιτήριο αξίας 13 ευρώ! **Παραστάσεις: Κάθε Τετάρτη και Πέμπτη στις 9.15 μ.μ.**

Θέατρο Vault

(Μελενίκου 26, Γκάζι).

Τηλέφωνα επικοινωνίας:
2130356472/6949534889

Ισχύει για όλες τις παραστάσεις βάσει διαθεσιμότητας (απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση και η επίδειξη του κουπονιού κατά την παραλαβή των εισιτηρίων).

Συνέντευξη

ΣΤΟΝ
ΚΥΡΙΑΚΟ
ΝΑΣΟΠΟΥΛΟ

► Τα φώτα της δημοσιότητας γύρω από το προσφυγικό/μεταναστευτικό έχουν «πέσει» περισσότερο σε Λέσβο και Μόρια. Αλήθεια, πώς έχει η κατάσταση στη Σάμο;

Η Σάμος σήμερα φιλοξενεί περίπου 10.000 πρόσφυγες/μετανάστες, ενώ οι δυνατότητες του Κέντρου Υποδοχής και Ταυτοποίησης (ΚΥΤ) δεν ξεπερνούν τις 1.500. Οι υπόλοιποι στεγάζονται σε σκηνές και αυτοσχέδια καταλύματα, που ελάχιστα τους προστατεύουν από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες. Οι εγκαταστάσεις υγιεινής είναι από υποτυπώδεις έως ανύπαρκτες και είναι συχνά τα ατυχήματα που προκαλούνται στην προσπάθειά τους να μαγειρέψουν ή να ζεσταθούν. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση με την πυρκαγιά που προκλήθηκε στο πευκοδάσος στο οποίο βρίσκονται οι σκηνές, με ταυτόχρονη εκρήξη φιαλών υγραερίου, από τις οποίες απειλήθηκε η ζωή τους. Η διατροφή τους είναι υποβαθμισμένη, καθώς και ο ιματισμός τους. Είναι αρκετές οι μέρες με βροχή και κρύο που τους βλέπουμε να κυκλοφορούν με ανοιξιάτικα ή και καλοκαιρινά ρούχα.

► Ποια επιπλέον προβλήματα προκύπτουν από τις υπάρχουσες συνθήκες για ντόπιους και πρόσφυγες;

Με τέτοιες συνθήκες διαβίωσης είναι αναμενόμενο να παρατηρούνται αρκετά κρούσματα ασθενειών, τα οποία κατά κύριο λόγο αντιμετωπίζονται από το Νοσοκομείο Σάμου, αφού η περίθαλψη στο ΚΥΤ είναι υποτυπώδης. Ένα νοσοκομείο υποστελεχωμένο, χτυπημένο από την πολυετή κρίση, που δυσκολεύεται να αντιμετωπίσει τα περιστατικά των ντόπιων κατοίκων παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες του προσωπικού. Είναι χαρακτηριστικό ότι, ενώ προβλέπονται τρεις θέσεις παιδιών, τα τελευταία χρόνια υπάρχει ένας και σε κάποια διαστήματα κανένας παιδίατρος. Παράλληλα, η απουσία υποδομών στους δήμους είναι λογικό να γίνεται πιο έντονη όταν στον μόνιμο πληθυσμό προστίθενται άλλοι 10.000 άνθρωποι.

► Πρόσφατα η ΕΛΜΕ Σάμου έκανε λόγο για «έγκλημα» σε ότι αφορά την μόρφωση των προσφυγόπουλων. Τι ακριβώς συμβαίνει;

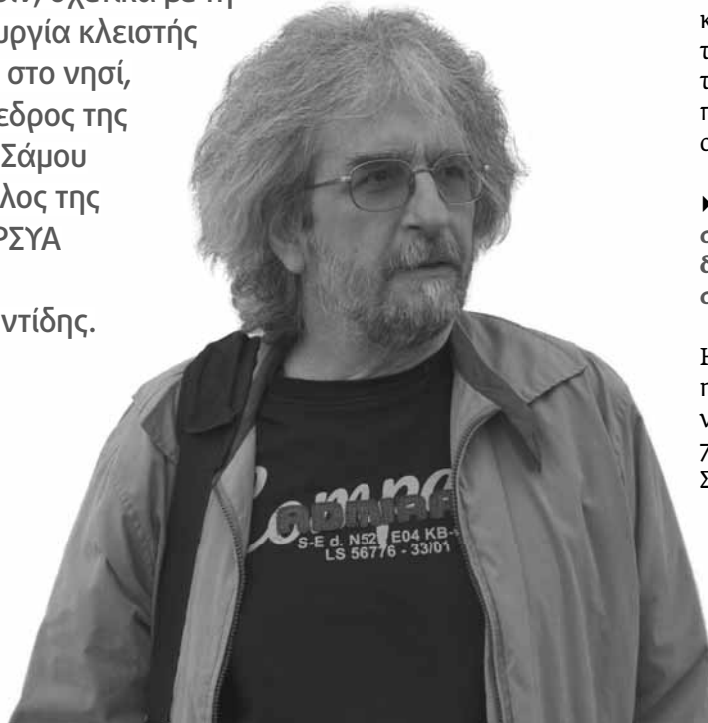
Στο ΚΥΤ υπάρχουν περίπου 1.500 παιδιά. Μέχρι πέρυσι τα

Τάκης Διαμαντίδης

Πρόεδρος ΕΛΜΕ Σάμου

Ίδιοι καταπιεστές για πρόσφυγες και ντόπιους

«Πρόκειται για μια φυλακή για ανθρώπους που το αδίκημά τους είναι ότι προσπαθούν να ζήσουν. Για ανθρώπους που στην προσπάθειά τους να φύγουν από τον πόλεμο και την οικονομική εξαθλίωση ταξίδεψαν πολλά χιλιόμετρα, βάζοντας σε κίνδυνο τη ζωή τους, με τραγικά, πολλές φορές, αποτελέσματα», σημειώνει στο Πριν, σχετικά με τη δημιουργία κλειστής δομής στο νησί, ο πρόεδρος της ΕΛΜΕ Σάμου και μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Τάκης Διαμαντίδης.

πολυδιαφημισμένα προγράμματα για την εκπαίδευση στα προσφυγόπουλα απευθύνονταν σε 100 περίπου παιδιά. Φέτος, στα μέσα Φλεβάρη, δεν έχει γίνει ούτε μία πρόσληψη αναπληρωτή σε καμιά βαθμίδα. Ενώ στο υπόλοιπο Αιγαίο έγιναν κάποιες προσλήψεις, έστω και με μεγάλη καθυστέρηση, στη Σάμο οι διευθύνσεις εκπαίδευσης ακόμα και σήμερα δεν έχουν τη δυνατότητα να δηλώσουν τα αντίστοιχα κενά. Φαίνεται ότι το υπουργείο Παιδείας, συμμεριζόμενο τις περσινές ξενοφοβικές αντιδράσεις κάποιων γονιών, αποφάσισε να στερήσει από τα προσφυγόπουλα την πρόσβαση στην εκπαιδευτική διαδικασία.

► Παράλληλα, ποια είναι τα προβλήματα που

αντιμετωπίζουν στα σχολεία του νησιού, μαθητές και καθηγητές;

Όπως σε όλη την Ελλάδα, όπου ακόμα και σήμερα υπάρχουν περίπου 700 κενά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, έτσι και στη Σάμο έχουμε σχολεία όπου δεν διδάσκονται όλα τα μαθήματα, επειδή λείπει προσωπικό. Κάτι που θα συνεχιστεί μέχρι το τέλος της χρονιάς. Ταυτόχρονα, πολλοί εκπαιδευτικοί είναι αναγκασμένοι να μετακινούνται σε τέσσερα και πέντε σχολεία για να συμπληρώσουν το ωράριό τους σε ένα δύσκολο οδικό δίκτυο. Από την άλλη, και ιδιαίτερα με το σπάσιμο του δήμου Σάμου σε δύο δήμους, υπάρχει καθυστέρηση με τη συγκρότηση των αντίστοιχων επιτροπών και την εκταμίευση των χρημάτων που είναι απαραίτητα για την ομαλή λειτουργία των σχολείων.

► Η κυβέρνηση ανακοίνωσε τη δημιουργία κλειστής δομής στο νησί. Σας βρίσκει σύμφωνο μια τέτοια εξέλιξη;

Η νέα υποδομή που ανακοίνωσε η κυβέρνηση προβλέπεται να γίνει στη θέση Ζερβού, που απέχει 7 χιλιόμετρα από την πόλη της Σάμου. Τα σχέδια της προηγούμενης κυβέρνησης αναφέρονταν σε στέγαση 1.200 ανθρώπων, ενώ οι εξαγγελίες της σημερινής μιλούν για 5.000 και περισσότερους. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι πρόκειται για μια κλειστή δομή, ένα στρατόπεδο δηλαδή με φυλακισμένους. Μια φυλακή για ανθρώπους που το αδίκημά τους είναι ότι προσπαθούν να ζήσουν. Για ανθρώπους που στην προσπάθειά τους να φύγουν από τον πόλεμο και την οικονομική εξαθλίωση ταξίδεψαν χιλιόμετρα, βάζοντας σε κίνδυνο τη ζωή τους, με τραγικά πολλές φορές αποτελέσματα. Σε κάθε περίπτωση είμαστε αντίθετοι με τέτοια «κέντρα υποδοχής».

► Ποια θέση έχουν πάρει οι υπόλοιποι πολιτικές δυνάμεις γύρω από το συγκεκριμένο ζήτημα;

Σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του κλίματος και των απόψεων που εκφράζονται σήμερα έπαιξαν οι τελευταίες αυτοδιοικητικές εκλογές. Οι περισσότεροι επικεφαλής των ψηφοδελτί-

ων υπερθεματίζοντας, παρουσίαζαν τον εαυτό τους ως τον δυναμικό ηγέτη που θα λύσει το πρόβλημα, καλλιεργώντας προσδοκίες οι οποίες σήμερα διαψεύδονται. Εδώ υπάρχει μια ποικιλία απόψεων αλλά με κοινό παρανομαστή. Όλοι μιλούν για τον «απεγκλωβισμό» των προσφύγων/μεταναστών, έχοντας διαφορετικά πράγματα στο μυαλό τους. Στην πλευρά ΝΔ-ΚΙΝΑΛ, χωρίς να γίνεται καμιά αναφορά στις αιτίες της προσφυγιάς, ακούγονται φωνές για μουσουλμανοποίηση της Σάμου, εποικισμό, υποβάθμιση και μετατροπή της πόλης σε τριτοκοσμική περιοχή. Οπότε η λύση είναι να φύγουν και να πάνε οπουδήποτε αλλού. Ο ΣΥΡΙΖΑ, εγκλωβισμένος στην υπεράσπιση της προηγούμενης κυβερνητικής πολιτικής δεν πολυασχολείται με τις αιτίες ούτε με τις δεσμεύσεις και τις συμφωνίες με την ΕΕ. Δηλώνει τη συμπαράστασή του περισσότερο με κινήσεις φιλανθρωπίας, στο πλαίσιο της πολιτικής ορθότητας, «υποκύπτοντας» στις απόψεις που αντιμετωπίζουν τους μετανάστες ως πρόβλημα, από το οποίο πρέπει να απαλλαγούμε. Είναι χαρακτηριστικό ότι στελέχη της δημοτικής του παράταξης συμμετείχαν στην τελευταία κινητοποίηση της περιφέρειας Βορείου Αιγαίου. Το ΚΚΕ, ενώ αναδεικνύει τις αιτίες του φαινομένου και δηλώνει την αλληλεγγύη του, αρνείται πεισματικά να πάρει θέση στη δυνατότητα όσων προσφύγων το επιθυμούν να εγκατασταθούν και να δουλέψουν στην Ελλάδα και να στη Σάμο με τα αντίστοιχα εργασιακά δικαιώματα, λέγοντας ότι κανένας από αυτούς δεν το επιθυμεί. Γενικότερα δεν αντιμετωπίζει τους πρόσφυγες/μετανάστες ως κοινωνικούς συμμάχους

► Τέλος, το αίτημα να κλείσουν τα hot spot ακούγεται από πολλές μεριές, με τελειώς διαφορετικές «αποχρώσεις». Ποια είναι η δική σας θέση;

Το ζητούμενο δεν είναι να κλείσει το ΚΥΤ Σάμου και να ανοίξουν άλλα. Με τους πρόσφυγες/μετανάστες έχουμε πολλά κοινά. Έχουμε τους ίδιους καταπιεστές, τους ίδιους εκμεταλλευτές, τους ίδιους αντιπάλους. Έχουμε κάθε λόγο να επιδιώξουμε να δώσουμε μαζί τους τον αγώνα μας. Για να κλείσουν όλα τα στρατόπεδα, για να έχουν ταξιδιωτικά έγγραφα, για να έχουμε όλοι το δικαίωμα στη δουλειά, την υγεία και την παιδεία. Για έναν κόσμο με ειρήνη, χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση.

Η Σάμος σήμερα φιλοξενεί περίπου 10.000 πρόσφυγες/μετανάστες, ενώ οι δυνατότητες του ΚΥΤ δεν ξεπερνούν τις 1.500. Οι υπόλοιποι στεγάζονται σε σκηνές

Κοινωνία σε πτώχευση

Κόκκινα δάνεια - Πρώτη κατοικία - Πλειστηριασμοί. Μια τριπλέτα που εμφανίζεται συχνά στο δημόσιο λόγο και συνήθως από την σκοπιά των τραπεζιτών, των επιχειρηματιών, των «εταίρων». Στον επίκαιρο κυβερνητικό λόγο ξεχωριστή θέση λαμβάνουν οι εξαγγελίες για παύση προστασίας της πρώτης κατοικίας, επιτάχυνση και αυτοματοποίηση των πλειστηριασμών και της αλα Αμερικάνα χρεωκοπίας ιδιωτών.

Τα μέτρα αυτά δεν είναι ελληνική πρωτοτυπία. Ας θυμηθούμε πως η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-8, που επιτάχυνε και την δική μας Ευρωπαϊκή κρίση χρέους, παρέχοντας την αφορμή για τα αιματοβαμμένα μνημόνια, σφραγίστηκε από την κατάρρευση της επενδυτικής τράπεζας Lehman Brothers στις ΗΠΑ, λόγω της αδυναμίας της να πουλήσει -στεγαστικά ως επί το πλείστον- δάνεια υψηλής ανασφάλειας. Δάνεια, τα οποία στην ελληνική αργκό θα αποκαλούσαμε σήμερα κόκκινα.

Ψηλαφώντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κατοικίας στην Ελλάδα προ της κρίσης, παρατηρούμε πως το 2004 σε 3.992.964 νοικοκυριά αντιστοιχούσαν 796.500 ενοίκια και 3.196.465 ιδιοκατοικήσεις (συνυπολογίζοντας δωρεάν χρήση ή μειωμένο ενοίκιο), ενώ ο μέσος όρος δαπάνης μηνιαίων αγορών στην κατηγορία της στέγασης υπολογιζόταν στα 190 ευρώ (10,7% της μηνιαίας δαπάνης), ενώ το 18,3% διατηρούσε δεύτερη κατοικία. 14 χρόνια και τρία μνημόνια μετά σε 4.048.749 νοικοκυριά αντιστοιχούν 771.638 ενοίκια και 3.277.111 ιδιοκατοικήσεις, με τον μέσο όρο δαπάνης στέγασης να βρίσκεται στα 203,15 ευρώ (14,1% της μηνιαίας δαπάνης) και το 14,9% να διαθέτει δεύτερη κατοικία (Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ).

Αρκεί να σημειώσουμε πως ενώ ο απόλυτος αριθμός των νοικοκυριών αυξήθηκε κατά 55.000 στο συγκεκριμένο διάστημα, χάθηκαν 80.600 ιδιόκτητες πρώτες κατοικίες, ενώ ο αριθμός νοικοκυριών που διατηρούσε δεύτερη κατοικία μειώθηκε κατά 144.500.

Γιατί όμως προκύπτει η έντονη αυτή επίθεση; Για ποιους λόγους ασκείται αντικοινωνική πολιτική στο πλαίσιο μίας βασικής βιοτικής ανάγκης, η οποία προστατεύεται τόσο από το ελληνικό Σύνταγμα (Άρθρο 21) όσο και από την Οικουμενική Διακήρυξη Ανθρώπινων Δικαιωμάτων (Άρθρο 25);

Δημήτρης Συναπάλος

Από το δικαίωμα στο σπίτι, στο δίκιο του τραπεζίτη

Η περίοδος της κρίσης έφερε την δικαιολογία που απαιτούνταν για να νομιμοποιηθεί η εκτεταμένη απαλλοτρίωση της λαϊκής περιουσίας. Αντιστοιχίζοντας γραμμικά την κρίση δημόσιου χρέους με τα κόκκινα δάνεια, τσουβαλιάζοντας τους εργοδότες που ρευστοποίησαν τις επιχειρήσεις τους με τους απολυμένους εργαζόμενους που δεν μπορούσαν να εξυπηρετήσουν τα δάνειά τους υπό τη ταμπέλα του «μπαταχιστή» και ακουμπώντας στον παραλογισμό του «μαζί τα φάγαμε» η τελευταία κυβέρνηση με επικεφαλής το ΠΑΣΟΚ υπέγραψε την παράδοση στους δανειστές μέσω του πρώτου μνημονίου. Σαμαράς και Βενιζέλος επέβαλλαν το «χαράτσι της ΔΕΗ», που μετατράπηκε το 2014 στον «προσωρινό» ΕΝΦΙΑ, καθιστώντας σε

περιπτώσεις ασύμφορη ή αδύνατη τη διατήρηση κατοικίας, λειτουργώντας έτσι κι αλλιώς ως ένας ακόμη φόρος αφαίμαξης. Η ταυτόχρονη πίεση των δανειακών συμβάσεων που απαιτούσαν δόσεις υπολογισμένες με μισθούς προ κρίσης από ανέργους και εργαζόμενους που είδαν το εισόδημά τους να εξαυλώνεται και το χαράτσι/ενοίκιο-στο-σπίτι-σου εξανάγκασαν μεγάλη μερίδα του πληθυσμού να εγκαταλείψει τις εστίες του και να τις πουλήσει κοψοχρονιά σε αισχροκερδείς επιχειρηματίες που διατηρούσαν κεφάλαιο.

Η αλλαγή της διακυβέρνησης από την συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ στον ΣΥΡΙΖΑ δεν συνοδεύτηκε με ουσιαστική πολιτική αλλαγή παρά με αλλαγή διαχειριστή. Ο Καθήμενος στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, αγνοώντας και παρακάμπτοντας την απόφαση του δημοψηφίσματος, προωθώντας τις πο-

λιτικές που προεκλογικά στηλίτευε, ο ΣΥΡΙΖΑ επέλεξε να ταχθεί με τη μεριά των δανειστών και να εφαρμόσει στο ακέραιο τα μέτρα των μνημονίων.

Στο αντικείμενο της κατοικίας η τετραετής κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ διατήρησε τον επαχθή φόρο του ΕΝΦΙΑ, νομοθέτησε τη διαδικασία fast track ηλεκτρονικών πλειστηριασμών για εξευτελιστικά ποσά οφειλής και, σε αγαστή συμφωνία με τις επιταγές των δανειστών, επιτέθηκε στο κίνημα ενάντια στους πλειστηριασμούς με αστυνομική καταστολή και δικαστικές αγωγές ενάντια σε αγωνιστές της μαχόμενης αριστεράς, όπως το στέλεχος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και δάσκαλος Η. Σμήλιος, ο οποίος αθώωθηκε πανηγυρικά από τις έωλες κατηγορίες μόλις την προηγούμενη εβδομάδα στην πρώτη από τις πολλές αγωγές που αντιμετωπίζει. Από τη βιομηχανία των μηνύσεων δεν γλίτωσε ούτε ο πρώ-

Το άρμα του ευρωπαϊκού καπιταλισμού, στο οποίο το ντόπιο κεφάλαιο επέλεξε να προσδεθεί, απαίτησε και πέτυχε σε τρεις περιπτώσεις την ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών, μεταφέροντας τα δυσβάσταχτα χρέη στην πλάτη των νοικοκυριών

κίων αυξάνεται πάλι, με 29.000 πλειστηριασμούς μόνο το 2019. Επιπλέον προωθεί την πλήρη απελευθέρωση της αρπαγής κεφαλαίων, μέσω της κατάργησης της προστασίας που παρεχόταν από το νόμο Κατσέλη και την εφαρμογή του δόγματος «Νόμος και Τάξη» με την καταστολή του κινήματος ενάντια στους πλειστηριασμούς. Τελικά επιδιώκει την ενεργοποίηση του κοινωνικού αυτοματισμού με σκοπό να πετύχει τα ελάχιστα απαραίτητα επίπεδα συναίνεσης που απαιτούνται για να φέρει σε πέρας το αντικοινωνικό της έργο. Σε αυτό το σκοπό επιστρατεύει τους δημοσιογραφικούς της δορυφόρους, εντός και εκτός οργανωμένων οπαδών της στα κοινωνικά μέσα ενημέρωσης.

Αναζητώντας την πατρότητα των νομοσχεδίων που κυφορήθηκαν από τις πρόσφατες κυβερνήσεις ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ θα εντοπίσουμε ως κοινή καταγωγή τις ευρωπαϊκές αρχές. Πιο συγκεκριμένα, η μείωση των κόκκινων δανείων και απελευθέρωση των πλειστηριασμών ήταν αντικείμενα που περιλαμβάνονταν στα μνημόνια που υπέγραψαν και τήρησαν οι ενδιάμεσες (συν)κυβερνήσεις και εξακολουθούν να τίθενται ως απαιτούμενο στις μεταμνημονιακές αξιολογήσεις από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας, ενώ ο νόμος περί χρεωκοπίας ιδιωτών προκύπτει άμεσα από τον πτωχευτικό κώδικα της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 1023/2019.

Το άρμα του ευρωπαϊκού καπιταλισμού, στο οποίο το ντόπιο κεφάλαιο επέλεξε να προσδεθεί, με στόχο να αποφύγει τις ευθύνες του για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια και αντιμετώπιζε με τη βαθιά κρίση του, απαίτησε και πέτυχε σε τρεις περιπτώσεις την ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών μεταφέροντας τα δυσβάσταχτα χρέη στην πλάτη των νοικοκυριών εις διπλούν. Ταυτόχρονα, έκανε το ισοδύναμο δώρο σε «φίλους» επιχειρηματίες, επενδυτές και εφοπλιστές, οι οποίοι το κεφαλαιοποίησαν σε ευνοϊκές διατάξεις για να εκφορτώσουν τις οφειλές τους στο κοινωνικό σύνολο, με περιπτώσεις όπου χρεωκοπημένοι επιχειρηματίες, φεσώνοντας προμηθευτές και αφήνοντας απλήρωτους εργαζόμενους, εξαγόρασαν τις υποθηκευμένες ιδιοκτησίες τους από τους πλειστηριασμούς.

Αναλύοντάς το ζήτημα της κατοικίας, των πλειστηριασμών και της χρεωκοπίας επαρκώς μπορούμε να διαγνώσουμε ένα βασικό, οργανικό αίτιο που συνδέει τις πολυποικίλες πλευρές του αντικειμένου: Την αδυναμία του ολοκληρωτικού καπιταλισμού να παράξει επαρκή και εκθετικά αυξανόμενα κέρδη, που οδηγεί στην ανάγκη αντιδραστικής άρσης ιστορικών κεκτημένων ώστε να νομιμοποιηθεί η απαλλοτρίωση και ρευστοποίηση της λαϊκής περιουσίας, μεταφέροντας τα βάρη των λίγων ωφελούμενων στους πολλούς, παρατείνοντας ανάλογα τη διάρκεια της ζωής του και συνεπακόλουθα της κρίσης του. Προκύπτει το εύλογο ερώτημα, πώς σπάμε τον φαύλο κύκλο των κρίσεων, ανακεφαλαιοποιήσεων, χρεωκοπιών και μνημονίων;

Ηλίας Σμήλιος

Να δημιουργήσουμε κίνημα-ασπίδα για τη λαϊκή κατοικία

Η προστασία της λαϊκής κατοικίας και περιουσίας αποτελεί ένα θέμα που φάνηκε να συγκινεί ιδιαίτερα και να συνεγείρει πολύ περισσότερο από άλλα στοιχεία της αντιλαϊκής επίθεσης στα μνημονιακά χρόνια. Είναι ταυτόχρονα ένα από τα λίγα ζητήματα στα οποία το λαϊκό κίνημα κατάφερε έστω και προσωρινά να πετύχει κάποιες μικρές νίκες, τονώνοντας έτσι τη λαϊκή αυτοπεποίθηση και μάλιστα σε μια περίοδο που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ επεδίωκε την απόλυτη αποδοχή από το λαό του δόγματος ΤΙΝΑ. Καθόλου τυχαία λοιπόν και η καταστολή που δέχτηκε το κίνημα ενάντια στους πλειστηριασμούς, οι διώξεις και δίκες των μελών του, αλλά και η θέσπιση μέτρων για την παράκαμψη της δράσης του κινήματος και την επανέναρξη των πλειστηριασμών που επί μια διετία σχεδόν είχαν σταματήσει.

Σήμερα, μετά την σχεδόν πλήρη απελευθέρωση των πλειστηριασμών και την καθιέρωση των ηλεκτρονικών, το κίνημα εκείνο έχει χάσει μεγάλο μέρος από τη δυναμική του, καθώς χωρίς συγκεκριμένα βήματα ανώτερης οργάνωσης του δεν μπορούσε να έχει την ίδια αποτελεσματικότητα, όπως με τις ματαιώσεις πλειστηριασμών στα ειρηνοδικεία. Την ίδια στιγμή όμως, έχουμε δείγματα (όπως η μεγάλη συγκέντρωση αλληλεγγύης στη δίκη των πλειστηριασμών στη Θεσσαλονίκη ή η ματαιώση της έξωσης στα Πετράλωνα) ότι υπάρχει πά-

ντα η δυνατότητα συσπείρωσης ενός ευρύτατου δυναμικού και επανεκκίνησης του κινήματος για το δικαίωμα στη στέγη.

Η νέα επίθεση του κεφαλαίου, όπως εκδηλώνεται με τα κυβερνητικά μέτρα που έρχονται από την 1^η Μάη, μπορεί και πρέπει να λειτουργήσει ανατροφοδοτικά για το κίνημα. Να καταδείξουμε τη βαρβαρότητα που αναδύουν αυτά, να τα κάνουμε μοιούμερανγκ για την πολιτική τους. Πρέπει ταυτόχρονα να οργανώσουμε παρεμβάσεις για τη ματαιώση πλειστηριασμών, παρεμβάσεις στις ίδιες τις τράπεζες και τα funds, μέχρι ανθρώπινες αλυσίδες-απροσπέλαστο φραγμό στις επερχόμενες εξώσεις!

Είναι αναγκαίο λοιπόν σήμερα ο αγώνας για την υπεράσπιση του δικαιώματος στη στέγη να πάρει θέση ψηλά στην ατζέντα των διεκδικήσεων του εργατικού κινήματος: εργατικά σωματεία και γειτονιές να γίνουν ασπίδες για τα σπίτια του λαού! Η εμπειρία δείχνει πως άλλος τρόπος δεν υπάρχει παρά μέσα από το Συντονισμό σωματείων, φοιτητικών συλλόγων και συλλογικοτήτων γειτονιάς σε ανεξάρτητα κέντρα αγώνα, χωρίς κομματικούς εναγκαλισμούς, στηριγμένα στη δημοκρατία των συνελεύσεων, που σχεδιάζουν και δίνουν τη μάχη σήμερα για το σπίτι του διπλανού μας κι αύριο για τη συνολική ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας!

Γιατί είναι ανάγκη των καιρών να γίνουμε οργανωμένος λαός, λαός νικητής!

Τελικά τα σπίτια δεν τα παίρνουν... οι κομμουνιστές αλλά οι τράπεζες και τα funds

>>>>>

ην υπουργός της κυβέρνησης Π. Λαφαζάνης. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αρνήθηκε να ανανεώσει και πολύ περισσότερο να ενισχύσει την προστασία της πρώτης κατοικίας, δίνοντας μόνο μια παράταση μέχρι 30 Απριλίου φέτος και με 80.000 υποθέσεις να εκκρεμούν.

Την 7^η Ιουλίου 2019 η σκυτάλη της αστικής διαχείρισης παραδόθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ πίσω στη Νέα Δημοκρατία, η οποία, με αυτοδύναμη πλέον κυβέρνηση, ανέλαβε να ολοκληρώσει την κοινωνική καταστροφή. Η νέα κυβέρνηση ξεκίνησε τη θητεία της με έντονα αντιδραστικό και επιθετικό λόγο, κλείνοντας το μάτι στο πιο σκληρό τμήμα της ελληνικής ακροδεξιάς, κίνηση που αντικατοπτρίζεται και στην ανάληψη τοποθέτηση του αντιπρόεδρου της ΝΔ Α. Γεωργιάδη πως η οικονομία πλήττεται από την υφιστάμενη και ανεπαρκή προστασία της πρώτης κατοικίας (από τις εκδικαζόμενες προσφυγές στον νόμο Κατσέλη το 40% απορρίπτεται). Προφανώς ο εναρμονισμός με τις επιταγές των τραπεζιτών βαραίνει περισσότερο από το δικαίωμα του ανθρώπου στη στέγη.

Η άποψη αυτή δεν εκφράζεται μεμονωμένα καθώς αποτελεί πυρήνα της κυβερνητικής πολιτικής της ΝΔ, η οποία μπορεί να χαρακτηριστεί από τρία σημεία: Αφενός με την πλήρη μεταφορά της διαχείρισης των κόκκινων δανείων από τις τράπεζες στα διεθνή funds, φορείς που προβλέπεται να τηρήσουν εξαιρετικά αυστηρότερη στάση από την υφιστάμενη. Υπολογίζεται ότι μέσα στο 2020 η πώληση κόκκινων δανείων στα funds θα αγγίξει τα 70 δισ., ενώ ο αριθμός των πλειστηριαζόμενων κατοικιών

Πίσω από τις κάμερες

Από αύριο το *Mega* επιστρέφει στην τηλεόραση. Το *Mega* που αρχικά ανήκε στους πέντε ισχυρότερους εκδότες της χώρας (Βαρδινολιάνης, Μπόμπολας, Λαμπράκης, Τεγόπουλος, Αλαφούζος), οι οποίοι καθόριζαν τις πολιτικές εξελίξεις τη δεκαετία του '90, με την άδεια της

ΠΛΗΡΗΣ η διαφωνία της ΕΣΗΕΑ για το νέο οργανόγραμμα της *EPT*, όπως εκφράστηκε σε επιστολή που εστάλη στον πρόεδρο της διοίκησης Κ. Ζούλα. Η Ένωση διαφωνεί με την πλήρη οργανωτική εξαφάνιση των διαφορετικών Μέσων, όπως τα ραδιοφωνικά προγράμματα, το αθλητικό τμήμα αλλά και τα νέα Μέσα. Άλλωστε, με τη νέα οργανωτική δομή –σε οριζόντια υποτίθεται, λειτουργία– στην ουσία καλύπτονται όλα τα Μέσα με το ίδιο προσωπικό!

ΚΑΜΙΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ από τις συνδικαλιστικές ενώσεις του κλάδου των δημοσιογράφων στο νέο νομοσχέδιο της κυβέρνησης της ΝΔ που βάζει οριστικά ταφάκι στα ασφαλιστικά δικαιώματα. Στο αίτημα των άλλων ενώσεων από τον χώρο των ΜΜΕ να συγκληθεί το διασωματειακό με πρόταση για απεργία στις 18 Φλεβάρη, δεν υπήρξε καμία απάντηση. Γιατί οι δημοσιογράφοι έχουν άλλα αιτήματα και τα δικά τους ιδιαίτερα συμφέροντα...

ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ όλες οι ενώσεις, μαζί και η ΕΣΠΗΤ και η ΠΟΕΣΥ, επιστολή στον υπουργό Εργασίας Γ. Βρούτση, με την οποία το μόνο που ζητάνε είναι να αυξηθούν οι διευθύνσεις στον ΕΦΚΑ από μία σε δυο! Το μέλημα της πλειονότητας των δημοσιογραφικών ενώσεων είναι να υπάρχει ξεχωριστός διευθυντής για το ΕΤΑΠ ΜΜΕ. Κι αυτό, ενώ για πρώτη φορά στον κλάδο των ΜΜΕ δεν υπάρχει καμία απολύτως παρέμβαση από ΕΣΗΕΑ και ΠΟΕΣΥ για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Νέο *Mega* στον αέρα, παλιά διαπλοκή στην πράξη

Ματίνα Παπαχριστούδη

τότε συγκυβέρνησης ΝΔ-Συνασπισμού και της οικουμενικής λίγο αργότερα. Το κανάλι των τριών ισχυρών ολιγαρχών των μίντια –και όχι μόνο– στην επόμενη φάση, τη δεκαετία του 2000 (Βαρδινολιάνης, Ψυχάρης, Μπόμπολας), που «καθάρισε» το αμαρτωλό παρελθόν της διαπλοκής του με τη σφραγίδα ΣΥΡΙΖΑ και τη σύμφωνη γνώμη των εταίρων. Τρία χρόνια μετά το ναυάγιο της τηλεοπτικής εταιρείας «Τηλέτυπος», σενάριο το οποίο αποφάσισαν, συμφώνησαν και εκτέλεσαν οι τρεις τότε μέτοχοί της (Βαρδινολιάνης, Σαββίδης, Μαρινάκης), το κανάλι παραδόθηκε καθαρό από χρέη και εργαζόμενους αφεντικό του Πειραιά από τις τράπεζες στο, στον ολιγάρχη, ο οποίος σφραγίζει περισσότερο από όλους τη διαπλοκή της νέας δεκαετίας. Η διαφημιστική καμπάνια του νέου *Mega* που ξεκίνησε πριν λίγες μέρες, αφήνει μια πικρή γεύση – και όχι μόνο για τους πρώην εργαζομένους του. Ο νέος ιδιοκτήτης αγόρασε το προϊόν της τηλεοπτικής ψυ-

χαγωγίας του πρώτου καναλιού της χώρας, έναντι μόλις 34 εκατ. ευρώ, καθώς και το πλούσιο ενημερωτικό αρχείο τριών δεκαετιών. Αρκεί η επισήμανση πως το 2014, οι ίδιες τράπεζες που του τα πούλησαν, εκτιμούσαν την «αξία» μόνο της ταινιοθήκης στα 117 εκατ. ευρώ, το 2015 στα 89 εκατ. ευρώ και το 2019 στα 20 εκατ. ευρώ!

Το *Mega* επανέρχεται στον αέρα, αφήνοντας ως μόνο θύμα στον περφόρμινγκ «πόλεμο ενάντια στη διαπλοκή» του ΣΥΡΙΖΑ τους ξεχασμένους εργαζομένους του. Ηρωικά πεσόντες, χωρίς να καταφέρουν ούτε στιγμή να υπερασπίσουν τα δικά τους εργασιακά συμφέροντα. Αντιθέτως κινητοποιούμενοι υπέρ του σήματος του *Mega*, είναι αυτοί που δεν πήραν ούτε ευρώ από τα δεδουλευμένα τους από το 2016, ούτε και τις αποζημιώσεις τους. Όσοι επανεντάχθηκαν στην αγορά εργασίας των μίντια, υπέκυψαν στις νέες εργασιακές συνθήκες γαλέρας που επέβαλλαν τα ίδια αφεντικά – άθλιοι μισθοί της τάξης των 800 ευρώ για 10ωρη και 12ωρη εργασία, καμία αναγνώριση προϋπηρεσίας για τα παρελθόντα έτη στο *Mega*.

Τόσο απλά.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Ζέστη μόνο με διεκδίκηση!

► Η επιστολή καταγγελίας φαντάρων από το 647 Μ/Κ ΤΠ Λιτόχωρου «θέρμανε» τους στρατώνες

Για να έχεις θέρμανση, φαγητό, νερό, δωρεάν μετακίνηση με υπηρεσιακά οχήματα στον ελληνικό στρατό, πρέπει να αγωνιστείς. Πρέπει να υπάρχουν οι φαντάροι που θα σηκώσουν το κεφάλι, θα βγουν παραπονούμενοι και θα γράψουν επιστολή καταγγελίας για τις αυθαιρέσεις και την αθλιότητα που επικρατεί στο στράτευμα. Αυτό το σημαντικό συμπέρασμα προκύπτει με βάση τα τελευταία γεγονότα στο 647 Μ/Κ ΤΠ Λιτόχωρου.

Πριν λίγες μέρες, το Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος» έλαβε μια επιστολή φαντάρων που υπηρετούν στη συγκεκριμένη μονάδα, σχετικά με τις συνθήκες που επικρατούν στο στρατόπεδο. Η επιστολή ανέφερε μεταξύ άλλων: «Είμαστε στρατιώτες του 647 Μ/Κ ΤΠ και σας γράφουμε γιατί πέρα από τις αναφορές τα παράπονα μας πέφτουν στο κενό. Είμαστε η 363η σειρά, μια από τις μεγαλύτερες που έχουν μπει, και κάθε μέρα μας φέρονται σαν αναλώσιμα υλικά ή καλύτερα

σαν σκουπίδια. Εν έτη 2020 είναι απαράδεκτο να κρυώνουν οι φαντάροι σε μεγάλο βαθμό, μέχρι δηλαδή να αρρωσταίνουμε και να βγαίνουμε ελεύθεροι υπηρεσίας. Το κρύο στον θάλαμο είναι μόνιμο, τα παράθυρα μπάζουν, το ίδιο και οι πόρτες. Τα καλοριφέρ είναι σαν διακοσμητικά και ανάβουν μόνο για έξι ώρες την ημέρα και από αυτές οι δύο –6 π.μ. έως 8 π.μ.– είναι παντελώς άχρηστες, καθώς δεν είναι κανείς στον θάλαμο. Μας είχαν πει ότι μόνο σε περίπτωση παγετού και σε θερμοκρασίες υπό του μηδενός θα ανάβουν παραπάνω [...]. Στη συνέχεια, πέρα

από τη μόνιμη εμπλοκή, η καθημερινή αγγαρεία είναι το κάτι άλλο. Πριν πάμε για σκοπιά έχει αγγαρεία, γυρνώντας από τη σκοπιά έχει κρύο στον θάλαμο και καμία ξεκούραση. Οι δι-οικούντες κάθε πρωί στην ταγματική αναφορά αδιαφορούν παντελώς για την κατάσταση στους θαλάμους αλλά παρόλα αυτά μας θέλουν και υγιείς να βγάζουμε υπηρεσίες. Η κατάσταση δεν πάει άλλο. Είμαστε η μόνη μονάδα που τα περνάει όλα αυτά στο Λιτόχωρο. Απαιτούμε την παρέμβαση του ΓΕΣ, γιατί όλες οι προσπάθειες δεν βγήκαν πουθενά».

Αφού έσκασε σαν βόμβα στη μονάδα η είδηση για την παρέμβαση του Δικτύου «Σπάρτακος», στη συνέχεια ακολούθησε σειρά συσκέψεων, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που ανέδειξε η αγωνιστική παρέμβαση των συναδέλφων. Αφού, λοιπόν, η διοίκηση υποσχέθηκε ότι θα αυξηθούν οι ώρες θέρμανσης, άρχισε μια περιέργη αστυνομική επιχείρηση με πρωταγωνιστές αξιωματικούς, προκειμένου να βρουν τους φαντάρους που έστειλαν την επιστολή καταγγελίας. Ο στρατός ψάχνει να βρει ποιοι φαντάροι έστειλαν την επιστολή καταγγελίας που αποκάλυπτε τα πραγματικά προβλήματα της μονάδας!

Εμείς τους ρωτάμε: Ίσχυαν όλα αυτά που καταγγέλλθηκαν; Πρέπει να βρείτε λύση; Ποιος σας όρισε αστυνομό Σαΐνη της μονάδας; Παιδιά, μόνο με κίνημα μαζικό μέσα και έξω από τον στρατό μπορούμε να τους αντισταθούμε.

Δημήτρης Τζιαντζής

Επίταξη από την κυβέρνηση, επιστράτευση από την ακροδεξιά

Με το μαχαίρι επιχειρεί η κυβέρνηση να λύσει τον γόρδιο δεσμό του προσφυγικού, προχωρώντας στην επίταξη ακινήτων, χώρων και εκτάσεων με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (ΠΝΠ) για τη δημιουργία κλειστών κέντρων κράτησης προσφύγων. Η κίνηση αυτή αποτελεί την απάντηση της κυβέρνησης στην άρνηση τοπικών αρχών, φορέων και συμφερόντων να συναινέσουν στην παραχώρηση χώρων νέων προσφυγικών δομών, κλείνοντας ταυτόχρονα το μάτι στο ακροδεξιό ακροατήριο.

Η ΠΝΠ «εξουσιοδοτεί το υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου να επιτάσσει για λόγους δημοσίου συμφέροντος απαραίτητα ακίνητα και εκτάσεις για τη διαχείριση της κρίσης, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η εξαιρετικά επείγουσα ανάγκη αποφυγής της διακινδύνευσης της δημόσιας τάξης και υγείας», ερμηνεία που ενισχύει την εχθρότητα απέναντι στους μετανάστες και τους πρόσφυγες.

Ο αναπληρωτής υπουργός αρμόδιος για τη μεταναστευτική πολιτική Γιώργος Κουμουτσάκος από το βήμα της βουλής ουσιαστικά παραδέχτηκε ότι η κυβέρνηση επιχειρεί να διασκεδάσει τις «ανασφάλειες των πολιτών» και συνδύασε την ΠΝΠ με άξονα από έξι δράσεις: Ενίσχυση ελέγχου συνόρων, επιστροφές, επιτάχυνση διαδικασιών ασύλου, έλεγχος ΜΚΟ, επιτηρούμενα αυστηρά κέντρα με κλειστές δομές, Ευρώπη και διεθνοποίηση. Παρά τους ακροβατισμούς της κυβέρνησης ανάμεσα στην ικανοποίηση των ακροδεξιών κραυγών και την πειθάρχηση στις οδηγίες της ΕΕ που επιθυμεί να μετατρέψει όλη την Ελλάδα σε ένα ατέλειωτο hot-spot, μεγάλο μέρος των «τοπικών κοινωνιών» αντιδρούν στην ΠΝΠ από ακόμα πιο αντιδραστικές και ξενοφοβικές θέσεις. Χαρακτηριστικό του νοσηρού κλίματος που επικρατεί είναι το αίτημα του περιφερειάρχη Βορείου Αιγαίου Κώστα Μουτζούρη να κηρυχθεί κατάσταση έκτακτης ανάγκης στα νησιά, δηλαδή ο στρατός να κατέβει

Σε ένα απέραντο κολαστήριο-φυλακή για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες μετατρέπει τη χώρα το νέο κυβερνητικό σχέδιο δημιουργίας νέων «κλειστών» κέντρων. Καμιά «αποσυμφόρηση» δεν θα φέρει στα νησιά, όπου παρατηρούνται φαινόμενα εκφασισμού.

στους δρόμους, δημιουργώντας «κόκκινη ζώνη» ανάμεσα στους Έλληνες κατοίκους και τους «εισβολείς αλλοδαπούς», όπως τους χαρακτηρίζει. Η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, με ψήφισμα έκτακτης συνεδρίασης του συμβουλίου της το απόγευμα της Τρίτης, ανακοίνωσε ότι διακόπτει κάθε συνεργασία με την ελληνική κυβέρνηση, μέχρι να ανακληθεί η συγκεκριμένη πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Αυτή η κίνηση έδωσε πάσα σε δημοτικά συμβούλια σε δήμους νησιών του Β. Αιγαίου, όπως αυτό της δυτικής Λέσβου που σε σύσκεψη αποφάσισε μεταξύ άλλων να

δημιουργηθεί... ειδική πολιτοφυλακή (ομάδες περιφρούρησης) μια πολύ επικίνδυνη εξέλιξη. Ήδη ακραίες ρατσιστικές ομάδες ονειρεύονται λιντσαρίσματα με δαυλούς και τσουγκράνες.

Η ενίσχυση της φύλαξης των συνόρων με νέους συνοριοφύλακες και το φρικαλέο κυβερνητικό σχέδιο για «θαλάσσια φράγματα» έχουν κυρίως συμβολικό χαρακτήρα, όπως και οι σποραδικές και αριθμητικά ασήμαντες επιστροφές.

Ο νέος νόμος για το άσυλο δεν οδηγεί σε καμιά αποσυμφόρηση-απεγκλωβισμό. Σύμφωνα με αυτόν θα εξετάζονται κατά προτεραιότητα αιτήσεις όσων

έρχονται εντός του 2020, παγώνοντας τις αιτήσεις προσφύγων και μεταναστών που παραμένουν εγκλωβισμένοι στη Μόρια και άλλα «ανοιχτά» κέντρα κάτω από άθλιες συνθήκες εδώ και μήνες. Τα ΜΜΕ ρίχνουν λάδι στη φωτιά, ενισχύοντας την άποψη ότι για την κατάσταση ευθύνονται οι κατατρεγμένοι πρόσφυγες και οι ΜΚΟ.

Μέσα σε εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες, φως μέσα στο βαθύ σκοτάδι αποτελεί η δράση αντιρατσιστικών, αντιφασιστικών και αριστερών κινήσεων, φορέων και συλλογικοτήτων για το σπάσιμο της αντιμεταναστευτικής υστερίας. Ο Συντονισμός για το Προσφυγικό-Μεταναστευτικό (ΣΥΠΡΟΜΕ) πραγματοποίησε την Πέμπτη παρέμβαση στη συγκέντρωση των νησιωτών έξω από το υπουργείο Εσωτερικών στην Αθήνα. Στις συγκεντρώσεις μοιράστηκαν στους πολίτες φυλλάδια στα οποία συνδέονται η πολιτική εγκλωβισμού των προσφύγων, η δημιουργία στρατοπέδων-φυλακών και η αυστηροποίηση των όρων παροχής ασύλου με την πολιτική της ΕΕ αλλά και τη νέα συμφωνία για τις βάσεις ΗΠΑ/ΝΑΤΟ, από τις οποίες υποστηρίζονται οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στις γειτονικές μας χώρες που γεννούν τα καρβάνια των προσφύγων.

Οι παρεμβάσεις αλληλεγγύης, αν και δυσανάλογες της συνολικής επίθεσης και εν μέσω εξαιρετικά αρνητικών συσχετισμών, κατάφεραν σε ένα βαθμό να αμφισβητήσουν (τουλάχιστον στην Αθήνα) τη λογική μίσους, με την οποία καλούσε ο περιφερειάρχης Β. Αιγαίου. Χαρακτηριστικό είναι πως οι συγκεντρωμένοι απέπεψαν από τη συγκέντρωση κλιμάκιο της Χρυσής Αυγής, με επικεφαλής τον Κασιδιάρη.

«Η πολιτική της στήριξης των πολεμικών επιθέσεων με συμμετοχή-συνενοχή στο ξερίζωμα των ανθρώπων από τις κατεστραμμένες χώρες τους που συνοδεύεται με την παρεμπόδιση της διαφυγής τους από τον εφιάλτη, τον εγκλεισμό και την έλλειψη του δικαιώματος προστασίας στα θύματα του πολέμου, είναι εγκληματική» τονίζεται στη σχετική ανακοίνωση του ΣΥΠΡΟΜΕ.

**Φως στη νύχτα της
ξενοφοβικής υστερίας
οι διεθνιστικές
παρεμβάσεις, όπως
του ΣΥΠΡΟΜΕ**

Αποστολή αλληλεγγύης στα νησιά

Δώδεκα περιφερειακές και είκοσι επτά –μέχρι τώρα– δημοτικές αριστερές αντικαπιταλιστικές κινήσεις ανακοίνωσαν την πρωτοβουλία τους να μεταφέρουν στα νησιά μήνυμα διεθνιστικής ταξικής αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και τους κατοίκους που κρατάνε γερά. Η αποστολή μπαίνει σφήνα στην εικόνα που προβάλλουν τα ΜΜΕ για ανερχόμενη αντιπροσφυγική υστερία. Αποτελεί συνέχεια στις πολύμορφες παρεμβάσεις των κινήσεων για τα δικαιώματα των προσφύγων, που ξεκίνησαν από το πρώτο κύμα που έφτασε

στη χώρα το 2015. Αντίθετα, στα λεγόμενα περί κόπωσης της αλληλεγγύης, οι κινήσεις σταθερά και επίμονα στέκονται δίπλα στους πρόσφυγες, απαιτώντας την παροχή ασύλου, τη διαμονή τους σε κατοικίες μέσα στις πόλεις με ανθρώπινες συνθήκες και την ένταξη τους με ίσα δικαιώματα στον κοινωνικό ιστό. Η αποστολή συμβούλων και μελών των κινήσεων στο νησί της Λέσβου για επαφή με τους πρόσφυγες, συζητήσεις με τους κατοίκους και τους εργαζόμενους ξεκινά την Παρασκευή 28/2 και θα διαρκέσει μέχρι την Κυριακή 1/3.

Κώστας Λυμπέρης*

ΕΥΔΑΠ

Λεφτά υπάρχουν
και... περισσεύουν

Αποκαλυπτήρια και στην ΕΥΔΑΠ για τη μεταμνημονιακή κανονικότητα που διακαώς προσπαθούν να επιβάλλουν η κυβέρνηση της τάξης, της ανάπτυξης και της αριστείας και η αντιπολίτευση της σιωπηρής συναίνεσης. Η «εισβολή-επιβολή» των ιδιωτικών μελετητικών γραφείων που προ μηνών ανέλαβαν να προσαρμόσουν την ΕΥΔΑΠ στη νέα εποχή του Υπερταμείου, της κανονικότητας και της «ανάπτυξης» απέφερε τους πρώτους καρπούς. Η ΚΡΜΓ, αναγνωρισμένη διεθνώς για τις υπηρεσίες της στον τομέα των HR (ανθρώπινων δυναμικών) σε μεγάλους ιδιωτικούς ομίλους, εφαρμόζοντας τις κατευθύνσεις της ΕΕΣΥΠ (Υπερταμείο) εισηγήθηκε και το ΔΣ απεδέχθη (με την εξαίρεση των εκπροσώπων των εργαζομένων), ότι ο δρόμος προς τη νέα εποχή πρέπει να στρωθεί με υπερδιπλασιασμό των αμοιβών των δύο εκτελεστικών μελών του ΔΣ και καταβολή μπόνους σε καθένα από τα δύο εκτελεστικά στελέχη συνδυασμένα με την επίτευξη επιχειρησιακών στόχων.

Το βασικό περιεχόμενο της κυβερνητικής πολιτικής είναι η καθήλωση αποδοχών και δικαιωμάτων των εργαζομένων και η ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περιουσίας και των δημόσιων λειτουργιών. «Εργαλείο» για να έχει αποτελέσματα αυτή η πολιτική είναι η αύξηση των αποδοχών των στελεχών που θα κληθούν να την υλοποιήσουν χωρίς «ευαισθησίες» και αποκλίσεις.

Η επίτευξη των στόχων που θα αποφέρουν τα μπόνους στους εκάστοτε, και όχι ειδικά στους παρόντες διοικούντες, θα οδηγήσει υποχρεωτικά σε: α) μείωση των πάσης φύσεως αποδοχών των εργαζομένων, β) σταδιακή εργολαβοποίηση προσωπικού και υπηρεσιών και γ) κατάργηση στην πράξη του κοινωνικού χαρακτήρα της ΕΥΔΑΠ και του δικαιώματος όλων στην απρόσκοπτη πρόσβαση σε υπηρεσίες ύδρευσης και αποχέτευσης, αφού οι οικονομικά αδύναμοι θα πληρώσουν πρώτοι την αύξηση της πίεσης για είσπραξη των καθυστερημένων οφειλών.

Οι εργαζόμενοι/ες της ΕΥΔΑΠ είναι αυτοί που παράγουν καθημερινά το έργο και προσφέρουν τις υπηρεσίες της ΕΥΔΑΠ στους πολίτες. Είναι αυτοί/ες που διαχρονικά από την ίδρυσή της έφεραν της ΕΥΔΑΠ στην κορυφή των δημόσιων επιχειρήσεων σε ποιότητα υπηρεσιών και αποδοτικότητα. Οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες μπορούν να αυτοδιοικηθούν και να παράγουν τα καλύτερα αποτελέσματα.

*Μέλος «ΣΕΚΕΣ για Δημόσια ΕΥΔΑΠ» και ΔΣ συλλ. επιστ. προσωπικού ΕΥΔΑΠ

ΔΑΡΚΟ

Κυριάκος Νασόπουλος

Βαφτίζουν το ξεπούλημα τελευταία ευκαιρία «διάσωσης»

► Ισοπέδωση εργασιακών δικαιωμάτων για 1.200 εργαζόμενους

Με τις ψήφους των βουλευτών της ΝΔ υπερψηφίστηκε στη βουλή, το βράδυ της Τετάρτης, η τροπολογία του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας για τη «διάσωση» της ΔΑΡΚΟ. Με τη συγκεκριμένη τροπολογία, η οποία εντάχθηκε και πάλι σε ένα τελείως άσχετο νομοσχέδιο του υπουργείου Οικονομικών, ώστε να ψηφιστεί με διαδικασίες φαστ τρακ, ουσιαστικά μπαίνει «ταφόπλακα» στην εταιρεία και -στο όνομα της «εξυγίανσης»- διαλύονται τα εργασιακά δικαιώματα των 1.200 εργαζομένων. Παράλληλα, με άλλη τροπολογία, η κυβέρνηση προχώρησε στην κύρωση με νόμο της παραχώρησης των δέκα περιφερειακών λιμανιών, που είχε ξεκινήσει επί

ΣΥΡΙΖΑ, ενώ «προίκισε» με ακόμα μεγαλύτερα οφέλη τους επίδοξους «σωτήρες» των ναυπηγείων Σκαρामαγκά.

Το σχέδιο «εξυγίανσης» της ΔΑΡΚΟ προβλέπει ότι η εταιρεία τίθεται σε ειδικό καθεστώς εκκαθάρισης με στόχο τη μείωση του λειτουργικού κόστους κατά 25%, η οποία θα γίνει σχεδόν εξ ολοκλήρου από τη μισθοδοσία των εργαζομένων. Όπως τονίζεται χαρακτηριστικά στην τροπολογία «με την ανάληψη των καθηκόντων του ο ειδικός διαχειριστής υποχρεούται να μειώσει το μισθολογικό κόστος κατά 25% μεσοσταθμικά στις διαφορετικές κατηγορίες του προσωπικού, συμπεριλαμβανομένης της κατάργησης επιδομάτων εορτών, αδειάς και παραγωγής που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ρήτρα ή όρο, συλλογικής ή ατομικής σύμβασης εργασίας, συμφωνίας ή διαιτητικής απόφασης». Ο διαχειριστής θα οριστεί μέσα στον Μάρτιο και θα καλύψει τις λειτουργικές δαπάνες της εταιρείας μέσω της κρατικής επιχορήγησης — που διευκρινίζεται ότι θα είναι η τελευταία.

Το επόμενο βήμα είναι το ξεπούλημα της ΔΑΡΚΟ, με ειδικές αναφορές στο εργοστάσιο και το ορυχείο της Δάρμυνας, τα ορυχεία της Καστοριάς και της Εύβοιας. «Ο διαχειριστής υποχρεούται να προβεί σε διενέργεια δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού για την εκποίηση του συνόλου του ενεργητικού της ΔΑΡΚΟ ή επιμέρους λειτουργικών συνόλων της», αναφέρει η τρο-

πολογία. Παράλληλα, προβλέπει ότι αν η πώληση του 75% του ενεργητικού της ΔΑΡΚΟ δεν ολοκληρωθεί μέσα σε έναν χρόνο, η εταιρεία θα οδηγηθεί σε πτώχευση.

Ο «σωτήρας» υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας Κωστής Χατζηδάκης έκανε λόγο για «τελευταία ευκαιρία», επικαλούμενος για πολλοστή φορά τα χρέη της εταιρείας και τις «παράνομες κρατικές ενισχύσεις 135 εκατ. ευρώ που πρέπει να επιστραφούν στην ΕΕ». Μάλλον έχει ξεχάσει ότι η ΔΑΡΚΟ, επί κυβερνήσεων ΝΔ, πούλαγε μέσω δεσμευτικών συμβολαίων το νικέλιο σε τιμή πολύ κάτω από τη διεθνή αγορά, οδηγώντας την σε απώλειες εσόδων περίπου μισού δισ. ευρώ. Ενώ σε ό,τι αφορά τα χρέη προς τη ΔΕΗ, το πρόβλημα είναι η ΔΑΡΚΟ και όχι οι μεγαλοκαρχαρίες της ενέργειας που έχουν κερδίσει πάνω από 10 δισ. ευρώ την τελευταία δεκαετία από τη ΔΕΗ. Τέλος, η «άμεμπτη» ΕΕ δεν έχει κανένα πρόβλημα να χρηματοδοτεί με «ζεστό» χρήμα μέσω ΕΣΠΑ «επενδύσεις», όπως της Cosco.

Από την πλευρά τους οι εργαζόμενοι, σχεδιάζοντας την κλιμάκωση των κινητοποιήσεών τους. Προχώρησαν σε δυο 24ωρες απεργίες (11-12/2), ενώ έχουν προκηρύξει νέα 24ωρη για την Τρίτη 18/2 και πραγματοποίηση απεργιακής συγκέντρωσης στη Χαλκίδα. Αποτελεί υπόθεση όλου του εργατικού κινήματος να παλέψει ενάντια στο ξεπούλημα του ορυκτού πλούτου στα μεγαθήρια της εξορυκτικής βιομηχανίας, για μια δημόσια ΔΑΡΚΟ με εργατικό έλεγχο και χρηματοδότηση για να συνεχίσει τη λειτουργία της προς όφελος των εργαζομένων της αλλά και της κοινωνίας.

31^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΚΑ

Ανατρεπτική παρέμβαση της ΑΤΕ-ΕΚΑ

Με τις εκλογές για την ανάδειξη των νέων οργάνων ολοκληρώνεται σήμερα το 31^ο συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Αθήνας (ΕΚΑ). Ένα ευρύ φάσμα δυναμικών του ταξικού εργατικού κινήματος και της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς συσπειρώνει η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα (ΑΤΕ) που διεκδικεί την ψήφο των συνέδρων, με κεντρικά συνθήματα «να ανατρέψουμε την “κανονικότητα” των μνημονίων και των αντιλαϊκών πολιτικών κυβερνήσεων, κεφαλαίου, ΕΕ» και «εργατικό κίνημα ρήξης και ανατροπής, σωματεία ταξικά-όργανα πάλης και όχι συνδιαλλαγής».

Οι εργασίες το προηγούμενο Σαββατοκύριακο πραγματοποιήθηκαν χωρίς την

παρουσία των αντιπροσώπων του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ κλπ) που αποχώρησαν, αφού έχασαν όλες τις ψηφοφορίες για τη νομιμοποίηση συνέδρων, ενώ ΔΑΣ (ΚΚΕ), ΑΤΕ και άλλες κινήσεις στα συγκεκριμένα θέματα ψήφισαν μαζί.

Η ΑΤΕ-ΕΚΑ κατέθεσε τα εξής ψηφίσματα: Για την απεργία στις 18 Φλεβάρη και την απεργιακή κλιμάκωση. Για συμμετοχή στην απεργία των πρωτοβάθμιων σωματείων στις 19 Μάρτη. Για τον αντιπολεμικό συντονισμό και δράση. Ενάντια στο «πραγματικό» μητρώο για το ηλεκτρονικό φακέλωμα των συνδικάτων. Για την απεργιακή 8 Μάρτη. Για τον αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στις 21 Μάρτη. Η ΑΤΕ

στήριξε και δύο ψηφίσματα της ΔΑΣ: για τον αγώνα των εργαζομένων της ΔΑΡΚΟ και την καταδίκη της Χρυσής Αυγής και της αθωωτικής εισαγγελικής πρότασης.

Το ψήφισμα της ΑΤΕ ενάντια στο «πραγματικό» μητρώο υπερψηφίστηκε με προσθήκες της ΔΑΣ. Αντίθετα, η ΔΑΣ καταψήφισε το ψήφισμα για την απεργία στις 18/2 και την αναγκαία κλιμάκωση — πρόταση για 48ωρη απεργία όταν η κυβέρνηση το φέρει για ψήφιση το αντι-ασφαλιστικό. Η ΔΑΣ καταψήφισε και το ψήφισμα για την απεργία στις 19 Μάρτη αλλά και την απεργιακή 8 Μάρτη, με απαξιωτικό τρόπο. Για τον πόλεμο πλειοψήφησε το ψήφισμα της ΔΑΣ έναντι αυτό της ΑΤΕ.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Γιώργος Μουρμούρης

Δικάζονται οι συλληφθέντες της ΑΣΟΕΕ

► Συγκέντρωση αλληλεγγύης την Παρασκευή 21/1, στις 9 π.μ., στα δικαστήρια της Ευελπίδων

Την Παρασκευή 21 Φεβρουαρίου θα διεξαχθεί στα δικαστήρια της Ευελπίδων η εξ αναβολής δίκη των δύο αγωνιστών του φοιτητικού κινήματος που συνελήφθησαν την ημέρα της εισβολής των ΜΑΤ στην ΑΣΟΕΕ (11/11). Πρόκειται για τους Δημήτρη Κ. και Γιάννη Π., εκ των οποίων ο πρώτος συνελήφθη επί της οδού Πατησίων και στη συνέχεια του φορτώθηκαν ανυπόστατες κατηγορίες, ενώ ο δεύτερος κυριολεκτικά απήχθη κάτω από το σπίτι του αργά το βράδυ της ίδιας μέρας από άνδρες της ασφάλειας. Ο Γιάννης Π. οδηγήθηκε στη ΓΑΔΑ, όπου κρατήθηκε για ώρες, χωρίς να του επιτραπεί να επικοινωνήσει με τους οικείους του ή με δικηγόρο και χωρίς να του έχει ανακοινωθεί ο λόγος της σύλληψής του, ενώ την ίδια στιγμή κλιμάκιο της ασφάλειας πραγματοποιούσε έρευνα στο σπίτι του με τα προσωπικά του κλειδιά που του είχε αποσπάσει.

Οι συλλήψεις των δύο αγωνιστών φοιτητών, μελών της ΕΑΑΚ και της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση (νΚΑ), εντάσσονται στην κατασταλτική εκστρατεία της κυβέρνησης που εκείνες τις ημέρες, ενόψει και της διαδήλωσης του Πολυτεχνείου, βρισκόταν στο απόγειό της. Ήδη από τότε είχαν δει το φως της δημοσιότητας πολλές καταγγελίες για απρόκλητη και υπέρμετρη

βία των ΜΑΤ που έφτανε μέχρι το επίπεδο των βασανιστηρίων. Σε αυτό το πλαίσιο πραγματοποιήθηκε η εισβολή των ΜΑΤ στην ΑΣΟΕΕ και η απόπειρα προσαγωγής όλων όσοι βρίσκονταν στο προαύλιο της σχολής, σχεδιασμός που απετράπη από την αποφασιστικότητα και την ψυχραιμία που επέδειξαν οι συγκεντρωμένοι.

Εξάλλου, λίγες ημέρες αργότερα πραγματοποιήθηκε η μεγάλη διαδήλωση του Πολυτεχνείου, μία από τις μεγαλύτερες των τελευταίων δεκαετιών, στον απόηχο της οποίας σημειώθηκαν νέες αγριότητες από τα ΜΑΤ στην περιοχή των Εξαρχείων. Νέοι και νέες που βρέθηκαν «τη λάθος ώρα στο λάθος μέρος» συνελήφθησαν, υπέστησαν διαφόρων ειδών εξευτελισμούς και οδηγήθηκαν στον ανακριτή με εμφανώς ανυπόστατες κατηγορίες. Ο κύκλος αυτός της αστυνομικής βίας και καταστολής συνεχίστηκε και μετά τη διαδήλωση της 6^{ης} Δεκεμβρη και με την εισβολή των ΕΚΑΜ στις καταλήψεις στέγης στο Κουκάκι, που εξελίχθηκαν σε ένα πρωτοφανές φιάσκο για την ΕΛΑΣ.

«Οι συλλήψεις και οι πλαστές κατηγορίες που μας φόρτωσαν, όπως έχει συμβεί με δεκάδες ανθρώπους από τότε, είναι μια προσπάθεια να τρομο-

κρατήσουν εμάς κι όποιον αγωνίζεται ενάντια στις πολιτικές τους και την καταστολή που τις συνοδεύει», δηλώνει στο Πριν ο Δημήτρης Κ. «Ομως, όπως και τότε, έτσι και τώρα εμείς θα συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε στο δρόμο γιατί έχουμε δίκιο. Ας κάνουμε τις δίκες μας και όλων των υπολοίπων αγωνιστών του κινήματος ευκαιρία να περάσουμε από την άμυνα στην κινηματική απεπίθεση», καταλήγει. «Κράτος και κυβέρνηση όχι μόνο δεν μας τρομοκρατούν, αλλά όσο φοβισμένα μας καταστέλλουν τόσο εμείς πεισμώνουμε και θα παλεύουμε ακόμα περισσότερο για να φέρουμε το δίκιο σε αυτό τον κόσμο», προσθέτει ο Γιάννης Π.

Φοιτητικοί σύλλογοι, σωματεία, δημοτικές και περιφερειακές κινήσεις, πολιτικές οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και άλλοι φορείς και συλλογικότητες καλούν σε συγκέντρωση αλληλεγγύης στους δύο φοιτητές στις 9 το πρωί της Παρασκευής, στα δικαστήρια της Ευελπίδων. Σε μαζική συμμετοχή στη συγκέντρωση καλεί και η νΚΑ που τονίζει ότι «σε αυτή τη δίκη επιδιώκουν να δώσουν άλλο ένα χτύπημα σε όποιον τολμά να σηκώσει το κεφάλι και να αμφισβητήσει την αθλιότητα που ετοιμάζουν».

Μιχάλης Ρόθος

Τήνος: Νέο «στοπ» στις ανεμογεννήτριες

► Ενισχύονται οι αστυνομικές δυνάμεις

Το γεγονός πως ο δρόμος για αιολικό πάρκο στην Τήνο δεν είναι ανοιχτός από τα τοπικά κινήματα του νησιού διαπίστωσαν τη Δευτέρα η Ενεργειακή Κυκλάδων ΕΠΕ, η κυβέρνηση και η αστυνομία. Φορείς και συλλογικότητες βρέθηκαν στην περιοχή Πράσα, όπου σχεδιάζεται να εγκατασταθούν οι ανεμογεννήτριες και, παρά την παρουσία μεγάλης αστυνομικής δύναμης για τα δεδομένα της Τήνου, εμπόδισαν την έναρξη των κατασκευών.

Συγκεκριμένα, μετά από κάλεσμα μέσω διαδικτύου, συγκεντρώθηκαν για αρκετές ώρες περίπου 150 κάτοικοι που, σε συνδυασμό με τα ασφαλιστικά μέτρα που έκανε ο δήμος στην κατασκευαστική –για τα οποία θα αποφασίσει το Ειρηνοδικείο την Τρίτη– οδήγησαν στο προσωρινό «πάγωμα» των εργασιών.

Το κίνημα ενάντια στις ανεμογεννήτριες έχει ήδη προβεί το τελευταίο διάστημα σε τρεις μεγάλες κινητοποιήσεις με πάνω 1.000 άτομα η καθεμία, δείχνοντας πως οι κάτοικοι δεν θα επιτρέψουν την καταστροφή του τόπου τους. «Το μόνο σίγουρο είναι ότι ο δήμος έχει βγάλει ένα ψήφισμα που στηρίζει τις κινητοποιήσεις των κατοίκων στην Τήνο. Βέβαια, όλοι γνωρίζουν ότι αυτά είναι στο όριο της νομιμότητας. Αλλά πρέπει να παλέψουμε, διότι ο νόμος αυτήν τη στιγμή ευνοεί τις εταιρείες, όχι τον κόσμο», σχολίασε στο Πριν για την κινητοποίηση της Δευτέρας ο δημοτικός σύμβουλος, εκλεγμένος με την *Ανεξάρτητη Δημοτική Κίνηση Κοινό Τηνίων*, Πέτρος Κουσουνάδης.

ΓΟΥΔΗ

Ιωάννα Καρδάρη

Μητροπολιτικό πάρκο και όχι τσιμέντο

Η υπεράσπιση του Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδή-Ιλισίων τέθηκε στο επίκεντρο της συγκέντρωσης που πραγματοποιήσαν την Τετάρτη φορείς και συλλογικότητες. Οι διαδηλωτές αρχικά συγκεντρώθηκαν στο μετρό της Πανόρμου και στη συνέχεια κατευθύνθηκαν μέχρι το υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας εκφράζοντας την αντίθεσή τους στις κινήσεις κυβέρνησης, δημοτικών και περιφερειακών αρχών για την εγκατάσταση της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας (ΓΓΕΤ) στον πυρήνα του Πάρκου.

«Η δημιουργία του Μητροπολιτικού Πάρκου είναι απολύτως αναγκαία αν σκεφτεί κανείς ότι στην πόλη μας αντιστοιχεί 0,96 τ.μ. πρασίνου ανά κάτοικο! Η Αθή-

να έχει τη χειρότερη αναλογία πρασίνου ακόμα κι από πόλεις που βρίσκονται κυριολεκτικά μέσα στην έρημο ή πάσχουν από υπερβολική τσιμεντοποίηση, όπως το Λας Βέγκας. Γι' αυτό το Πάρκο Γουδή-Ιλισίων χρειάζεται να γίνει ένας ενιαίος χώρος υψηλού και πυκνού πρασίνου, περιπάτου και αναψυχής, πολιτισμού και άθλησης, χώρος δημόσιος, ελεύθερος από εμπορευματική λειτουργία και εκμετάλλευση, ανοιχτός σε όλους τους κατοίκους της Αθήνας και της Αττικής», αναφέρει στο Πριν η δημοτική σύμβουλος της *Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αθήνα* Ντίνα Ρέππα.

Όπως αναφέρουν οι φορείς και οι συλλογικότητες, το Πάρκο Γουδή θα έπρεπε να είναι διαμορφωμένο και να λειτουργεί

ως ενιαίος χώρος υψηλού πρασίνου, ήπιας αναψυχής και ήπιων πολιτιστικών δραστηριοτήτων, όπως έχει χαρακτηριστεί και θεσμοθετηθεί από τη νομοθεσία (ν.732/1977, Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας ν.4277/2014, ΠΔ 187/Δ/2011). Αντιθέτως η Πολιτεία και οι αρμόδιοι, όχι μόνο δεν εφαρμόζουν το θεσμικό πλαίσιο, αλλά με διάφορες ενέργειές τους συνεχώς το υπονομεύουν. Αποκορύφωμα της εν λόγω προσπάθειας είναι ο νόμος 4623/9-8-2019, σύμφωνα με τον οποίο χωροθετείται η στέγαση της ΓΓΕΤ στο Κεντρικό Κτίριο Ιππασίας, στον πυρήνα του Πάρκου, καθώς και η πρόσφατη εξαγγελία του πρωθυπουργού Κ. Μητσοτάκη για αποδοχή της δωρεάς του Ιδρύματος Ωνάση για το κόστος μετεγκατάστασης.

5 Γενάρη 1945 • Αποχωρούν οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ μαζί με χιλιάδες λαού από την Αθήνα. Η μάχη της Αθήνας τελειώνει με ήττα για το ΕΑΜ.

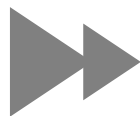
11 Γενάρη 1945 • Υπογράφεται συμφωνία ανακωχής ανάμεσα στον ΕΛΑΣ και τα βρετανικά στρατεύματα.

12 Φλεβάρη 1945 • Υπογράφεται από τις αντιπροσωπείες του ΕΑΜ και της κυβέρνησης Πλαστήρα η συμφωνία της Βάρκιζας.

28 Φλεβάρη 1945 • Ολοκλήρωση της διαδικασίας αφοπλισμού και διάλυσης του ΕΛΑΣ.

15 Ιούνη 1945 • Θάνατος του Άρη Βελουχιώτη στη Μεσούντα Άρτας.

Μπάμπης Συριόπουλος

Η συμφωνία της Βάρκιζας, 75 χρόνια μετά την υπογραφή της, αποτελεί σημείο καμπής για την κρίσιμη δεκαετία του 40. Δεν είναι μόνο η παράδοση των όπλων του ΕΛΑΣ, αλλά η υποστολή της πεποίθησης

πως το επαναστατικό κύμα της αντίστασης μπορεί να νικήσει.

Η βασική αιτία, πέρα από χειρισμούς και εκτιμήσεις, βρίσκεται στην απουσία ολοκληρωμένης επαναστατικής τακτικής και στρατηγικής από την ηγεσία του ΚΚΕ.

Παρέδωσαν τα όπλα και την αυτοπεποίθηση για ανατροπή του συσχετισμού

Η μάχη του Δεκέμβρη του 1944 είχε σαν αποτέλεσμα την αλλαγή του συσχετισμού δύναμης σε βάρος του ΕΑΜ και του ΚΚΕ. Οι βρετανικές ένοπλες δυνάμεις στην Ελλάδα έφτασαν τις 100.000, η ελληνική αντίδραση είχε αναταράξει από τη βρετανική ενίσχυση και τη σιωπή των σοβιετικών, οι πρώην δωσίλογοι, ταγματασφαλίτες, χωροφύλακες μετά την αξιοποίησή τους στις μάχες έλπιζαν βάσιμα σε ατιμωρησία (είναι χαρακτηριστικό ότι από τους τρεις κατοχικούς πρωθυπουργούς μόνο ο Ιωάννης Ράλλης πέθανε στη φυλακή το 1946). Η επισιτιστική βοήθεια από την Μ-Λ (βρετανικής επιρροής) και την UNRRA (αμερικανικής), κρίσιμη εκείνη την περίοδο, ήταν επίσης όπλο στα χέρια της αστικής τάξης.

Ωστόσο ο μεγάλος όγκος των ανταρτών του ΕΛΑΣ διατηρούσε ακέραια τη μαχητική του ικανότητα (δεν είχε καν πολεμήσει για να ηττηθεί), ενώ το ΚΚΕ είχε μαζική επιρροή καθώς οι λαϊκές προσδοκίες από την απελευθέρωση δεν είχαν εκπληρωθεί. Τα αστικά κόμματα αρνούσαν επίμονα να φορολογήσουν αυτούς που πλούτισαν στην κατοχή, ο πληθωρισμός εξαγέμιζε το εισόδημα αυτών που πληρώνονταν σε δραχμές (μισθωτοί), οι δωσίλογοι απολάμβαναν ασυλία, ενώ οι αγωνιστές της αντίστασης διώκονταν. Με λίγα λόγια υπήρχαν πολλοί λόγοι που συντηρούσαν την αγανάκτηση στην εργαζόμενη πλειοψηφία που είχε περάσει από το σκληρό σχολείο της οργάνωσης, της αλληλεγγύης και της ένοπλης πάλης στην αντιστασιακή δράση της κατοχής.

Σε αυτό το κλίμα άρχισαν οι διαπραγματεύσεις στις 2 Φλεβάρη σε μια βίλα στο παραθαλάσσιο προάστιο της Βάρκιζας. Από το ΕΑΜ την αντιπροσωπεία αποτελούσαν οι Γιώργος Σιάντος, γραμματέας της ΚΕ του ΚΚΕ (καθώς ο Νίκος Ζαχαριάδης αγνοούνταν ακό-

μα), Δημήτρης Παρτσαλίδης, γ.γ. του ΕΑΜ (ΚΚΕ) και Ηλίας Τσιριμώκος από την Ελληνική Λαϊκή Δημοκρατία (ΕΛΔ, συμμετείχε στο ΕΑΜ). Εκτός από την υποχωρητικότητα και την ηττοπάθεια της ηγεσίας του ΚΚΕ πρέπει να υπογραμμιστεί ο ιδιαίτερος ρόλος του Η. Τσιριμώκου που, όπως έχει γράψει ο Γιώργος Μαργαρίτης, ήταν δύσκολο να πει κανείς με ποια οφέλη το μέρος ήταν στις διαπραγματεύσεις. Ο ηγέτης της ΕΛΔ ήταν ήδη σε μυστική συνεννόηση με την κυβερνητική πλευρά και πίεζε το ΚΚΕ για συμφωνία με κάθε θυσία, εκφράζοντας και την αλλαγή στάσης των μικρο-μεσοαστικών στρωμάτων στο νέο τοπίο κοινωνικής και πολιτικής πόλωσης.

Η συμφωνία της Βάρκιζας υπογράφηκε τελικά στις 12 Φλεβάρη του 1945 αποτυπώνοντας όχι τόσο τον πραγματικό συσχετισμό δύναμης, αλλά το ισοζύ-

γιο αυτοπεποίθησης και αποφασιστικότητας των δύο πλευρών. Είχε το εγγενές πρόβλημα των συμφωνιών μεταξύ δύο αντιμαχόμενων πλευρών, όταν η ερμηνεία και η εγγύησή τους είναι υπόθεση μόνο της μιας από τις δύο. Ένα παράδειγμα τέτοιας ανισοροπίας στις μέρες μας είναι η εφαρμογή της συμφωνίας των ανταρτών των

FARC το 2016 με τον τότε πρόεδρο Ντουάρτε στην Κολομβία. Τα άρθρα που ορίζουν τις υποχρεώσεις της εαμικής πλευράς ήταν σαφή, π.χ. το άρθρο 6 που ορίζει την αποστράτευση «συγκεκριμένων» του ΕΛΑΣ, του ΕΛΑΝ και της Εθνικής Πολιτοφυλακής ή το άρθρο 4 βάζει του οποίου οι συλληφθέντες για οποιοδήποτε λόγο από τον ΕΛΑΣ πρέπει «αμέσως» να αφεθούν ελεύθεροι ή να παραδοθούν στη δικαιοσύνη. Αντίθετα, η συγκρότηση του εθνικού στρατού ή η «Εκκαθάριση των Σωμάτων Ασφαλεί-

ας» ανατίθενται σε συμβούλια υπό τον έλεγχο της κυβέρνησης.

Η «παγίδα» της συμφωνίας όμως βρισκόταν στο άρθρο 3: «Αμνηστεύονται τα πολιτικά αδικήματα τα τελεσθέντα από της 3^{ης} Δεκεμβρίου 1944 μέχρι της υπογραφής του παρόντος. Εξαιρούνται της αμνηστίας τα συναφή κοινά αδικήματα κατά της ζωής και της περιουσίας, τα οποία δεν ήταν απαραίτητα αναγκαία δια την επιτυχίαν του πολιτικού αδικήματος». Τα ποινικά αδικήματα αποτέλεσαν ακριβώς το πρόσχημα για μια βιομηχανία διώξεων που μαζί με την αποκάλυπτη τρομοκρατία κατέστησαν αδύνατη τη ομαλή και νόμιμη πολιτική δράση του ΕΑΜ και του ΚΚΕ στο όνομα της οποίας έγινε η συμφωνία. Το διάστημα από την υπογραφή της μέχρι τις εκλογές τον Μάρτη του 1946 καταγράφηκαν 1.192 δολοφονίες, 6.413 τραυματισμοί, 165 βιασμοί γυναικών και περίπου 70.000 συλλήψεις.

Η συμφωνία, ειδικά στο ζήτημα του μονομερούς αφοπλισμού των ανταρτών, συνάντησε σφοδρές αντιδράσεις από τον Άρη Βελουχιώτη, καπετάνιους και απλούς αντάρτες του ΕΛΑΣ. Στο τέλος πειθάρχησαν κι ο Άρης υπέγραψε, παρά το ότι ο ίδιος και μερικές δεκάδες αντάρτες δεν παράδωσαν τα όπλα τους και συνέχισαν την πορεία τους μέχρι την τραγική της κατάληξη. Βέβαια πολύ γρήγορα εκατοντάδες και χιλιάδες ένοπλοι διωκόμενοι ξαναπήραν τα βουνά με δική τους πρωτοβουλία. Ο εμφύλιος άρχισε.

Οι εκτιμήσεις της τότε ηγεσίας του ΚΚΕ δεν ήταν εκτός πραγματικότητας, οι δυνάμεις του αντίπαλου στρατιωτικού ήταν όντως υπέρτερες, ωστόσο το λαϊκό κίνημα είχε τη δυνατότητα να νικήσει. Το εργατικό κίνημα στις πόλεις, ο εμφύλιος που ξεκινούσε σταδιακά, παρά τη θέληση του ΚΚΕ και με χειρότερους όρους μετά τη Βάρκιζα, η εποποιία του ΔΣΕ μέχρι το καλοκαίρι του 1949 δείχνουν ότι υπήρχε επαναστατικό δυναμικό στην ελληνική κοινωνία.

Εξάλλου ποτέ οι δυνάμεις της επανάστασης δεν πρόκειται να υπερτερούν στρατιωτικά εκ των προτέρων, ούτε δοκιμάζονται μόνο ή κυρίως σ' αυτό το πεδίο. Ο συσχετισμός δύναμης πρέπει να δοκιμάζεται, δεν είναι ποτέ στατικός. Θα άντεχε η κοινή γνώμη της Βρετανίας έναν μακρόχρονο πόλεμο ενάντια στην ελληνική Αριστερά, μεσούντος του παγκόσμιου πολέμου, τη στιγμή που υπήρχαν ήδη αντιδράσεις, από τους στρατιώτες μέχρι τη βουλή των Κοινοτήτων; Τι μηνύματα θα στέλνονταν για τον αντιφασιστικό χαρακτήρα του πολέμου από την πλευρά των συμμάχων; Τι θα γινόταν αν, αντί για το υπέρμετρο άγχος να διατηρηθεί πάση θυσία η συμμαχία με τον Αλέξανδρο Σβάλο και τον Ηλία Τσιριμώκο, το ΚΚΕ επένδυε στη φτωχολογία της πόλης και της υπαίθρου που διψούσε για δικαιοσύνη και ελευθερία; Οι επαναστατικές δυνάμεις πάντα καλούνται να απαντήσουν σε ανάλογα ερωτήματα.

Μέχρι τις εκλογές τον Μάρτη του 1946 καταγράφηκαν 1.192 δολοφονίες και 70.000 συλλήψεις

Γιώργος Παπανικολάου

Αναβρασμός στους μαθητές και τα σχολεία

Την ώρα που τίποτα δεν έμοιαζε ικανό να διαταράξει την κινηματική νηνεμία που επικρατεί στις αρχές του 2020, οι μεγάλες μαθητικές κινητοποιήσεις των δύο τελευταίων εβδομάδων διαψεύδουν τους τελάληδες της «κανονικότητας». Το κίνημα των μαθητών κινητοποιείται κυρίως λόγω της εξίσωσης των πτυχίων των ιδιωτικών κολλεγίων με εκείνα των δημόσιων πανεπιστημίων: φαίνεται πως το ζήτημα της εργασιακής προοπτικής ανησυχεί έντονα, έστω κι αντανακλαστικά, όσους και όσες δεν έχουν ακόμα μπει στην αγορά εργασίας. Μπροστά σ' αυτήν την κίνηση, η κυβέρνηση αντιδρά, με τα πρώτα περιστατικά καταστολής των καταλήψεων να έχουν ήδη καταγραφεί.

Μαθητές και γονείς καταγγέλλουν προσπάθειες τρομοκρατίας από τους διευθυντές των σχολείων, με περιστατικά να έχουν λάβει χώρα σε Πεντέλη, Πικέρμι, Βριλήσσια και Νέα Ιωνία. Ειδικά στην τελευταία περίπτωση, στο 6^ο Γενικό Λύκειο (ΓΕΛ) Ν. Ιωνίας, η διευθύντρια απείλησε ότι θα κινηθεί νομικά ενάντια σε γονείς μαθητών που προχωρούν σε καταλήψεις για... παραμέληση ανηλικού! Ωστόσο, οι προσπάθειες αυτές έπεσαν στο κενό, με τις διαδηλώσεις και τις καταλήψεις να πολλαπλασιάζονται.

Οι κινητοποιήσεις άρχισαν πρώτα σε τοπικό επίπεδο, έχοντας πολύ αυθόρμητα χαρακτηριστικά. Στο Γαλάτσι, διαδήλωσαν περίπου 500 μαθητές, κυρίως από το σχολικό συγκρότημα της Γκράβας. Στη συνέχεια, ακόμα περίπου 500 μαθητές από τα Δυτικά συγκεντρώθηκαν έξω από τη διεύθυνση δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο Περιστερί. Ακολούθησαν τοπικές κινητοποιήσεις σε Κερατσίνι και Πειραιά, ενώ και σχολεία από τα Βόρεια συγκεντρώθηκαν έξω από το υπουργείο Παιδείας.

Τα τοπικά αυτά σκιρτήματα του μαθητικού κινήματος συνενώθηκαν τη Δευτέρα 9/2 σε ένα μεγάλο συλλα-

λητήριο στο κέντρο της Αθήνας. Περίπου 2.500 μαθητές και μαθήτριες διαδήλωσαν από τα Προπύλαια προς τη Βουλή, αντιδρώντας στα σχέδια της Κεραμέως και της κυβέρνησης και διεκδικώντας ένα καλύτερο σχολείο. Το μπλοκ της Πρωτοβουλίας για τον Συντονισμό Σχολείων και Μαθητών Αθήνας ήταν ιδιαίτερα μαζικό, συσπειρώνοντας 200 μαθητές και μαθήτριες από σχολεία όλης της Αθήνας. Την Πέμπτη 13/2 έγινε νέα μεγάλη μαθητική πορεία στον Πειραιά, με 500 μαθητές από σχολεία της περιοχής να διαδηλώνουν στο κέντρο της πόλης, με κεντρικό σύνθημα «με 7-8 δε μπαίνεις, εκτός κι αν είναι χιλιάρικά!».

Τα ζητήματα τα οποία κυρίως κινητοποιούν τους μαθητές και τις μαθήτριες είναι η επαναφορά της τράπεζας θεμάτων, της βάσης του «10», η εξίσωση των πτυχίων δημόσιων πανεπιστημίων και ιδιωτικών κολεγίων και γενικότερα η διάλυση κι η ιδιωτικοποίηση των δημόσιων σχολείων και πανεπιστημίων. Παράλληλα, διεκδικούν την κατάργηση του νόμου Γαβρόγλου και όλων των αντιεκπαιδευτικών νόμων, αύξηση του προϋπολογισμού και της χρηματοδότησης για την παιδεία, ενώ εναντιώνονται στο εθνικό απολυτήριο, την περικοπή των εισακτέων στα πανεπιστήμια, στο κλείσιμο

Κλιμάκωση του αγώνα με πρώτο σταθμό την διοργάνωση πορείας στις 24/2 στο υπουργείο Παιδείας

των ολιγομελών τμημάτων σε ΓΕΛ και Επαγγελματικά Λύκεια (ΕΠΑΛ). Αγωνίζονται για ενιαίο υποχρεωτικό δωδεκάχρονο δωρεάν και δημόσιο σχολείο, που θα προσφέρει σφαιρική μόρφωση κι ελεύθερη είσοδο στα πανεπιστήμια, ενάντια και στο

Για την παιδεία που θα ικανοποιεί τις σύγχρονες ανάγκες της νεολαίας

σύγχρονο σκοταδισμό και τη διάδοση εθνικών και θρησκευτικών μύθων, τον οποίο επιχειρεί η κυβέρνηση της ΝΔ και η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας.

Μετά την πορεία της Δευτέρας ακολούθησε σύσκεψη σχολείων στη Νομική. Εκεί, άνοιξε ένας ουσιαστικό διάλογο για τα προβλήματα που υπάρχουν, αλλά και για τις δυνατότητες το μαθητικό κίνημα να γίνει ακόμα πιο μαχητικό, μαζικό και νικηφόρο. Οι μαθητές αποφάσισαν να προχωρήσουν σε κλιμάκωση του αγώνα τους, με πρώτο σταθμό την διοργάνωση πορείας στις 24/2 στο υπουργείο Παιδείας και την προετοιμασία εκ νέου πανεκπαιδευτικής διαδήλωσης με φοιτητικούς συλλόγους και εκπαιδευτικά σωματεία στις 6/3 στο κέντρο της Αθήνας.

Τέλος σήμερα, Κυριακή 16/2, καλείται νέα συνέλευση μαθητών στις 5 το απόγευμα στο αμφιθέατρο Γκίνη του Πολυτεχνείου ώστε να ληφθούν αποφάσεις για την συνέχιση του αγώνα τους, για τα αναγκαία αιτήματα και τους στόχους του μαθητικού κινήματος. Οι μαθητές και οι μαθήτριες καλούν όλους και όλες σε νέες γενικές συνελεύσεις, σε περισσότερες και μαζικότερες καταλήψεις, ώστε όλοι μαζί να κλιμακώσουν τον αγώνα για την παιδεία που θα ικανοποιεί τις σύγχρονες ανάγκες της νεολαίας.

«ΩΦΕΛΟΥΜΕΝΟΙ» ΟΑΕΔ

Συνεχίζουν τον αγώνα, συμμετέχουν στην απεργία

Δυναμικά συνεχίζουν τον αγώνα τους οι εργαζόμενοι/ες του «Ειδικού Προγράμματος Απασχόλησης του ΟΑΕΔ για 5.500 άνεργους πτυχιούχους ηλικίας 22-29», οι οποίοι από τον Γενάρη ζουν υπό το καθεστώς φόβου της απόλυσης. Την Τρίτη, το Συντονιστικό Αγώνα των εργαζομένων βρέθηκε στο κτίριο διοίκησης του ΟΑΕΔ στον Άλιμο, για να κάνει παρέμβαση στο διοικητικό συμβούλιο που διεξαγόταν, με στόχο να πάρουν απαντήσεις σχετικά με την (επικείμενη) απόλυσή τους. Ωστόσο, αυτό που αντιμετώπισαν ήταν κλειστές πόρτες, απειλές για ερχομό της αστυνομίας, καθώς και σωματική βία από ανθρώπους του διοικητή Σπ. Πρωτοψάλτη.

Παρά τους τραμπουκισμούς, οι νέοι εργαζόμενοι δεν το έβαλαν κάτω. Μέσα από τη συνέλευση αγώνα τους, έχουν ήδη εκδώσει κάλεσμα στήριξης στην απεργία για το ασφαλιστικό την ερχόμενη Τρίτη 18/2, καθώς και νέα κινητοποίηση την Παρασκευή 21/2, στις 12 το μεσημέρι, έξω από το υπουργείο Εργασίας, ενάντια στις απολύσεις, τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, για ανανέωση όλων των συμβάσεων και μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλες/ους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Οι εργαζόμενοι/ες του Ειδικού Προγράμματος του ΟΑΕΔ αποδεικνύουν με τη στάση τους ότι οι νέοι/ες δεν ανέχονται έτσι εύκολα τις απολύσεις, την εργοδοτική τρομοκρατία και την επισφάλεια. Στο δημόσιο, έναν χώρο που κάποτε φάνταζε «εργασιακός παράδεισος», οι πολιτικές λιτότητας όλων των μνημονιακών κυβερνήσεων έχουν προκαλέσει δυσβάσταχτες εργασιακές συνθήκες σε χιλιάδες εργαζόμενους, την ίδια στιγμή που οι δημόσιες υπηρεσίες υπολειπονται, λόγω έλλειψης προσωπικού. Ωστόσο, το νέο εργατικό κίνημα έχει φανερώσει πως μπορεί να βρίσκει σύγχρονες μορφές αγώνα που οργανώνονται από τα κάτω και διεκδικούν μαζικά και μαχητικά.

Ο αγώνας τους αποτελεί ένα παράδειγμα για τους αγώνες που μπορεί και οφείλει να κάνει η νέα εργατική βάρδια κατά τη διάρκεια της κρίσης. Αν τα εργατικά συμφέροντα μπουκ μπροστά, η ιστορία έχει δείξει πως η νεολαία μπορεί να δει πραγματικές υλικές νίκες.

Μιχάλης Ρόθος

ΣΧΟΛΙΟ

Όταν οι λαοί δεν τρώνε το «κουτόχορτο» των εξορύξεων

Ο εντοπισμός πλούσιων κοιτασμάτων υδρογονανθράκων σε μεγάλα θαλάσσια βάθη, που με τη σύγχρονη τεχνολογική εξέλιξη θεωρούνται εκμεταλλεύσιμα, δημιουργεί την προσδοκία ενός σύγχρονου Ελντοράντο στους λαούς της Μεσογείου. Οι έμποροι αυτών των προσδοκιών –οι κυρίαρχες πολυεθνικές και τα κράτη τους– που θα ενθυλακώσουν τη μερίδα του λέοντος, αποσιωπούν ή υποβαθμίζουν τους κολοσσιαίους κινδύνους που συνεπάγεται η αδηφαγία τους. Όταν η Μεσόγειος γεμίσει τρυπάνια, θα ολοκληρωθεί η συντελεσμένη ήδη τεράστια οικολογική καταστροφή στον θαλάσσιο χώρο – μείωση έως και εξόντωση πολλών θαλάσσιων ειδών, καταστροφικές συνέπειες στην αλιεία και τον τουρισμό, περαιτέρω επιβάρυνση της θαλάσσιας μόλυνσης, πολεμικά επεισόδια ή και πόλεμοι.

Ευτυχώς, οι λαοί δεν «μασάνε» πάντα το κουτόχορτο που τους σερβίρει το κεφάλαιο για παντεσπάνι... Συγκεκριμένα, σε μια σειρά χώρες της Μεσογείου (Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία, Κροατία) οι λαοί αποφάσισαν να μην «πλουτίσουν» με θαλάσσιες εξορύξεις ορυκτών καυσίμων. Με τη λαϊκή πίεση δεν παραχωρήθηκαν νέες άδειες για εξορύξεις, ενώ η συζήτηση επικεντρώνεται (Ισπανία) στο αν η απαγόρευση θα καλύπτει και την ανανέωση των λιγωστών αδειών που βρίσκονται σε ισχύ. Σε άλλες χώρες (Γαλλία) αποκλείστηκε και η ανανέωση των υπαρχουσών αδειών. Στην Ιταλία το 2016 ο πρωθυπουργός Ματέο Ρέντσι, για να αποφυγεί τα χειρότερα, απαγόρευσε τις εξορύξεις εντός 12 μιλίων από τις ιταλικές ακτές. Ο φόβος των Ιταλών ότι τα κοιτάσματα της Αδριατικής θα αντληθούν από τη γειτονική Κροατία διασκεδάστηκε, αφού το 2016 η κεντροδεξιά κυβέρνηση της Κροατίας εγκατέλειψε τις εξορύξεις στη θάλασσα. Όταν οι λαοί ξυπνάνε, δεν υπάρχουν ουτοπικοί στόχοι...

Δημήτρης Γρηγορόπουλος

Δημήτρης Γρηγορόπουλος

Αναλύοντας την εξέλιξη του μεγαλύτερου κράτους στον κόσμο

Η Κίνα αποτελεί έναν από τους βασικούς παράγοντες των διεθνών εξελίξεων, παραμένοντας όμως σχετικά άγνωστη στη Δύση. Στην ανάλυση του κράτους της Κίνας έρχεται να συμβάλλει η ενδιαφέρουσα μελέτη του Δημήτρη Καλτσώνη, με τίτλο *Το κράτος στην Κίνα, 1949-2019*, που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Τόπος.

Η σύγχρονη Κίνα είναι αναμφισβήτητα η ανερχόμενη οικονομική και γεωστρατηγική υπερδύναμη. Αυτονόητη λοιπόν ανάγκη αποτελεί η μελέτη της εξέλιξης της σύγχρονης Κίνας από τη νικηφόρα σοσιαλιστική επανάσταση ως τη μετεξέλιξή της σε σύγχρονη ιμπεριαλιστική δύναμη. Στη μελέτη του Δημήτρη Καλτσώνη επιχειρείται η ανάδειξη και ανάλυση του κοινωνικού χαρακτήρα της κρατικής εξουσίας στην Κίνα, αλλά και της εξελισσόμενης οικονομικής βάσης και της διαλεκτικής σχέσης της με το κράτος. Η μελέτη συνοψίζεται σε τέσσερα θεμελιώδη ερωτήματα: Ποια ήταν τα χαρακτηριστικά της κρατικής εξουσίας που δημιουργήθηκε ως αποτέλεσμα της επανάστασης που ολοκληρώθηκε το 1949; Πώς μετεξελίχθηκε το κράτος; Ποιοι παράγοντες επέδρασαν και σε ποια κατεύθυνση; Τι είναι σήμερα το κινέζικο κράτος;

Η μελέτη του κρατικού φαινομένου στην Κίνα από τον συγγραφέα βασίστηκε σε σημαντικό βαθμό στη μελέτη των Συνταγμάτων της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, αφού κάθε Συνταγμα αντικατοπτρίζει σε σημαντικό βαθμό τις κυρίαρχες οικονομικές και πολιτικές σχέσεις. Διακρίνονται τέσσερις σημαντικές περιόδους στην εξέλιξη του κράτους μετά την επικράτηση της επανάστασης. Η πρώτη ξεκίνησε απ' το 1949 και ολοκληρώθηκε περίπου το 1958, όταν άρχισε η (δεύτερη) ταραχώδης περίοδος με το «μεγάλο άλμα μπροστά», που έκλεισε με την «πολιτιστική επανάσταση» και τον θάνατο του Μάο (1978). Η τρίτη περίοδος ξεκίνησε από το 1978 και διήρκεσε μέχρι το 1993. Ακολούθησε μέχρι σήμερα η τέταρτη περίοδος, της οποίας κυρίαρχο χαρακτηριστικό είναι η μετάβαση στην οικονομία της αγοράς.

Στο πρώτο στάδιο το κόμμα προσδιόριζε την επανάσταση ως λαϊκή, δημοκρατική, αντιφεουδαρχική, αντιιμπεριαλιστική. Σύμφωνα μ' αυτόν τον χαρακτήρα στόχος της επανάστασης ήταν η εγκαθίδρυση ενός λαϊκοδημοκρατικού κράτους, με ομοιότητες προς τις λαϊκές δημοκρατίες της μεταπολεμικής Ανατολικής Ευρώπης. Αυτό το καθεστώς με την επωνυμία Νέα Δημοκρατία ήταν ένας τύπος μεταβατικού κράτους, που εξέφραζε τη συμμαχία και την εξουσία των τάξεων που συμμετείχαν στην επανάσταση και καθιέρωνε τον πολυκομματισμό. Όπως παρουσιάζει

Από τη δεκαετία του '90 υιοθετήθηκε η εισαγωγή της αγοράς ως ρυθμιστή της οικονομίας και προχώρησαν ραγδαία οι ιδιωτικοποιήσεις

στο βιβλίο του ο Δ. Καλτσώνης δημιουργήθηκαν όργανα εξουσίας τύπου Παρισινής Κομμούνας ή τύπου Σοβιέτ. Τα όργανα αυτά διέπονταν από τις αρχές της αιρετότητας, ανακλητότητας, εναλλαγής στις υπεύθυνες θέσεις και λογοδοσίας των αξιωματούχων. Στην πράξη όμως αυτές οι θεμελιακές αρχές παρουσίασαν σοβαρά προβλήματα στην εφαρμογή τους με την εμφάνιση και ισχυροποίηση του γραφειοκρατικού φαινομένου. Από τα τέλη της δεκαετίας του 1950 η βαθμιαία αφυδάτωση της δημοκρατίας οδήγούσε σε αποφάσεις της κομματικής και κρατικής ηγεσίας χωρίς τη συναίνεση του λαού. Οι σημαντικότερες αποφάσεις για το μεγάλο άλμα και τις λαϊκές κομμούνες ελήφθησαν, χωρίς να συζητηθούν στη Λαϊκή Εθνοσυνέλευση. Ο βουλευσιαρχικός χαρακτήρας τους οδήγησε στην αποτυχία τους. Αυτές οι δυσλειτουργίες προκάλεσαν έντονη διαπάλη στο εσωτερικό της ηγεσίας του κόμματος.

Οι αντιπαραθέσεις οδήγησαν στην «προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση». Η πολιτιστική επανάσταση υπό την καθοδήγηση του Μάο οδήγησε στην κατάργηση της Λαϊκής Εθνοσυνέλευσης, των άλλων αντιπροσωπευτικών σωμάτων και του Συντάγματος. Το νέο Σύνταγμα εγκαθίδρυσε ένα σύστημα εξουσίας υπό την άμεση κηδεμονία του ΚΚ Κίνας και του Μάο Τσε Τουνγκ προσωπικά. Η ενεργοποίηση του λαϊκού παράγοντα για την πάταξη των φαινομένων γραφειοκρατίας και διαφθοράς δεν μπορούσε, ωστόσο, να γίνει με την κατάργηση των οργάνων λαϊκής εξουσίας, αλλά, αντίθετα, με την ενδυνάμωσή τους, ούτε με την ακραία βία των Ερυθροφρουρών κατά των εσωκομματικών αντιπάλων του Μάο.

Ο θάνατος του Μάο το 1976 δρομολόγησε αποφασιστικές εξελίξεις στο ΚΚ Κίνας και στο πολιτικό σύστημα, που αποτυπώνονται στις αλλαγές που καταγράφει ο Δ. Καλτσώνης. Τα επόμενα χρόνια σηματοδεύτηκαν από έντονη διαπάλη ανάμεσα στη εξασθενημένη πτέρυγα των ριζοσπαστών και στους μεταρρυθμιστές που ήθελαν αποκατάσταση της νομιμότητας και έμφαση στην οικονομία. Με το νέο Σύνταγμα του 1982, παρά τις κάποιες βελτιώσεις, περιορισμένες παρέμειναν οι πολιτικές δυνατότητες των λαϊκών στρωμάτων. Στην περίοδο μετά το 1978 το κράτος προχώρησε στη λήψη μέτρων που ενίσχυσαν σοβαρά το ρόλο της αγοράς στην οικονομική ανάπτυξη.

Στη δεκαετία του 1990 η στροφή αυτή ολοκληρώθηκε στην κοινωνικο-οικονομική ανάπτυξη της Κίνας. Η ηγετική γραφειοκρατία είχε συσσωρεύσει πλούτο και χρήμα, που δεν μπορούσε ν' αξιοποιηθεί στα πλαίσια της σοσιαλιστικής οικονομίας. Υιοθετήθηκε η εισαγωγή της αγοράς ως ρυθμιστή της οικονομίας, ενώ εγκαταλείφθηκε το σύστημα του καθολικού σχεδιασμού και προχώρησαν ραγδαία οι ιδιωτικοποιήσεις. Ο κρατικός τομέας ωστόσο διατήρησε το 1/3 της βιομηχανικής παραγωγής, ιδίως στους στρατηγικούς τομείς της οικονομίας.

Ιδιορρυθμία της καπιταλιστικής πλέον οικονομίας της Κίνας αποτελεί ο καθοδηγητικός μέσω σχεδίου ρόλος του κράτους στην καπιταλιστική οικονομία. Αυτή η ιστορική ιδιομορφία έχει διαμορφώσει, κατά τη γνώμη μας, μια sui generis καπιταλιστική οικονομία στο σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό.

Λεωνίδας Βέργος

Αν και η ταινία παράχθηκε στη μακρινή μας Νότια Κορέα, αναδεικνύει κομβικά κάτι που υπερβαίνει τα εθνικά σύνορα, την ταξική δηλαδή διαίρεση της κοινωνίας σε πλούσιους και φτωχούς.

Τα Παράσιτα του Μπονγκ Τζουν Χο σάρωσαν τα Όσκαρ

Τα φετινά βραβεία Όσκαρ ήταν πολυαναμενόμενα. Δικαίως, όχι μόνο επειδή το 2019 προσέφερε στο παγκόσμιο κοινό πραγματικά διαμάντια της 7ης τέχνης, αλλά και επειδή –και κυρίως, θα πούμε εμείς– είδαμε για πρώτη ίσως φορά τέτοια καλλιτεχνικά άρτια δημιουργήματα να προβάλλουν τις στιγμές εξαθλιωμένου βίου της κοινωνικής πλειοψηφίας κάθε χώρας, της εργατικής τάξης (*Παράσιτα*, *Τζόκερ*), αλλά και τη φρίκη του πολέμου (*1917*), τι πιο απαραίτητο στη συγκυρία που ζούμε. Στα φετινά Όσκαρ, λοιπόν, υπήρξαν αδικίες, όπως διαχρονικά συμβαίνει, αλλά και δικαιώσεις. Όσον αφορά τις δεύτερες, θα σταθούμε στην κατάκτηση των ίσως τριών σημαντικότερων βραβείων της τελετής και όχι μόνο (καλύτερης ταινίας, σκηνοθέτη, σεναρίου, ξενόγλωσσης) από το νοτιοκορεατικό κοινωνικό δράμα/μαύρη κωμωδία του Μπονγκ Τζουν Χο, *Παράσιτα*.

Με πρωταγωνιστές μια λυμπενοποιημένη κοινωνικά οικογένεια (γονείς άνεργοι, παιδιά περιπλανώμενα στην εργασιακή επισφάλεια) και θεματική την κοινωνική εξαθλίωση την οποία βιώνει η οικογένεια αυτή στον σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό, η ταινία δίκαια θεωρείται η πιο ταξική, από άποψη θεματικής, ταινία της χρονιάς, κατά πάσα πιθανότητα των τελευταίων χρόνων, ίσως και δεκαετίας. Όταν ο γιος πιάνει δουλειά ως καθηγητής ιδιαίτερων μαθημάτων στην έπαυλη μιας μεγαλοαστικής οικογένειας, μέσα από σκαρφίσματα καταφέρνει να «χώσει» την υπόλοιπη οικογένειά του στις υπηρεσίες του σπιτιού: παιδοψυχίατρος, οικονόμος, σοφέρ. Ο τίτλος παίρνει σάρκα και οστά τη στιγμή που η μεγαλοαστική οικογένεια εγκαταλείπει την έπαυλη για διακοπές. Η οικογένεια που πρωταγωνιστεί καταλαμβάνει το άδειο πλέον σπίτι, ενώ ταυτόχρονα ανακαλύπτει ότι τα τελευταία χρόνια ζούσε κρυφά, μέσα στην απόλυτη αθλιότητα, στο υπόγειο του σπιτιού, ένας άπορος, προκειμένου να ξεφύγει από τα χρωστούμενά του στις τράπεζες. Τα άτομα αυτά «παρασιτούν» — τρέφονται με την ιδιοκτησία των πλουσίων, στους οποίους το σπίτι ανήκει. Μια ιδιοκτησία την οποία φυσικά απέκτησαν εκμεταλλευόμενοι την εργατική δύναμη των φτωχών. Και ακριβώς για τον λόγο αυτό πρόκειται στην πραγματικότητα

για την αντίστροφη σχέση. Τα παράσιτα του τίτλου δεν είναι οι φτωχοί που κατέλαβαν την έπαυλη. Είναι οι πλούσιοι που χτίζουν τον πλούτο και την εξουσία τους πάνω στο μόχθο, τη φτώχεια και την εξαθλίωση της κοινωνικής πλειοψηφίας. Είναι αυτοί που δεν μετέχουν στην παραγωγή των κοινωνικών αγαθών και όμως καρπώνονται όλο τον πλούτο. Ενδεικτική της σχέσης αυτής, είναι η απεικόνιση στην ταινία του αντίκτυπου που έχει στην κάθε κοινωνική τάξη το φαινόμενο της καταρρακτώδους βροχής. Η πλούσια οικογένεια, καθώς έχει επιστρέψει στη θαλπωρή της άνετης έπαυλής της, μπορεί και την απολαμβάνει. Η φτωχή, από την άλλη, βλέπει το ημιυπόγειο φτωχικό της πλημμυρισμένο, τη μηδαμινή –οριακά– περιουσία της κατεστραμμένη.

Θα ήταν παράλειψη, βέβαια, να μην αναφερθούμε στην τεχνική αρτιότητα της ταινίας. Ο σκηνοθέτης, άλλωστε, είναι ένας από τους πιο καταξιωμένους της Νότιας Κορέας. Σε επίπεδο τεχνικής, πάντως, το πιο χαρακτηριστικό στοιχείο της ταινίας είναι η ξαφνική εναλλαγή, στα μέσα αυτής, του στοιχείου της μαύρης κωμωδίας με αυτό του κοινωνικού δράματος.

Όπως εύστοχα παρατήρησε και ο σκηνοθέτης, σε συνέντευξη

Τα πραγματικά «παράσιτα» είναι οι πλούσιοι, που χτίζουν την εξουσία τους πάνω στη φτώχεια

“

του: «[...] οι αντιδράσεις των θεατών κάθε εθνότητας στην ταινία ήταν πάνω-κάτω οι ίδιες. Στην αρχή νόμιζα πως η ταινία έβγαζε μια νοοτροπία καθαρά νοτιοκορεατική. Στη συνέχεια κατάλαβα πως η ταινία εκφράζει τα συμπτώματα μιας άλλης χώρας, που λέγεται καπιταλισμός, και στην οποία ζούμε όλοι [...]». Έτσι, ενώ η ταινία παράχθηκε στη μακρινή για τον ελληνικό λαό Νότια Κορέα, αναδεικνύει κομβικά κάτι που υπερβαίνει τα εθνικά σύνορα, την ταξική δηλαδή διαίρεση της κοινωνίας σε πλούσιους και φτωχούς. Πλήθος κοινωνικών ζητημάτων αναδεικνύονται μέσα από το έργο: η ανεργία, η επισφαλής εργασία, το στεγαστικό ζήτημα κ.ά.

Είναι ιδιαίτερα ευτυχές το γεγονός ότι μία τέτοια θεματικής ταινία έλαβε τεράστια προσοχή από το παγκόσμιο λαϊκό κοινό, με το σάρωμα των πιο γνωστών βραβείων της 7ης τέχνης να αποτελεί «το κερασάκι στην τούρτα». Αυτό δείχνει ότι αφενός η ίδια η κινηματογραφική κοινότητα, επηρεασμένη και από τη δομική κρίση του συστήματος, αντιλαμβάνεται τις παθογένειες του συστήματος βαρβαρότητας, αδηφαγίας και σαπίλας που λέγεται καπιταλισμός, και επιθυμεί, έστω αυθόρμητα, να μιλήσει γι' αυτές.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΑΡΩΜΑ

Το φάντασμα του Μαρξ πάνω από τα Όσκαρ

«ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ότι τα πράγματα θα πάνε καλύτερα, όταν οι εργάτες όλου του κόσμου ενωθούν», δήλωσε η νικήτρια των Όσκαρ για την κατηγορία ντοκιμαντέρ, Τζούλια Ράικερτ, ολοκληρώνοντας την ομιλία της στην τελετή απονομής, για την ταινία *Αμερικανικό Εργοστάσιο*. Είναι η πρώτη φορά που σε τελετή απονομής των Όσκαρ μνημονεύτηκε το *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* των Μαρξ και Ένγκελς.

Το βραβευμένο ντοκιμαντέρ περιγράφει τον αγώνα των εργατών σε ένα πρώην εργοστάσιο της Τζενεράλ Μότορς (GM), το οποίο πουλήθηκε σε μια κινέζικη εταιρεία, η οποία βάζει φραγμούς στις προσπάθειές τους να συνδικαλιστούν και να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Όταν ο Γιοακίν Φίνιζ παρέλαβε το βραβείο για την ταινία *Τζόκερ*, προέβη σε ένα μεγάλο και συγκινητικό λόγο, εναντίον των κοινωνικών ανισοτήτων, κάνοντας έκκληση να σταματήσει η λεηλασία της φύσης και των φυσικών πόρων και ο πόλεμος στον πλανήτη.

Η τελετή απονομής των Όσκαρ θα μείνει στην ιστορία πάνω από όλα για τη βράβευση για πρώτη φορά στην ιστορία μιας ξενόγλωσσης ταινίας στις τρεις πιο σημαντικές κατηγορίες. Πρόκειται για μια υπέρβαση από την πλευρά του δημοκρατικού Χόλιγουντ ενός θεσμού που για χρόνια χαρακτηριζόταν από ακινησία. Βέβαια, οι Αμερικανοί δεν ανακαλύπτουν τον τροχό, καθώς στα αντίστοιχα ευρωπαϊκά βραβεία και μεγάλα φεστιβάλ εδώ και 70 χρόνια βραβεύονται και διακρίνονται ταινίες από όλα τα μέρη του κόσμου, ωστόσο δείχνει ότι έστω και καθυστερημένα η κινηματογραφική βιομηχανία των ΗΠΑ επιχειρεί με έναν τρόπο να εκφράσει την πολιτιστική διεθνοποίηση στα χρόνια του διαδικτύου αλλά και, με έναν τρόπο, να σηκώσει ανάστημα απέναντι στον ολοκληρωτισμό του Ντόναλντ Τραμπ.

Μεξικό

Αλμπέρτο Μπετανκούρ
Ποσάδα (*)

Οι μετανάστες στο απόσπασμα, υπό την απειλή του Τραμπ

► Μυστικές ρήτρες σε όλες τις συμφωνίες ΗΠΑ-Μεξικό, η τήρηση των οποίων εποπτεύεται απευθείας από την Ουάσινγκτον

Ο (κεντροαριστερός) πρόεδρος και η κυβέρνησή του περηφανεύονται ότι έχουν καταφέρει να ανακόψουν τις μεταναστευτικές ροές από τον Νότο, χρησιμοποιώντας καταστολή με στρατό και εθνοφυλακή. Δέχτηκαν, γι' αυτό, τα εύσημα από τον υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ, οι οποίες εκβιάζουν ωμά με το σενάριο επιβολής βαρύτατων δασμών στα μεξικανικά προϊόντα. Κι όμως, υπάρχουν εναλλακτικές επιλογές...

Στις 26 Δεκεμβρίου 2019, ο πρόεδρος του Μεξικού, Αντρές Μανουέλ Λόπες Ομπραδόν, κατά το τακτικό πρωινό του διάγγελμα, συνεχάρη τις δυνάμεις που ανέκοψαν τη μεταναστευτική ροή από τον Νότο προς τον Βορρά της χώρας η οποία, όπως είπε, «κατάφερε να αποσοβήσει τους επαπειλούμενους οικονομικούς κινδύνους για τη χώρα μας». Στη συνέχεια, ο μεξικανός υπουργός Εξωτερικών, Μαρσέλο Έμπραρντ, καυχήθηκε ότι τον Μάιο του 2019 η συνοριοφυλακή μπλόκαρε τη διέλευση 144.000 μεταναστών, συλλαμβάνοντάς τους στα νότια σύνορα της χώρας. Πρόσθεσε, δε, ότι χάρη στη σκληρή δουλειά που κατέβαλε το Μεξικό, η ροή μειώθηκε σε μόλις 42.000 άτομα τον Νοέμβριο. Από την άλλη, ο ίδιος επεσήμανε ότι στα νότια σύνορα του Μεξικού «διασώθηκαν» 59.000 άτομα, για τα οποία «εξασφαλίστηκε υποβοηθούμενη επιστροφή». Τα παραπάνω λόγια είναι στην κυριολεξία οργουελικά, καθώς ονομάζει τις συλλήψεις «διάσωση» και τις απελάσεις «υποβοηθούμενη επιστροφή». Το μόνο που δεν είπε ήταν ότι ο πόλεμος είναι στην πραγματικότητα ειρήνη!

Τη Δευτέρα 20 Ιανουαρίου, η μεξικανική εθνοφυλακή συ-

νέλαβε στην πόλη Ταπατσούλα της Τσιάπας, που βρίσκεται στα σύνορα Μεξικού-Γουατεμάλας, μια ομάδα προσφύγων από την Ονδούρα, το Ελ Σαλβαδόρ και τη Γουατεμάλα που αποτελούνταν από παιδιά, γυναίκες και νέους. Για να το πετύχει, εφάρμοσε τακτικές καταστολής πλήθους, κάνοντας χρήση χημικών, πετρών και κλομπ. Σε αυτήν την επιχείρηση συνελήφθησαν και κατόπιν απελάθηκαν 400 μετανάστες — και την επόμενη μέρα, ο Μάικ Πομπέο, υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, εκθείασε τη μεξικανική κυβέρνηση για το έργο της στο μεταναστευτικό.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες, εδώ και πολλά χρόνια, επιχειρούν την υπερεθνικοποίηση των μεταναστευτικών τους πολιτικών στο πλαίσιο της ευρύτερης ηγεμονικής στρατηγικής τους. Βέβαια, ποτέ πριν η κατάσταση δεν είχε φτάσει σε αυτό το σημείο. Στο βιβλίο του *México: País frontera* (Μεξικό: Η χώρα-σύνορο) ο Χουάν Μανουέλ Σαντοβάλ, ερευνητής στο Εθνικό Ινστιτούτο Ανθρωπολογίας και Ιστορίας, επισημαίνει ότι η αμερικανική υπερένδυναμη χρειάζεται να υπερεθνικοποιήσει τους οικονομικούς, πολιτικούς και μεταναστευτικούς της στόχους για να αποκτήσει προβάδισμα έναντι των ανταγωνιστών της, κυρίως Κίνας και Ευρωπαϊκής

Ένωσης. Ως εκ τούτου, καλείται να επαναπροσδιορίσει τον ρόλο του κάθε κράτους και, κυρίως, των κρατών της Λατινικής Αμερικής. Αυτόν το σκοπό εξυπηρετούν η Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου Βόρειας Αμερικής (NAFTA) από την οποία έχει προκύψει πλέον η Εμπορική Συμφωνία Μεξικού-ΗΠΑ-Καναδά (UMSCA), καθώς και η «Συμφωνία για το μεταναστευτικό» που υπογράφηκε στις 7 Ιουνίου 2019.

Ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, ότι ο Πομπέο έχει διατελέσει διευθυντής της CIA, θέση η οποία πιθανότατα του έμαθε να εντοπίζει το αδύναμο σημείο οποιοδήποτε και να το εκμεταλλεύεται για να κάμψει κάθε αντίσταση. Ως υπουργός Εξωτερικών, λοιπόν, συμμετείχε στην ομάδα που κατάφερε να βρει την αχίλλειο πτέρνα της μεξικανικής κυβέρνησης: Την απειλή της επ' αόριστον αύξησης των δασμών. Δεν είναι τυχαίο ότι μία εβδομάδα μετά την υπογραφή της συμφωνίας για το μεταναστευτικό, ο Πομπέο δήλωσε ότι η εν λόγω συμφωνία περιλαμβάνει απόρρητες ρήτρες, την τήρηση των οποίων αναλαμβάνουν να επιβλέπουν σε καθημερινή βάση οι ΗΠΑ — ενώ κατέληξε υπογραμμίζοντας ότι το ενδεχόμενο της αύξησης των δασμών υπάρχει πάντα.

Στον αντίποδα όλων αυτών, ο ομοσπονδιακός βουλευτής Πορφύριο Μουνιόθ Λέδο, ο οποίος φέρεται ως υποστηρικτής του 4T (όπως αποκαλείται το κυβερνητικό μεταρρυθμιστικό σχέδιο), υποστήριξε ότι η επίθεση ενάντια στους μετανάστες ενισχύει πολιτικά τον Τραμπ για την επανεκλογή του, αποτελεί μια εγκληματική ενέργεια που παραβιάζει το σχετικό άρθρο του συντάγματος των Ηνωμένων Πολιτειών του Μεξικού (που προβλέπει το δικαίωμα της ελεύθερης μετακίνησης), κάνει δώρο στους συντηρητικούς, δημιουργώντας το προφίλ ενός αντιδημοκρατικού προέδρου και φέρνει το Μεξικό σε αντιπαράθεση με τους υπόλοιπους λαούς της Κεντρικής Αμερικής. Ο βουλευτής του MORENA κατέληξε ότι όντως υπήρχαν εναλλακτικές, όπως και συνεχίζουν να υπάρχουν. Για παράδειγμα, το Μεξικό θα μπορούσε να μειώσει τους δασμούς στα κινεζικά προϊόντα και στα προϊόντα της ΕΕ και να αποδείξει σε όλους ποιο πραγματικά είναι, αντί να αγοράζει συνάλλαγμα με ανθρωπινό πόνο.

(*) καθηγητής στη Σχολή Φιλοσοφίας στο Εθνικό Αυτόνομο Πανεπιστήμιο του Μεξικού, απόδοση Δημήτρα Κοντοέ

ΗΠΑ

► Προκριματικά

Όλα ανοιχτά στην κούρσα των Δημοκρατικών

Τίποτα δεν έχει κριθεί στη μάχη για το χρίσμα του υποψηφίου των Δημοκρατικών στις προεδρικές εκλογές του Νοεμβρίου, μετά τις δύο πρώτες προκριματικές διαδικασίες που διεξήχθησαν στην Άιοβα και το Νιου Χαμσάιρ. Όπως τίποτα δεν θα κριθεί και στις δύο πολιτείες που απομένουν μέχρι το τέλος του μήνα, Νεβάδα και Νότια Καρολίνα, καθώς το σύνολο των αντιπροσώπων που κρίνονται σε αυτές τις τέσσερις αναμετρήσεις φτάνει τους 150, έναντι σχεδόν 4.000 που θα λάβουν μέρος στο συνέδριο του Ιουλίου.

Ο Σάντερς έδειξε ότι έχει μικρό προβάδισμα και παράλληλα δείχνει να επικρατεί έναντι της Γουόρεν στην αποκαλούμενη «αριστερή πτέρυγα» του κόμματος — όμως τα ποσοστά

που συγκεντρώνει είναι σαφώς χαμηλότερα έναντι εκείνων του 2016 κι αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με το γεγονός ότι έχει πολύ περισσότερους αντιπάλους.

Ο Μπάιντεν, από την άλλη, επιβεβαίωσε την εκτίμηση ότι αποτελεί «κουτσό άλογο», εξακολουθεί, ωστόσο, να έχει τη στήριξη του κατεστημένου των Δημοκρατικών. Όσο για τον Μπούτιτζιτς και την Κλόμπατσαρ, εμφανίζονται με δυναμική, ωστόσο είναι εξαιρετικά δύσκολο να την διατηρήσουν. Τέλος, υπάρχει και ο Μπλούμπεργκ ο οποίος, με όπλο τα εκατομμύριά του και τους δεσμούς του με το σύστημα και τα δύο κόμμάτα του (μέλος των Δημοκρατικών που όμως διετέλεσε δήμαρχος της Νέας Υόρκης ως εκλεκτός των Ρεπουμπλικάνων),

καθώς και την επίκληση της... κομμουνιστικής απειλής, ελπίζει να ξεκινήσει τη μεγάλη ανατροπή από τη «σούπερ Τρίτη», 3 Μαρτίου, όταν διεξάγονται προκριματικά σε 14 πολιτείες, για την εκλογή 1.400 σχεδόν αντιπροσώπων.

Έτσι, σε συνδυασμό και με τον διχασμό και τις ατυχείς επιλογές των αντιπάλων του, για την ώρα ο Τραμπ παραμένει φαβορί. Ούτε σε αυτό το επίπεδο, ωστόσο, θεωρείται οτιδήποτε δεδομένο — εξάλλου το 2016 ήταν ο ίδιος που είχε ξεκινήσει ως αυτσαίντερ.

Ιρλανδία

Χρίστος Κρανάκης

Ο λαός θέλει, το Σιν Φέιν δεν μπορεί

Το κόμμα που αποτέλεσε τη ραχοκοκαλιά του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα και τον πολιτικό βραχίονα του IRA, έχοντας σφραγιστεί από τον ριζοσπαστισμό, έχει πλέον επιλέξει τον κυβερνητικό και διαχειριστικό δρόμο των ΣΥΡΙΖΑ και Podemos.

συνέχεια, επί πολλά χρόνια, πολιτικό βραχίονα του IRA (Ιρλανδικός Δημοκρατικός Στρατός), καταδεικνύει ένα ουσιαστικό κοινωνικό συμπέρασμα: Οι «κούφιε» υποσχέσεις των τεχνοκρατών των Βρυξελλών περί αποκατάστασης της ομαλότητας και της κανονικότητας στην ΕΕ δεν πείθουν τους λαούς! Όσο και αν προσπάθησαν να αναδείξουν την Ιρλανδία ως το «καλό παιδί» που έκανε το θαύμα και ως τη χώρα που –ως «Κέλτικος Τίγρης»– ξεπέρασε το σκάσιμο της «φούσκας» το 2008, υιοθετώντας το πρώτο μοντέλο λιτότητας και μνημο-

από 44 υποψηφίους, ώστε να καταλάβει παραπάνω έδρες από τις 166 συνολικά. Συνεπώς, πριν καν ανακοινωθούν τα αποτελέσματα, το όραμα των Ιρλανδών για πραγματική αλλαγή χτυπάει πάνω στις «συμπληγάδες» της ενδεχόμενης κυβερνητικής συνεργασίας του Σιν Φέιν με κόμματα της κεντροδεξιάς και της συντήρησης.

Όσο και αν η επικεφαλής του κόμματος, Μέρι Λου Μακντόναλντ τονίζει ότι «αρχίσαμε συνομιλίες με τους ηγέτες μικρών παρατάξεων της αριστεράς (Πράσινοι και Εργατικοί, αλλά και το αντικα-

διοδρομία του Σιν Φέιν απέχει αρκετά από τις ιστορικές παρακαταθήκες του, όταν τασσόταν σθεναρά –παρά τις επιμέρους διαφωνίες– υπέρ της επανένωσης της Ιρλανδίας, ενώ παράλληλα, από το 1962, υιοθετούσε σοβαρές πτυχές του μαρξισμού-λενινισμού στον πολιτικό του λόγο. Τώρα, περισσότερο φαίνεται ότι κινείται στον δρόμο που χάραξε η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία του Νότου, με τους ΣΥΡΙΖΑ-Podemus να παίζουν καταλυτικό ρόλο στον δρόμο που χαράζει. Το κόμμα φαίνεται πως θέλει να αφήσει πίσω του την ιστορική του σύνδεση με τον IRA –που το είχε κατατάξει στο «παρασκήνιο» της πολιτικής ζωής– και πλέον ανάγει, τα ζωτικής σημασίας για την Ιρλανδία, εθνικά θέματα σε δευτερεύουσα θέση και επικεντρώνεται στα κοινωνικά ζητήματα της χώρας (άστεγοι, φτώχεια κ.λπ.) – αλλά και εδώ με τρόπο διαχειριστικό.

Στο τι μέλλει γενέσθαι, πάντως, τα πράγματα περιπλέκονται. Οι διαπραγματεύσεις για σχηματισμό κυβέρνησης θα διαρκέσουν από βδομάδες μέχρι αρκετούς μήνες, με την κοπτοραπτική προγραμμαμάτων να δίνει και να παίρνει. Αναλυτές δηλώνουν με βεβαιότητα πως το Σιν Φέιν δεν θα μπορέσει να φτάσει τον «μαγικό αριθμό» των 80 εδρών μέσω συνασπισμού με τα δύο άλλα αριστερά κόμματα, αυξάνοντας έτσι τις πιθανότητες, στην καλύτερη, να δημιουργηθεί μια κυβέρνηση «σούπα» και στη χειρότερη μια κυβέρνηση κεντροδεξιάς ηγεμονίας. Άρθρο της *Guardian*, μάλιστα, τονίζει ότι ο πρώην συντηρητικός πρωθυπουργός, Λίο Βαράντκαρ, προερχόμενος από το Φίνε Γκοέλ, παρά την εκλογική του υποχώρηση, είναι πολύ πιθανό να σχηματίσει κυβέρνηση με το έτερο κεντροδεξιό Φιόνα Φόιλ ή να συμμετάσχει εντέλει σε συνασπισμό ακόμα και με το Σιν Φέιν – παρά την επίσημη άρνηση και των δύο κομμάτων. Ένα τέτοιο ενδεχόμενο θα σηματοδοτούσε πολιτική ακύρωση των εκλογικών αποτελεσμάτων, αναδεικνύοντας εκ νέου τα αδιέξοδα του κοινοβουλευτικού και κυβερνητικού δρόμου.

Γερμανία

«Πειράματα» σε συνθήκες κρίσης

Είθισται οι πολιτικές κρίσεις να συνοδεύονται από οικονομικές και μάλιστα να εκδηλώνονται μετά από αυτές. Στην περίπτωση της Γερμανίας, όμως, οι έντονες αναταράξεις στο πολιτικό σκηνικό δεν συνάδουν με την εικόνα της οικονομίας, τουλάχιστον όπως αυτή αποτυπώνεται στους δείκτες. Όμως, τα δύο παραδοσιακά μεγάλα κόμματα, Χριστιανοδημοκράτες και Σοσιαλδημοκράτες, μοιάζουν κυριολεκτικά να πελαγοδρομούν χωρίς πυξίδα, σαν να προεξοφλούν την επερχόμενη κρίση στην οικονομία.

Για το μεν SPD, η κατάσταση είναι προβληματική εδώ και καιρό, ουσιαστικά πριν τις εκλογές του 2017, ενώ επιβεβαιώνεται σε κάθε αναμέτρηση και δημοσκόπηση. Ήδη, μάλιστα, έχει οδηγήσει σε αλλαγή ηγεσίας το περασμένο καλοκαίρι, χωρίς το νέο δίδυμο να έχει φέρει μέχρι στιγμής αποτελέσματα. Τώρα, έχει έρθει η σειρά της CDU να βιώσει μια ανάλογη κατάσταση. Καθώς η προαναγγελία της αποχώρησης της Μέρκελ από την ενεργό δράση μετά το τέλος αυτής της θητείας έχει προκαλέσει έντονο εκνευρισμό και αντιπαράθεσεις στο εσωτερικό, ήταν φανερό ότι μια αφορμή θα αρκούσε για να ξεσπάσει η θύελλα. Και αυτή δόθηκε από το κρατίδιο της Θουριγγίας και την ανοχή που επιδείχθηκε στη στήριξη της ακροδεξιάς Εναλλακτικής για τη Γερμανία (AfD) για την ανάδειξη του τοπικού πρωθυπουργού, ο οποίος προερχόταν από τις τάξεις των Φιλελευθέρων.

Η ταχεία ανάκληση σε τάξη των τοπικών στελεχών δεν μπόρεσε να αποτρέψει την απόφαση της προέδρου του κόμματος και θεωρούμενης ως διαδόχου της Μέρκελ, Άνγκελ Κραμπ-Κάρενμπλουερ, να παραιτηθεί. Όσο για τις δικαιολογίες περί λάθους, δεν έπαισαν κανέναν, μιας και είναι φανερό ότι στο φόντο της απαξίωσης CDU και SPD διεξάγονται ήδη «πειράματα» για να βρεθούν εναλλακτικά σχήματα διακυβέρνησης. Κι από αυτά δεν αποκλείεται προκαταβολικά κανείς. Ούτε η AfD, ούτε οι ιδιαιτέρως ενισχυμένοι Πράσινοι, ούτε καν η Αριστερά – μάλιστα, πρόσφατη δημοσκόπηση έδειξε ότι η πλειοψηφία των Χριστιανοδημοκρατών δεν αποκλείει πλέον μια συνεργασία μαζί της...

Ιστορικής σημασίας είναι τα αποτελέσματα των ιρλανδικών εκλογών που διεξήχθησαν το Σάββατο 8 Φεβρουαρίου. Το σοσιαλδημοκρατικό Σιν Φέιν («Εμείς οι ίδιοι») αναδείχτηκε νικητήριο κόμμα για πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία της χώρας, κερδίζοντας 24,5% των ψήφων, έχοντας ενισχυθεί κατά 10,7% σε σύγκριση με το 2016, ενώ τα δύο κεντροδεξιά κόμματα που εναλλάσσονταν επί χρόνια στις κυβερνητικές θέσεις, Φιόνα Φόιλ («Στρατιώτες του Πετρωμένου») και Φίνε Γκοέλ («Οικογένεια των Ιρλανδών»), περιορίστηκαν στο 22,2% και στο 20,9%, αντίστοιχα. Η μετατόπιση του εκλογικού σώματος προς τα αριστερά και μάλιστα υπέρ ενός κόμματος που αποτέλεσε πολιτικό τέκνο του ένοπλου εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα και στη

νιακής επιτήρησης, φαίνεται πως τα ρήγματα όχι μόνο δεν κλείνουν έτσι εύκολα αλλά στρέφουν μεγάλο μέρος της κοινωνίας στην αναζήτηση αριστερών εναλλακτικών.

Όσο, όμως, και αν ο λαός της Ιρλανδίας δείχνει τη θέληση για «αλλαγή» (βασικό προεκλογικό σύνθημα του Σιν Φέιν), άλλο τόσο φαίνεται πως η πολιτική πρωτοπορία της σοσιαλδημοκρατίας δεν μπορεί να την εκφράσει. Το Σιν Φέιν, εκτός των άλλων, παρά την εκλογική του επικράτηση, θα είναι δεύτερο(!) σε έδρες στην ιρλανδική βουλή, γεγονός που δεν επιτρέπει τον σχηματισμό αυτοδύναμης κυβέρνησης. Για την κατάσταση αυτή, πέρα από το ιδιόρρυθμο εκλογικό σύστημα, ευθύνες πρέπει να επιρριφθούν και στο ίδιο το κόμμα, το οποίο –όπως δήλωσε επίσημα– δεν κατάφερε(;) να κατεβάσει πάνω

Με την ψήφο του ο ιρλανδικός λαός διέλυσε τους μύθους του οικονομικού «θαύματος»

πιταλιστικό σχήμα S-PBP, Αλληλεγγύη - οι Άνθρωποι πάνω από τα Κέρδη, που πήρε 2,6% και 5 έδρες, χάνοντας 1,3% και μία έδρα σε σχέση με το 2016), στέλνοντας σαφές μήνυμα προς τα δύο παραδοσιακά κόμματα του κατεστημένου ότι η κυριαρχία τους τερματίστηκε, το κρίσιμο ερώτημα παραμένει: Κατά πόσο οι δυνάμεις της δεξιάς θα παραμείνουν όντως στο πολιτικό περιθώριο. Άλλωστε, η πρόσφατη πολιτική στα-

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Μποϊκοτάζ Ισραήλ στον ΟΗΕ

Η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών δημοσιοποίησε την περασμένη Τετάρτη λίστα με 112 εταιρείες, οι οποίες αναπτύσσουν έντονη δραστηριότητα στους εβραϊκούς οικισμούς που υπάρχουν στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη. Η πλειοψηφία είναι ισραηλινές, περιλαμβάνονται όμως και αρκετά «βάρια» ονόματα από το εξωτερικό και κυρίως τις ΗΠΑ, όπως Airbnb, Booking, TripAdvisor, Motorola, General Mills και άλλες. Η αντίδραση της κυβέρνησης της χώρας ήρθε με την ανακοίνωση ότι διακόπτει τις σχέσεις της με τη συγκεκριμένη υπηρεσία του ΟΗΕ, καταγγέλλοντας παράλληλα διεθνή συνωμοσία που έχει στόχο να πληγεί το Ισραήλ. «Όποιος μας μποϊκοτάρει, θα υφίσταται και το δικό μας μποϊκοτάζ», ανέφερε η επίσημη δήλωση του Νετανιάχου — ο οποίος, με τη στήριξη κυρίως των Αμερικανών, έχει βαλθεί να αυξήσει τον αριθμό των 700.000 εποίκων που ζουν σήμερα σε Δυτική Όχθη και ανατολική Ιερουσαλήμ.

► Στις κάλπες μετά από... κόπτη!

Στις κάλπες οδεύουν την ερχόμενη Παρασκευή 21 Φεβρουαρίου, 58 εκατομμύρια Ιρανοί —όσοι δηλαδή έχουν δικαίωμα ψήφου από τον πληθυσμό των 83 εκατομμυρίων για την εκλογή της νέας βουλής. Συνολικά οι υποψήφιοι ανέρχονται σε 7.150, ενώ θα μπορούσαν να είναι σχεδόν οι διπλάσιοι, εάν δεν είχαν αποκλειστεί 6.850 από το Συμβούλιο των Φρουρών. Πρόκειται για το όργανο, το οποίο εξετάζει τις

υποψηφιότητες και τη νομιμότητά τους, αποτελώντας μια από τις πιο σημαντικές δικλίδες ασφαλείας του «βαθέος κράτους» της Ισλαμικής Δημοκρατίας, προκειμένου να μην προκύψει κάποια ανεπιθύμητη έκπληξη και οι βουλευτές να είναι στο σύνολό τους καθεστωτικοί — είτε «μετριοπαθείς», όπως η νυν πλειοψηφία, είτε «σκληροί». Βλέπετε, δεν διαθέτουν μόνο οι αστικές δημοκρατίες και οι δυτικοί ιμπεριαλιστές μεθόδους χειραγώγησης των κοινωνιών και της ταξικής πάλης...

► Προσείωσαν απότομα τον Γκουαϊδό

Μπορεί ο επίδοξος πραξικοπηματίας Χουάν Γκουαϊδό να συναντήθηκε ως αρχηγός κράτους με τους προέδρους ή πρωθυπουργούς των ΗΠΑ, της Βρετανίας, της Γαλλίας και άλλων χωρών (και με τον Μητσοτάκη), κατά την επιστροφή του στο Καρακάς, όμως, βρέθηκε μπροστά σε μια... θερμή υποδοχή που τον προσείωσε απότομα στην πραγματικότητα. Βλέπετε, παρά το γεγονός ότι η κυβέρνηση της Βε-

Σε ολόκληρο κόσμο, ο νέος κορονοϊός απέχει πολύ από το να συγκριθεί με τις κλασικές μορφές και τις συνέπειες της εποχικής γρίπης — που κάποιοι βρήκαν ευκαιρία να ξεχάσουν. Στην Κίνα, ωστόσο, παρά το γεγονός ότι τόσο τα κρούσματα όσο και οι θάνατοι παραμένουν σε χαμηλό επίπεδο, η κατάσταση είναι σοβαρή — αναδεικνύοντας και τα σοβαρότατα κενά του συστήματος.

νεζουέλας και ο Νικολάς Μαδούρο δεν προχωρούν στη σύλληψή του (έστω κι αν του είχαν απαγορεύσει την έξοδο από τη χώρα), είναι φανερό ότι η κατάσταση εκεί είναι σαφώς διαφορετική σε σύγκριση με αυτή που επικρατεί στη Βολιβία. Όπου, με το πρώτο «κούνημα» της αντιπολίτευσης και τις απειλές περί πραξικοπήματος, επήλθε η πολιτική ανατροπή και η χώρα οδηγείται σε νέες προεδρικές εκλογές στις 3 Μαΐου, με τον Έβο Μοράλες εξόριστο στην Αργεντινή...

γράμμα
για

ΗΠΑ-Γερμανία • του Γιώργου Παυλόπουλου

Η διεθνής κοινοπραξία του... Μεγάλου Αδελφού!

Ισως κάποιοι να απορούν γιατί το Βερολίνο δεν σηκώνει τους τόνους απέναντι στις ΗΠΑ (και το NATO) και αφήνει αυτό το προνόμιο στους Γάλλους και τον Μακρόν, οι οποίοι παίρνουν έτσι και τα «γαλόνια» του φιλοευρωπαϊσμού. Επειδή για όλα υπάρχει μια εξήγηση, στη συγκεκριμένη περίπτωση αυτό που συμβαίνει είναι ότι οι Γερμανοί έχουν λερωμένη τη φωλιά τους, καθώς υπήρξαν τα καλύτερα συνεταιρικά των Αμερικανών για μεγάλο χρονικό διάστημα και κυρίως στην περίοδο του Ψυχρού Πολέμου. Αυτό σημαίνει, πρακτικά, ότι τους έβγαλαν μεγάλο μέρος της βρόμικης δουλειάς, ενώ οι πολιτικοί της Δυτικής (Ομοσπονδιακής) Γερμανίας τους ήταν απολύτως αφοσιωμένοι και, κάνοντας ό,τι τους ζητούσε ο ισχυρός σύμμαχος, εκτέθηκαν ανεπανόρθωτα.

Οι αποκαλύψεις τις οποίες έκαναν αυτή την εβδο-

μάδα τρία γνωστά διεθνή ΜΜΕ, η αμερικανική *Washington Post*, το γερμανικό κρατικό δίκτυο ZDF και το ελβετικό κανάλι SRF, αποδεικνύουν του λόγου το αληθές. Σύμφωνα με αυτές —που βασίζονται σε επίσημες εκθέσεις και μαρτυρίες υψηλόβαθμων αξιωματούχων— οι μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ και της Γερμανίας, η CIA και η BND, αποτελούσαν επί μισό σχεδόν αιώνα τους συνιδιοκτήτες μιας εταιρείας, η οποία κυριαρχούσε στον ευαίσθητο και κρίσιμο κλάδο της κρυπτογράφησης παγκοσμίως. Πρόκειται για την *Cyrgto*, που έγινε κυρίως γνωστή στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στα χέρια των Αμερικανών, την οποία αγόρασαν από κοινού το 1970 από τον ιδρυτή της. Στη συνέχεια, μετατράπηκαν σε... μεσίτες που πουλούσαν τα προϊό-

να της σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Τελικά, κατάφεραν να τα «φυτέψουν» στα συστήματα επικοινωνιών 120 χωρών, αποκτώντας έτσι τη δυνατότητα να ελέγχουν από πρώτο χέρι τι συζητιόταν και αποφασίζονταν στα πολιτικά, στρατιωτικά και οικονομικά τους επιτελεία. Όλα αυτά μέχρι το 1995, όταν οι Γερμανοί πούλησαν το μερίδιό τους — για να ανακαλύψουν λίγο αργότερα ότι είχαν γίνει και οι ίδιοι στόχος υποκλοπών. Ανάμεσα στους πελάτες ήταν και οι χούντες της Λατινικής Αμερικής που αρχικά συμμετείχαν ως θύτες στην περιβόητη «Επιχείρηση Κόνδωρ», ενώ αργότερα κάποιες βρέθηκαν στη θέση του θύματος — όπως η Αργεντινή, της οποίας τα στρατιωτικά μυστικά η CIA παρέδωσε στους Βρετανούς στον πόλεμο των Φόκλαντ.